

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświątecznych.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 10 hal., poza 16 hal. — Biura Redakcyi i Administracyi alia Czarnieckiego 1. 12 — Ekspedycya miejscowa w Agencyi dzienników St. Sokołowskiego. Pasaż Hausmann 1. 9. — Listy należy frankować.

Reklamae otwarte wolne od opłaty.

Telefon Redakcyi nr. 88.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 32 K., półrocznie 16 K., kwartalnie 8 K., miesięcznie 2 K. 70 h. — W miejscu: rocznie 24 K., półrocznie 12 K., kwartalnie 6 K., miesięcznie 2 K. — Prenumerata zagraniczna: W Niemczech 3 K. 20 h. miesięcznie. We wszystkich innych państwach 3 K. 80 h. miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki“ dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“, otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ewentualnie i miesięczni za dopłatą pierwsi 1 K. 50 h., drudzy 60 h. „Przewodnik“ prenumerowany osobno kosztuje 8 K.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 14 hal. kilkorazowe po 12 hal. od miejsca i wiersza miarą petitolową, ogłoszenia zaś tabelaryczne i liczbowe po 20 hal. od jednego wiersza miary petitolowej.

Ogłoszenia osób i zakładów prywatnych przyjmują wyłącznie Agencya dzienników Sokołowskiego we Lwowie Pasaż Hausmann 1. 9.; we Francji w Paryżu wyłącznie Agencya pana Adama, 38 Rue de Varenne.

CZEŚĆ URZĘDOWA

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 14 lipca b. r. najmileściwiej zatwierdzić wybór Tadeusza Czarkowskiego-Golejewskiego na zastępcę prezesa Rady powiatowej w Borszczowie.

CZEŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 1 sierpnia.

W całej Europie wzrasta z dniem każdym, z każdą godziną zaniepokojenie wywołane najświeższym kursem niemieckiej polityki handlowej tak, jak on przedstawia się w ogłoszonym przed kilku dniami projekcie nowej taryfy cłowej. Z nielicznym wyjątkiem także prasa niemiecka krytykuje w słowach najostrejszych projekt rządowy, mianowicie te jego pozycje, które odnoszą się do zboża i środków żywności i wzywa do zorganizowania protestu na jak największe rozmiary. „Wszystkie Izby handlowe, wszystkie kupieckie korporacje, wszystkie reprezentacje miejskie — pisze jeden z najwięcej rozpowszechnionych i wpływowych dzienników berlińskich — powinny wysłać swoich przedstawicieli do Berlina i tutaj podnieść na wielkim imponującym zebraniu swój głos przeciw zagrażającemu wielkim masom ludności projektowi, z po za którego wyziera wojna cłowa z całym światem, ze wszystkimi jej okropnościami. Naród niemiecki powinien podnieść alarm, gwałtowny rozpaczywać alarm, aby ci, w których ręku spoczywają losy państwa, usłyszeli go i cofnęli się przed burzą niechęci i oburzenia.“

Projekt niemieckiej taryfy cłowej poruszył do żywego obok opinii publicznej w Austro-Węgrzech, przedewszystkiem szerokie koła w Rosji i stał się przedmiotem bardzo drastycznych komentarzy.

Cała prasa rosyjska oświadcza, że taryfa cłowa tak, jak ją ogłoszono, musiałaby doprowadzić bezwarunkowo do wojny ekonomicznej pomiędzy Rosją i Niemcami. „A coż może być — piszą między innemi *Nowosti* — straszniejszego w obecnych okolicznościach, kiedy grasują wszędzie krachy pieniężne i przesilenia, od takiej wojny. Zwłaszcza Rosji i Niemcom taka wojna grozi najgłębszymi następstwami. Nie ulega wątpliwości, że jeżeli traktat handlowy z roku 1884 nie będzie odnowiony, to oba wielkie mocarstwa uciekną się do represaliów celnich. A ponieważ oba mocarstwa mają ogromną granicę, ponieważ ich wymiana towarów odbywa się na olbrzymie sumy, przeto następstwem logicznym represaliów musi być pogorszenie także stosunków politycznych. Może się powtórzyć, a przytem w większych rozmiarach, to, co się już zdarzyło za Bismarcka u schyłku jego rządów, kiedy Rosja i Niemcy szybko dążyły po niebezpiecznej drodze do nieporozumienia politycznego. O stratach wzajemnych nie ma co nawet mówić. Byłyby one wprost rujnujące dla obu mocarstw, a nie należy zapominać, że zrujnowana ludność najmniej jest skłonna do wyrozumiałości i spokojnego traktowania winowajców swych nieszczęść. Rosja i Niemcy są tak wielkie, ich interesy wzajemne tak ściśle związane, że na perspektywę wojny cłowej między nimi nie można patrzeć inaczej, jak z przerażającym zgrozą strachem.

„Nadzieja jeszcze w opinii publicznej w Niemczech, zwłaszcza w „Związku hanzeatyckim“, o którego rozwój tak troszczy się cesarz Wilhelm. Jeżeli opinia publiczna okaże się wytrwała i energiczna, to ogłoszony obecnie projekt taryf cłowych nie będzie straszny dla stosunków rosyjsko-niemieckich. W tym razie rada związkowa przyjmie tylko najniższe pozycje celne, a parlamentowi nie

trudno będzie obniżyć je jeszcze bardziej. W przeciwnym wypadku grunt dla wszelakich zatargów i nieporozumień gotowy, i oba sąsiadujące mocarstwa narażone będą na poważne niebezpieczeństwa.“

W podobnym duchu piszą dzienniki: *Rossija*, *Piet. Wjed.*, *Kuryer moskiewski* i *Nowoje Wremia*, który to dziennik tak kończy swoje uwagi:

„Cesarza Wilhelma czeka w przyszłości niemało trosk i pracy zarówno około uspokojenia stosunków wewnętrznych, które niewątpliwie zaostreży taryfa cłowa, jakoteż około utrzymania dobrych stosunków politycznych z temi państwami, z którymi Niemcy gotują się rozpocząć wojnę cłową. Tymczasem cesarz spokojnie odbywa swą zwykłą wycieczkę północną, w oczekiwaniu na przybycie do Hamburga powracającego z Chin hr. Walderseea...“

Według najnowszych doniesień z Petersburga, krążą tam w kołach rzekomo dobrze poinformowanych wieści, że minister skarbu Witte miał się wyrazić, iż Rosja odpowie na podwyższenie cel zbożowych w Niemczech, jak najostrejszymi represaliami cłowymi dla przedmiotów dwojonych do Rosji. Natomiast istnieje projekt przyznania Austro-Węgrom jak najdalej idących ekonomicznych przywilejów, celem utworzenia nowych dróg zbytu na wypadek wojny cłowej między Rosją a Niemcami.

Z bardzo ostrą krytyką projektowanych zarządzeń rządu niemieckiego występują także dzienniki włoskie i rumuńskie, uważając je za niemożliwe do przyjęcia a zarazem za takie, które w dzisiejszej redakcyi musiałyby doprowadzić do zerwania stosunków ekonomicznych z Niemcami.

Wszystkie te enuncjacje zarówno pism niemieckich, jak zagranicznych niepozostały widocznie bez wpływu w decydujących kołach niemieckich, albowiem *Nordd. Allg. Ztg.* zauważyła w ogłoszonym komunikacie, że redakcyja projektu nowej taryfy cłowej nie jest jeszcze ostatecznem słowem, boć Rada związkowa może ją zmienić; w żadnym zaś razie nie należy uważać za fakt, że przedłożenie rzą-

dowe wniesione będzie do parlamentu niemieckiego w ogłoszonej właśnie redakcyi.

Ruch przedwyborczy.

Ruch wyborczy w kraju naszym zaczyna się zwolna ożywiać. Oprócz krajowego centralnego komitetu wyborczego, o którego ukonstytuowaniu się wczoraj donieśliśmy, zawiązały się komitety wyborcze rozmaitych stronnictw, a komitety te rozwijają już agitację i układają listy kandydatów na powiaty i miejscowości, w których zamierzają wystąpić do walki wyborczej. Ponieważ dotychczas nie nominowano jeszcze kandydatów w formie stanowczej, przeto wstrzymujemy się z wymienianiem nazwisk osobistości, mających zamiar ubiegać się o mandat, lub dopiero proponowanych na kandydatów.

W sali Rady powiatowej w Krakowie odbyło się we wtorek wieczorem zebranie przedwyborcze komitetu stronnictwa konserwatywnego pod przewodnictwem wiceprezenta m. Krakowa prof. dr. Leo. *Czas* donosi o tem zebraniu między innemi: Ożywiona dwugodzinna dyskusya, w której zabierało głos kilkunastu członków komitetu, toczyła się wyłącznie około zadań przyszłego Sejmu i Rady państwa, zasad politycznych i socyalnych stronnictwa konserwatywnego, wreszcie taktyki postępowania przy zbliżających się wyborach. Wszyscy mówcy podnosili zgodnie i z wielkim naciskiem ważność najbliższych wyborów ze względu na prace ustawodawcze zarówno Rady państwa, jak Sejmu krajowego. Zainicjowana tak śmiało, w wielkim stylu akcya inwestycyjna w dziedzinie budowy wodnych i kolejowych, wymaga w parlamencie i w Sejmie ludzi wybitnie fachowych, energicznych, zdolnych bronić skutecznie najżywoźniejszych interesów ekonomicznych kraju oraz m. Krakowa wobec tych wszystkich czynników, które wywierają będą stanowczy wpływ na wykonanie całego programu inwestycyjnego.

HAJOTA.

UŚMIECH LOSU.

OBRAZEK SEPIA.

(Ciąg dalszy).

Za oknami noc przechadza się ciemnym, głęboko cichym krokiem, pogasiwszy ostatnie iskry dziennego życia. Nawet wiatr przestał dzwonić prętem rolety w szybę. Łagodna, senna cisza podściela się pod tą rozdartą, rozplyniętą w cierpieniu duszą, jak współczująca macierzyńska pierś. Wtem od strony rynku rozlega się metaliczny przeciągły dźwięk trąbki pocztarskiej. To nocna karetka dążąca do Warszawy, ta karetka którą on jechać ma tam jutro na wezwanie bankiera.

Oczy pana Mieczynica obsychają gwałtownie. Błyskawica tej myśli wpada mu do mózgu i rozświecila go jakąś nową rażącą jasnością, ostrą jak obosieczny nóż. Widziadła przyszłości znikają raptownie; rozszlochane głosy dawnych bólów milkną, zostaje tylko rzeczywistość i migoce przed nim jak coś bardzo błyszczącego i bardzo chłodnego; jak — złoto!

Pan Mieczyniec podnosi zwolna głowę i rozgląda się dokoła wzrokiem człowieka wracającego z dalekiej i tak dziwnej podróży, że go sama własnie powszechność znanego otoczenia zdumiewa. Zresztą powieki ma tak zapuchnięte od tego ogromnego płaczu, że przygniecionie niemi źrenice z trudem rozróżniają

światło lampy, zamienione w mały czerwono-złoty punkcik.

Machinalnie wyciąga chustkę ze szlafroka i przykładą ją do oczu. Chłód płótna robi mu dobrze.

Teraz spostrzega leżącą na stole depeszę i wzdryga się... To ona... ta przekłeta wysłanka świata; to ona, ta stokroć przekłeta wskrzesicielka życia!

Mimowolnym ruchem odsuwa się i kurczy sam w sobie, nie odrywając wzroku od tego sztywnego papieru, który sterczy w górę swymi pozałamywanymi rogami. Zdaje mu się, że to jest jakiś tajemniczy, dziki zwierzę, czający się do skoku, aby go chwycić za gardło i zdławić.

I znowu zaczyna drzeć na całym ciebie; znowu coś zaczyna w nim wzbierać i rozszalać mu piersi. Tylko to już jest zupełnie co innego.

Jakiś lęk — potworny jak tamten ból, jakiś z niczem nie dający się porównać wstręt.

Pieniądz! ten wróg zażarty, z którym lat tyle się borykał; który go zawsze gnębił, przesładował, solą zasypywał każdą ranę jego duszy, ten pieniądz przychodził do niego teraz sam, jak przyjaciół... jak dobroczynca! Miał że mu ufać?!

Czy nie było raczej prawdopodobnem, że zapoznawszy go ze wszystkimi niedziami swego braku, chciał mu teraz dać poznać niedole swego posiadania? Jakaż nowa zasadzka kryła się w tym pozornym uśmiechu losu? Oto już zrobił swoje na początek. W zmierzwiadła toń jego dołi wpadł jak kamień w stojącą wodę, zawichrzył, poburzył, wszystkie przetrwione krzywdy na wierzch wydobył, wszystkie przyschnięte rany rozkrwawił.

Co będzie dalej? Dwieście tysięcy rubli! Z tymi pieniędzmi nie może pozostać w miasteczku; nie może zatrzymać swej posady, musi wracać tam...

do świata! Świat? Czem jest świat? Jeżeli nie jest młodością, miłością, nadzieją szczęścia, wiarą w przyszłość, zdolnością do czynu — czem że jest?

Pustynią, pustynią, pustynią. A tam rynku takiego nie ma, gdzieby to wszystko za te dwieście tysięcy kupił! Co najwyżej może sobie kupić piękny pałac, wspaniałe sprzęty, kosztowne obrazy, cenne dywany. To — może!

Pan Mieczyniec rozgląda się znowu dokoła. Patrzy na czyste bielone ściany, na bejcowaną szafę z ukrytymi w niej puszkami (jako? już nigdy więcej nie miałby sfluc glinianki?) na wąskie łóżko ze skąpą, ubogą pościelą, na stół z czerwoną w kwiaty serwetą...

I uczuwa nagle, że jeżeli coś jeszcze jest mu drogiem na tym okrutnym świecie, to właśnie ten kąt ubogi, który go przytulił i ukoił; to te niemożliwie jednostajne zajęcia, które wypełniał sumiennie i spokojnie; to te codzienne, groszowe oszczędności, do których przywykł, które się stały niemal jego rozrywką; to te przechadzki wieczorne po gościńcu pocztowym, na którym znał każdy kamień, i ten widnokrąg, którego każdy punkt był mu dobrym duchem, zdaleka go witającym.

On miałby to porzucić? Po co? Dlaczego?

Abym wejść w obce obojętne komnaty, które go przyniosły swym zimnym przepechem, mieć służbę, która go będzie kradła, wrzekomych przyjaciół, którzy go będą oszukiwali; aby patrzeć na płaszczącą się przed nim podłość i checiwość ludzką, która ponieważ wierzyła nim, gdy zwyciężony szedł na dno...

Więc przypomniał sobie o nim te siostry, które pozwały mężom swoim wyzuwać piędz po piędzi grunt z pod jego nóg, i ci siostrzeńcy, których imion nawet nie pamiętał; więc będą czyhać łakomie na śmierć jego, żałować

mu każdego przeżytego dnia; więc zaleje go pustka i gorzyc sierocego serca, które mogą uszczęśliwić, żadnej już drogiej istoty do uszczęśliwienia niema...

Wiem po to! po to! po to nie więcej?

I na tę myśl, w tym człowieku, który prze-trwał najdotkliwsze ciosy i ust bluznierstwem nie skalał, zrywa się bunt namiętny, tak zu-chwały, taka straszna nienawiść wszystkiego i wszystkich, że chciałby tylko mieć w tej chwili te nieszczęsne pieniądze w ręku, aby pluć na nie, szarpać je, deptać lub znieważać niemi świat, ludzi, życie!

Szał go ogarnia; widzi znów czerwono i piekło ma w sobie.

Zbuntowana starczość! Możeż być coś potworniejszego i boleśniejszego zarazem! Drżąc, pomarszczona dłoń, która wygraża niebu! O! rozpacz!

Wtem, jakiś głos, niby zbłąkane echo uczu i pragnień dawnego człowieka, odzywa się gdzieś... z samego dna duszy, z jednej maleńkiej jej cząstki, której nie maciła burza, pozostawiając ją spokojną i czystą, jako zamkniętą perłę.

Głos ten mówi: „Nie na wszystko zapóźno jeszcze... Możesz czynić dobrze!... Pieniądz to potęga obu królestw... to broń zarówno w rękach szatana jak anioła.“

...Czyń dobrze.“

Pan Mieczyniec słucha tego szeptu, rozlewającego się po zbuntowanych falach jego jestestwa, jak oliwa po rozmiotanem morzu i stara się zrozumieć... Czyńć dobrze? być użytecznym? Kiedyś... kiedyś... stawało to przed nim, jak ideał świetlany, ku któremu rwała się młode serce. Tak, ten jeden jest jeszcze do ziszczenia... lecz jedyny... tylko przyłożyć wolę i czyn! Tylko wyciągnąć rękę.

Ale wola milczy, a ręce leżą obwisłe i nieruchome.

Mija długa... długa chwila.

Obok spraw ekonomicznych zajmie się Sejm naprawą administracji, reformą finansów, sprawami oświaty, rozlicznymi wreszcie kwestyami natury socjalnej, zmierzającymi do podniesienia stanu włościańskiego, rękodzielniczego i robotniczego w naszym kraju. Posłowie stronnictwa konserwatywnego — opiewa sprawozdanie *Czasu* — powinni we wszystkich tych zagadnieniach występować ze zdrową, umiejętnie opracowaną inicjatywą. Drugim hasłem, pod którym stronnictwo konserwatywne powinno przeprowadzić wybory do Sejmu, jest żądanie, aby posłowie miasta Krakowa wstąpili do sejmowego klubu krakowskiego.

W końcu, zaznacza *Czas*, że na interpelację jednego z obecnych, odpowiedział przewodniczący, iż komitet stronnictwa konserwatywnego nie paktował i nie zawierał kompromisów z żadnym innym stronnictwem.

*

Otrzymujemy następujące pismo z prośbą o ogłoszenie:

„Podpisany komitet wyborezy na posła na Sejm krajowy z mniejszej posiadłości powiatu turczańskiego ma zaszczyt zawiadomić interesowanych, że dzień 7 sierpnia b. r. jako ostateczny do zgłoszenia nowych kandydatur naznacza.

W obec tego zaprasza się chęć kandydować mających, aby do dnia tego kandydatury swoje na ręce podpisanego komitetu zgłosili, w dniu zaś 7 sierpnia b. r. o godzinie 12 w południe, w sali Rady powiatowej w Turce, celem złożenia wyznania wiary politycznej się jawili.

Turka, dnia 30 lipca 1901.

Za komitet: Przewodniczący *Jan Kiwarowski*, radca c. k. sądu krajowego; członek komitetu *Seweryn Brysiewicz*, burmistrz m. Turki.

Dezydery Szilagyi.

Węgry utraciły jednego z najznakomitszych swoich polityków i patriotów, męź, który także w plejadzie uczonych węgierskich zajmował jedno z miejsc najcenniejszych.

Dezydery Szilagyi — o którego nagłej śmierci doniosły wczoraj telegramy — urodził się r. 1840 w Wielkim Waradynie. Kończył w Niemczech studia prawnicze, poczem poświęcił się zawodowi adwokackiemu, oddając równocześnie talent swój na usługi ojczyzny jako publicysta i dziennikarz. W r. 1867 wstąpił do służby państwowej. Jako radca sekcyjny w ministerstwie sprawiedliwości, objął referat kodyfikacyjny. Od r. 1871 należał jako poseł sejmowy do najwybitniejszych parlamentarzystów na Węgrzech. W r. 1874 objął katedrę prawa karnego i nauk politycznych na Uniwersytecie budapeszteńskim. W sejmie zabyłszy świetnym talentem: jego przemówienia były wzorem dyalektycznego dowodzenia i miały zawsze olbrzymie powodzenie. Do r. 1877 był członkiem stronnictwa

państwowego, poczem wraz z hr. Wojciechem Apponym stanął na czele zjednoczonej lewicy sejmowej. W r. 1889 został mianowany ministrem sprawiedliwości i na tem stanowisku dokonał organizacji sądowej i reformy prawa małżeńskiego. Po reorganizacji gabinetu Weckerlego w r. 1892 pozostał na swem stanowisku do r. 1895. Później był prezydentem Izby deput., z którego stanowiska ustąpił przed mniej więcej trzema laty zniechęcony i żałujący obstrukcyami i innemi nielubiącymi z powagą parlamentu scenami, w których spor było napaści na jego osobę.

Budapeszt, 1 sierpnia. Telegram wysłany z kancelarii gabinetowej do prezesa gabinetu Szella wypowiada najgłębsze współczucie Monarchy z powodu zgonu Szilagiego. W telegramie powiedziano między innemi, że Monarcha zachowuje w życzliwej pamięci przywiązanie zmarłego do Tronu i te znakomite usługi, jakie oddał Monarchii i ojczyźnie. Pogrzeb odbędzie się w piątek po południu.

Budapeszt, 1 sierpnia. Pogrzeb Szilagiego odbędzie się na koszt Państwa. — Rada ministrów uchwaliła wnieść dla Szilagiego grobowiec honorowy, a to tuż obok mauzoleum Deaka.

Z Warszawy.

(Robotnicy galicyjscy. — Dobroczynność Warszawy).

Czytamy w dziennikach warszawskich: Zamieszkali w zagłębiu dąbrowskim poddani pruscy, po poświadczeniu we właściwych urzędach gminnych swych paszportów, mają prawo otrzymywać świadectwa, na mocy których mogą w ciągu 28 dni jeździć za granicę nieokreśloną liczbę razy. Po upływie zaś tego terminu mogą otrzymać nową taką kartę na 28 dni i t. d. Ulga ta ma bardzo ważne znaczenie dla tych robotników, którzy mieszkają w okolicach pogranicznych Prus, gdyż daje im możność, pracując w kopalniach i fabrykach dąbrowskich, często odwiedzać swe rodziny. Z ulgi tej wszakże dotychczas mogli korzystać tylko poddani pruscy, poddani zaś austriacy mogli wyjeżdżać za granicę i powracać na zasadach ogólnych, wskutek czego robotników galicyjskich w rejonie dąbrowskim, w porównaniu z pruskimi, było bardzo mało. Pragnąc powiększyć liczbę robotników galicyjskich i zapobiedz brakowi robotników, na który ustawicznie skarżyli się właściciele kopalni, V. zjazd górników Królestwa Polskiego rozpoczął w r. 1899 starania o zastosowanie wspomnianych ulg i do poddanych austriackich. Starania te znalazły poparcie u władz miejscowych i wkrótce stanie się zadość prośbie zjazdu. Projekt ten ma bardzo ważne znaczenie dla rolników w Królestwie, gdyż zapobiegnie chronicznemu brakowi robotników rolnych. Napływ tanich robotników galicyjskich powstrzyma włościan miejscowych od wynajmowania się do fabryk i zakładów przemysłowych.

Dobroczynność Warszawy jest przysługą. Wystarczy ogłoszenie, że jakiś ubogi lub nieszcześliwy potrzebuje pomocy, a pewnym być można, że na 10 przypadków 9 razy Warszawa pospieszy z groszem ofiarnym! Wspiera ona ubogich, płaci stale wpisy za setki uczniów i studentów, buduje lub odnawia i rozszerza kościoły, zakłada rozmaite nowe instytucje dobroczynne, a gdy w imię dobra publicznego zakładała kto do niej o ofiarę na pomnik, w ciągu kilku tygodni złoży krocie tysięcy rubli, w ciągu kilku miesięcy dziesiątki tysięcy na odbudowę wieży Jasnogórskiej.

Niepodobna obliczyć wszystkich ofiar, składanych pod różną postacią na rozmaite cele naukowe i społeczne, ani też ile Warszawa daje na poparcie pożytecznych wydawnictw, ale są pod ręką sprawozdania i dane cyfrowe, umożliwiające obliczenie, co zrobiła Warszawa dla instytucji dobroczynnych.

Przypatrzmy się przedewszystkiem, ile wynosi majątek szpitali i zakładów dobroczynnych, na zasadzie ostatniego (z r. 1899) sprawozdania rady miejskiej dobroczynności publicznej, pod której nadzorem zwierzchnim się znajdują.

Otóż według tego sprawozdania wartość majątków ruchomych i nieruchomych zakładów dobroczynnych miasta Warszawy wynosi 4,393,481 rubli, majątków zaś zakładów prywatnych 735,240 rubli. Ogółem tedy domy, place, dobra ziemskie i nieruchomości zakładów dobroczynnych warszawskich, według szacowań urzędowych przedstawiają wartość, 6,128,721 rubli.

Ale majątki te są w istocie rzeczy nie równie więcej warte, wiadomo bowiem, że w ostatnich latach ceny placów w Warszawie poszły znacznie w górę, a tymczasem w sprawozdaniach rachunkowych zakładów dobroczynnych wartość placów i domów podawana jest stale według ceny z lat dawnych. Za przykład wystarczy przytoczyć tutaj, że w sprawozdaniach rady miejskiej wartość gmachów i placów szpitala Dzieciątka Jezus przy placu Wareckim podawana jest w sumie 370,175 rubli, a sprzedano ją miastu za

1,475,000 rubli. A zatem wypadłoby wartość nieruchomości tego szpitala powiększyć o sumę 1,104,825 rubli. W przybliżeniu podobnym możnaby podnieść szacunek nieruchomości szpitala św. Ducha, św. Rocha i św. Łazarza, oraz gmachów Towarzystwa dobroczynności, o wówczas okazałoby się, że place, domy i nieruchomości zakładów dobroczynnych przedstawiają wartość około 10 milionów rb.

Szpitaly, zakłady i Towarzystwa dobroczynności, znajdujące się pod zarządem zwierzchnim rady miejskiej warszawskiej, rozporządzają kapitałami w sumie 6,495,479 rubli.

Po doliczeniu do tej sumy wartości domów, placów i majątków ziemskich okazałoby się, że majątek szpitali, zakładów i Towarzystw dobroczynnych warszawskich wynosi ogółem 12,723,190 rubli. Jeżeli zaś uwzględnimy powiększoną wartość nieruchomości, majątek ten wzrośnie do sumy około szesnastu milionów rubli.

Poważna ta cyfra poważnie świadczy o dobroczynności Warszawy.

A należy wziąć na uwagę, że w sumie tej nie ma zapisów i ofiar na stypendya, na wpisy, na Towarzystwo osad rolnych, na szkoły, warstwy i t. d.

Z pod berła carskiego.

(Sprawa udzielania żydom przepustek granicznych.)

W swoim czasie donosiliśmy o ograniczeniu przez rząd rosyjski prawa przechodzenia żydów z Austrii i Prus do Rosji za t. zw. „biletami legitymacyjnymi“, pospolicie zwanymi „przepustkami“, a które zarówno austriackie władze graniczne jak niemieckie wydawały bezpłatnie na krótkie terminy. Takie legitymacje nie potrzebują wizy rosyjskich konsułów i uprawniają osoby w nie zaopatrzone do przebywania w rosyjskim pasie granicznym, posiadającym szerokość 21 wiorst.

Na liczne reklamacje ze strony interesowanych, Rządy austro-węgierski i niemiecki udały się za pośrednictwem swych Petersburskich ambasad do rządu rosyjskiego z zapytaniem powodu takiego ograniczenia, przyczem niemiecki urząd spraw zagranicznych dołączył jeszcze uwagę, że zakaz przepuszczania żydów przez granicę za przepustkami sprzeciwia się postanowieniom protokołu berlińskiego z roku 1897, albowiem w tym protokole rząd rosyjski zobowiązał się przepuszczać za przepustkami wszystkich mieszkańców nadgranicznych tak niemieckich jak austriackich, nie zwracając uwagi na to, czy oni są chrześcijanami, czy też Izraelitami.

Na to rosyjskie ministerstwo spraw zagranicznych zwróciło się z zapytaniem do rosyjskiego ministerstwa spraw wewnętrznych i ministerstwa skarbu, czy rzeczywiście zaczęto robić na granicy jakieś wyjątkowe trudności żydom, oraz czy wydane zarządzenia tamują istotnie nadgraniczny handel, jak to utrzymują zwłaszcza władze pruskie.

Rosyjskie ministerstwo spraw wewnętrznych, załatwiając ten urgens wystosowało okólnik do gubernatorów nadgranicznych, żądając wyjaśnienia co do kwestyi, czy rzeczywiście przedsięwzięto jakieś nowe i wyjątkowe środki, utrudniające żydom przechodzenie przez granicę za legalnymi legitymacjami. Jeżeli tak jest, to gubernatorowie i szefowie żandarmerii obowiązani są wyjaśnić przyczyny, które zniewoliły do wydania tych ograniczeń, a to raz dla uniknięcia możliwych represaliów ze strony Austrii i Niemiec, oraz innych zarządzeń niekorzystnych dla rosyjskiego handlu, powtórze zaś dlatego, aby nowe spostrzeżenia gubernatorów i zarządów żandarmerii mogły być uwzględnione przy ponownem opracowaniu prawa o ruchu nadgranicznym.

Jednocześnie wszakże zarówno ross ministerstwo spraw wewnętrznych jak ministerstwo skarbu już zakomunikowały rosyjskiemu ministerstwu spraw zagranicznych swe zdania o tej sprawie. Oba te urzędy centralne wychodzą z tego założenia, że żadnych nowych ograniczeń nie wydano, lecz, że tylko są ściśle przestrzegane przepisy paszportowe, sformułowane ostatecznie w r. 1860. „Te przepisy — powiada ministerstwo spraw wewnętrznych — wyraźnie rozróżniają obywateli wyznania chrześcijańskiego od obywateli wyznania mojżeszowego i dla pierwszych ustanawiają bilety legitymacyjne, dla drugich zaś wymagają wyłącznie paszportów wizowanych przez rosyjskich konsułów. Na tej też podstawie cztery lata temu rząd rosyjski odrzucił zbiorową prośbę żydów austriackich, mieszkających wzdłuż galicyjskiego pogranicza, o wypuszczenie ich do Rosji za przepustkami.

„Powoływanie się rządu niemieckiego na protokół berliński z r. 1897 nie jest uzasadnione, ponieważ gdyby w tym protokole chciało zrównać żydów z chrześcijanami pod względem paszportowym, to zaznaczono by to wyraźnie, utworzono by dla tej sprawy osobny paragraf, jak utworzono wówczas taki paragraf dla czasowo przechodzących przez granicę robotników rolnych. Bez takiego osobnego

go zastrzeżenia nie mógłby być podpisany protokół berliński, ponieważ zmieniając prawa żydów, naruszałby zasadnicze postanowienie rosyjskiego kodeksu. Wynika z tego, że pełnomocnicy Rosji, podpisując protokół berliński, w którym w ogóle powiedziano o poddanych jednego i drugiego państwa, byli przekonani, że ów protokół w niczem nie zmienia zasadniczych praw państwa rosyjskiego. „Dalej ministerstwo spraw wewnętrznych tak się wyraża: „We wszystkich krajach, gdzie liczenie zamieszkuje żydzi, zawsze przedsięwzięto dawniej i teraz są praktykowane osobne postanowienia dotyczące się ich życia i działalności w kraju, a te postanowienia często są bardzo odmienne od przepisów, postanawianych dla reszty poddanych. Takie postępowanie z ludnością żydowską, praktykowane także i w Niemczech, a znane powszechnie, nie mogło być przez rząd berliński przeoczone w akcie międzynarodowym, jakim jest protokół berliński z r. 1897. Jeżeli zatem wówczas Niemcy nie żądały ścisłego wyjaśnienia, że owym protokołem przyznają się żydom te same prawa, co wszystkim innym obywatelom, to w docznie wówczas rząd niemiecki nie miał co do tego żadnej wątpliwości, iż na podobne rozszerzenie praw zagranicznych żydów Rosja się nie zgodzi.“

Tak brzmi odpowiedź ross. ministerst. spraw wewnętrznych. Minister skarbu zaś zakomunikował krótko, że rozporządzenie o zakazie przepuszczania żydów przez granicę za biletami legitymacyjnymi wytwarza trudności w handlu pogranicznym i może, jak to już było, wywołać ze strony rządu niemieckiego środki represyjne, które nader zaszkodzą wymianie rosyjskich towarów. Ministerstwo skarbu uważa tedy za właściwe zaproponować rewizję ustaw o paszportach i innych świadczeniach legitymacyjnych, ułatwiających ruch nadgraniczny.

W obec takiej sprzeczności w zapatrywaniach ministra spraw wewnętrznych i ministra skarbu, rząd rosyjski postanowił zająć się bliżej tą sprawą, a dla zebrania potrzebnych materiałów wystosował do wszystkich władz nadgranicznych okólnik z zapytaniem, „czy pożądanem jest w ogóle zachęcanie żydów do handlu pogranicznego przez udzielenie im ulg przy przechodzeniu granicy“.

Wielka własność ziemska na Rusi i Litwie.

Kijowski korespondent *Now. Wremieni* podaje ciekawe dane cyfrowe o rozmiarach większej własności ziemskiej w guberniach: kijowskiej, wołyńskiej i podolskiej. Na wstępie autor zaznacza, że rosyjska wielka własność ziemska w tych guberniach uczyniła w ostatnich 30 latach znaczne postępy. Śliski majątków polskich przeszły w ręce rosyjskie, w skutek tego, że Polakom nabywanie majątków ziemskich było wzbronione, a dopiero przed rokiem wydano pozwolenie na nabywanie przez nich posiadłości nie większych nad 60 dziesięcin i to przy zastosowaniu szeregu obstrzeżeń.

Znajdujemy w tych guberniach dziesiątki majątków, równych rozmiarami mniejszym księstwom niemieckim. Większość tych posiadłości jednak ciągle jest jeszcze w rękach Polaków, którzy, nawiasem mówiąc, są dobrymi gospodarzami. W wielu wielkich majątkach rosyjskich prowadzą gospodarstwa polscy dzierżawcy lub administratorzy, gdy sami właściciele pojawiają się tam rzadko.

Pierwsze miejsce wśród przedstawicieli wielkiej własności ziemskiej zajmują hr. Branicki. W czterech powiatach gubernii kijowskiej należą do nich 111,000 dziesięcin ziemi wartości 8 1/2 milionów rubli. Hr. W. Branicki posiada w 3 powiatach tejże gubernii 54,000 dziesięcin, wartości 4 1/2 mil. rubli, hr. K. Branicki 16,000 dziesięcin, wartości 1 1/2 mil. rubli. Do hr. Szembeka należą 25,000 dziesięcin, do księcia Światopełk Czetwertyńskiego 30,000 dziesięcin, do hr. Potockich 20,000, do hr. Młodzieckiej 10,000, do hr. Rzewuskiego 11,000, do E. Tarnowskiego 9 000 dziesięcin.

W gubernii wołyńskiej posiadają: hr. Potoccy 73,000 dziesięcin, ks. Radziwiłłowie 40,000, hr. Plater 31,000, bar. Tanbe 23,000, hr. Tyszkiewicz 17,000, pani Orzeszkowa 18,000, książę Jabłonowski 24,000 dziesięcin.

W gubernii podolskiej posiadają: hr. Sobanścy 50,000, hr. Potoccy 40,000, Jarożyscy 25,000, Brzozowski 10,000 dziesięcin.

O wielkiej własności na Litwie, tak pisze inny korespondent tego samego dziennika:

„Właściwie do rdzennego pierwiastku obywatelskiego Litwy zaliczyć należy właścicieli ziemskich Polaków, których liczba dotychczas jest przeważającą w większej własności ziemskiej, i tych Rosyan, których posiadłości z biegiem czasu stały się dziedzicznymi. Przodkowie większości takich posiadaczy ziemskich otrzymali swe majątki jeszcze za czasów Katarzyny II, a tylko nieznaczna część później. Przybyła zaś za nimi falanga rosyjska

(Dokończenie nastąpi).

skich właścicieli ziemskich, którzy po większej części nie „wchłani” nawet dotychczas ziem i zjawili się w celu zrusyfikowania kraju, oczywiście zaliczoną być musi do żywiołu napływowego.

„Co zrobili ci właściciele ziemscy dla zrusyfikowania kraju, to nie wchodzi w zakres artykułu, dlatego też zamilczę o tem; większą jednak tego żywiołu nie utrzymała ziemia, która wpadła im w ręce prawie za darmo, lecz odsprzedała ją następnie za bezcen w ręce rozmaitych aferzystów.

„Ciekawe są stosunki właścicieli ziemskich w obec ziemi i włościan. Stosunki te mogą być podciągnięte pod następujące rubryki: 1. Obojętny stosunek do ziemi i władanie nią z poczucia honoru, do czego wśród Polaków przyczyniają się po części i motywy polityczne. Dobra takich panów nie pustoszeją, lecz też prawie wcale nie dają dochodu. Stosunek do włościan pogardliwie obojętny; o włościanach zresztą rzadko bywa mowa, bo to rzecz rzadcy; 2. zapatrywanie się na ziemię, jak na kapitał, a na włościan tylko, jako na siłę roboczą. Po większej części włościanie lubią takich właścicieli ziemskich, to jest, nazywają ich dobrymi panami, gdyż rzadko kiedy oni robią włościanom krzywdę; 3. eksploatacyjny stosunek do ziemi i do włościan; 4. bezmyślny stosunek do ziemi, a demoralizujący wobec włościan.

„Wszystkie te cztery kategorie ze względu na ich materialne położenie, mogą być podzielone na trzy typy: zrujnowanych, trzymających się jako tako i bogatych się. — Wśród zrujnowanych są i Polacy i Rosyjanie, przyczyną zaś zrujnowania tkwią po większej części w samych właścicielach ziemskich, a bardzo rzadko w warunkach ekonomicznych ich dóbr. Zrujnowani bardzo często nie mogą sobie zdać jasno sprawy z wartości tego, co posiadają, — i to właśnie pozwala im eksploatować wielkim spekulantom, zwykle żydom. Żydzi zjawiają się zwykle albo jako kupcy leśni, albo jako nielegalni, lecz pomimo to zupełnie uprawnieni dzierżawcy, lub nawet jako oficjaliści. Zwykle osiedlają się w samym majątku eksploatowanego, lub zrujnowanego, zwłaszcza jeśli w nim jest jeszcze gorzelnia, i tak się urządzają, że eksploatowany, jakby był zahypnotyzowanym, nie przedsięwzię nie bez ich aprobaty, nie wbrew ich woli. Następstwem tego jest usidlenie, które jeszcze bardziej pogłębia cały szereg drobnych i większych przyrzek pieniężnych. Żyd niezbędny jest dla zrujnowanego obywatela ziemskiego, jako stały drobny wierzytel, który nie odmawia kredytu. Niekiedy to usidlenie przedstawia się w idealnym świetle, i jakiś Pinkus lub Berek staje się jakby członkiem rodziny zrujnowanego. Naturalnie, że taka idylla trwa tylko do chwili ostatecznej ruiny, która wcześniej lub później dotyka obywatela ziemskiego. — Każdy zrujnowany, zwłaszcza Polak, musi mieć koniecznie swojego żyda a obecność jego niewątpliwie wskazuje na położenie gospodarstwa.

Zubożonych obywateli ziemskich można podzielić na zupełnie zrujnowanych i cierpiących, którzy pozornie udają pewną zamożność.

„Trzymający się jako tako obywatele ziemscy — są to ludzie po większej części, lub nawet zwykle, dość zamożni i prócz tego pod względem materialnym niezależni od dóbr ziemskich. Wśród tej warstwy duży procent tworzą Polacy, jako najbogatsi. Nie zapatrują się oni na majątek, jako na środek do życia, i z tego punktu widzenia można ich nazwać obojętnymi. Nie zgadzają się oni na żadne kombinacje z żydami, którzy wyrażają się o nich z szacunkiem, połączonym ze strachem, nie nie sprzedają, a las ich co do ilości drzew może się równać z rządowym. Wiele z nich oblicza zwykle, ile będzie wart ich majątek lub las za 10 lub 20 lat, jeśli weźmie się pod uwagę wzrastający poziom cen, i spokojnie wyczekują tej chwili, przekonani gorąco, że i wówczas, tak samo jak teraz, nie sprzedadzą nic ze swojego majątku.

„Trzecia kategoria — to obywatele, którzy się dobrze powodzi. Ich majątki rosną w cenę; są one dla nich nie tylko środkiem do życia, lecz czemś więcej — przedmiotem spekulacji. Stosownie do tego, czy przeważa w nich żyłka spekulacyjna, czy też dążenie do podniesienia wartości majątku i jego dochodów, ta kategoria może być podzielona na takich, którym się doskonale powodzi i na graczów. Pierwsi zwykle znakomicie go spodarują, to jest wyciągają z majątku jak największe korzyści, nie obciążając go, lecz przeciwnie, wzmacniając jego siły. Żydzi krecają się około takich obywateli ziemskich tylko w roli drobnych faktorów i znajdują się od nich w zupełnej zależności. Tacy obywatele ziemscy odznaczają się umysłem praktycznym, oszczędnością i dążeniem do wyciągnięcia ze wszystkiego dla siebie jak największych korzyści. To też wielu z nich urzęduje w charakterze członków komisji włościańskich, to zaś urzędowanie przy wielkiej ilości wolnego czasu daje im ważny przywilej i powagę urzędową w obec włościan, lub wprowadza do przedsiębiorstw handlowych. Kiedy wprowadzono skarbową sprzedaż trunków, wielu z tych, którym się istotnie dobrze powodzi, pospieszyło z zawarciem kontraktów

ze skarbem na budowę zakładów rektyfikacyjnych.

„Gracze-spekulanci — to zupełnie inny typ. Na majątek ziemski zapatrują się jako na sposób zarobienia pieniędzy drogą jego odsprzedania, i im prędzej to nastąpi, tem lepiej. Spekulantów wytworzyły nienormalnie podnoszące się ceny ziemi, ta ostatnia zaś okoliczność zaszła w bardzo prosty sposób. Po stłumieniu powstania polskiego w roku 1863, w celu zrusyfikowania kraju grunta oddawano Rosyjanom, po większej części urzędnikom, za bezcen, albo darmo. Większa część tych nowych obywateli ziemskich, nie mających żadnej łączności z ziemią, sprzedawała swoje majątki, otrzymawszy oczywiście pewną nadwyżkę i przyciągnęła do kraju różnych przedsiębiorców, amatorów łatwego zysku, którzy założyli coś w rodzaju giełdy ziemskiej, nabywając za bezcen często ogromne majątki i spieszenie je sprzedając, aby choć cośkolwiek urwać, zarobić.

„Tymczasem przeprowadzono koleje, ogromne przestrzenie leśne poczęto eksploatować, ceny drzewa ogromnie się podniosły, do czego przyczynił się także przez przyciągnięcie nowych kapitałów, wyrugowanych z gorzelnictwa — i monopol rządowy, — i ziemia znowu zaczęła iść w górę, powstała istna spekulacja. Były wypadki, że nabywca majątku za 200.000 rubli sprzedawał go za 800.000 rubli. Pewien znany obywatel ziemski zarobił tym sposobem 1.500.000 rubli. Innej osobie, która nabyła majątek od zrujnowanego Polaka za 200.000 rubli przed trzema laty, dawano niedawno 700.000 rubli. Spekulacja rozwinęła tutaj osobny rodzaj działalności handlowej, łączący się bardzo często z ujemnymi własnościami charakteru ludzkiego — komisjonerstwo. Komisjonerami oczywiście byli głównie żydzi, którzy rozszerzyli swoją działalność około sprzedaży ziemi w kraju na całą Rosję, a przedewszystkiem na Petersburg. Zdaje mi się, że trudno byłoby znaleźć w Petersburgu urzędnika, który nie otrzymałby choć jednego listu z zaoferowaniem usług jakiegoś szlachcica jezołimskiego w celu nabycia zyskownego majątku.

„Powodzenie żydów-komisjonerów, którzy zarobili ogromne pieniądze, poruszyło również i rosyjskich amatorów łatwego zysku. W Petersburgu, Moskwie, Charkowie i innych wielkich miastach otwarto kantory komisowe, a liczba komisjonerów zaczęła wzrastać z każdym rokiem. Prawdopodobnie, pod tym względem: wkrótce dogonimy Francję, gdzie spekulacja wywołała taki olbrzymi skandal, jak Panamę.

„Co się tyczy kraju Północno-zachodniego, to liczba szczęśliwych graczy ostatnich czasów znacznie się zmniejszyła i jak w każdej grze, zjawili się nieszczęśliwicy, którzy utracili na tej grze pieniądze i odrazu znaleźli się w szeregach zrujnowanych.

KRONIKA

Lwów, 1 sierpnia.

— **Docentura.** Pan Minister wyznał i oświatył reskryptem z dnia 30 maja 1901 roku ustanowił pana Antoniego Popiela artystę-rzeźbiarza, płatnym docentem dla nauki modelowania w tutejszej c. k. Szkole politechnicznej począwszy od roku szkolnego 1901/2.

— **Z Uniwersytetu.** P. Stanisław Zygmunt Rybarski, rodem ze Lwowa, koncypiant Prokuratury skarbu, otrzymał na tutejszym Uniwersytecie stopień doktora praw.

— **Adres do Sienkiewicza.** Krakowski cech szewców wysłał w tych dniach piękny adres do Henryka Sienkiewicza. Tekst adresu, napisany przez starszego cechu, p. Andrzeja Szufę, pełen prostoty i gorącego uczucia opiewa:

„**CECH SZEWCÓW.** W Imię Boga w Trójcy Świętej Jedynego. Działo się to w roku 1901, kiedy na tronie papieskim zasiadał pełen mądrości i chwały Ojciec święty Leon XIII, po świętym Piotrze Papię 263, na stolicy biskupiej krakowskiej książę Kardynał Jan kniaź z Koziełska Puzyna, w Austrii panował Najmilszy Cesarz Franciszek Józef I, Namiestnikiem Galicji wraz z Wielkim Ks. Krakowskim był Leon hr. Piński, Marszałkiem krajowym Stanisław hr. Badeński, prezydentem stoł. król. m. Krakowa Józef Friedlein, komisarzem cechowym był Wincenty Sawiński, starszym cechu: Andrzej Szufa, sekretarzem cechu: Stanisław Dąlewski, podstarszym cechu: Jan Pietrucha; w wydziale zasiadali: Karol Weigel, Kajetan Moniewicz, Roman Scheller, Jan Orel, Ignacy Wróbel, Kasper Włoszczyk, Wincenty Wejers, Władysław Gołyska, Jan Surowiecki, Jan Siejka, Jan Belezky, Antoni Rachwał; zastępcami tychże byli: Józef Kubik, Antoni Tabor, Andrzej Dygut, Piotr Szufa, Wojciech Pabis, Edward Bórek. Ponieważ czynności ludzkie, chociaż najważniejsze, łatwo przemijają, jeżeli nie są na piśmie pamięci potomków zostawione, przeto my, przedstawiciele cechu, przeszło pięć wieków istniejącego, szewców w krakowskich podajemy, co następuje: W dniu 8 lipca 1901 roku zebrani

członkowie cechu w liczbie 220 na uroczystą naradę co do uczczenia dwudziestopięcio-letniej działalności w literaturze jednego z najznakomitszych synów Polski, Henryka Sienkiewicza, na wniosek starszego cechu, p. Andrzeja Szufy, jednogłośnie łączą się, pełni radości i dumy z całym polskim narodem w obchodzie tego pamiętnego święta i swoim uczuciom czei i uwielbienia dają wyraz przez powstanie i korne dziękczynne modły, aby Wszechmoemy udzielił Jubilatowi długich lat, by długo jeszcze pracował na chwałę polskiego imienia, na pożytek ojczyźnie i przyszłym polskim pokoleniom“.

Jak się dowiaduje *Czas* wszystkie krakowskie cechy mają zamiar wysłać podobne adresy do Henryka Sienkiewicza.

— **Rok szkolny** na tutejszym Uniwersytecie zakończył się wczoraj uroczystym nabożeństwem, odprawionem w kościele św. Mikołaja przez ks. Arcybiskupa Webera w otoczeniu duchowieństwa. W nabożeństwie wzięli udział profesorowie Uniwersytetu z rektorem dr. Kruczkiewiczem na czele, tudzież licznie zgromadzona młodzież akademicka. W czasie Mszy św. chór „Lutni“ pod batutą dyrektora p. Sołtysa wykonał wspólną mszę Horaka „C-mol“. Ustęp solowe odpiewały panie: Patkiewicz-Wojciechowska, Poliška, oraz pp.: dr. Czerny, Niżankowski i Sack.

— **Stowarzyszenie rzeźników**, masarzy i mydlarzy odbyło wczoraj po południu w sali „Gwiazdy“ pod przewodnictwem p. Adolfa Podłowskiego walne zgromadzenie, na którym dokonano wyborów. Przełożonym wybrano ponownie jednomyślnie p. Adolfa Podłowskiego, zastępcą przełożonego p. Szewczuka Jana. Do wydziału weszli pp.: Wojnowski Franciszek, Jarolim Wilhelm, Skrzyszewski Wojciech, Zakrzewski Józef, Cielinski Jakób, Jakubowski Feliks, Jankowski Jan, Feld Wilhelm, Haltstock Joel, Finkelstein Abraham, Kochmański Ferdynand, Ichniowski Franciszek. Jako zastępcy pp.: Brolik Jan, Jayko Gustaw, Bartkiewicz Marcin, Skrzyszewski Franciszek, Kinzler Bronisław, Grycko Emil.

Po dokonaniu jeszcze wyboru członków sądu polubownego oraz komisji rewizyjnej dyskutowano dłuższy czas na temat nowej rzeźni i węgrowskiego mięsa.

— **Fundacja.** Kosztem ks. biskupa Pelczara stanął w Przemyślu przy ul. Tatarskiej okazały dwupiętrowy budynek na t. zw. małe seminarium dla uczniów gimnazjalnych.

— **Stuletni jubileusz** swego istnienia obchodzić będzie w dniu 3 b. m. stojący obecnie załoga we Lwowie 12 pułk huzarów. Pułk ten, którego okręgiem uzupełniającym są Koszyce, rozmieszczony jest we Lwowie w ten sposób, że 1 dywizja mieści się w koszarach na Wule, jeden szwadron i sztab w koszarach t. zw. Pietscha przy ul. Łyczakowskiej, dwa szwadrony zaś w koszarach Kiselki, przy ul. Żółkiewskiej.

W sobotę, 3 b. m., o godzinie 9 przed południem odbędzie się na błoniach Janowskich Msza polowa, w której weźmie udział cały pułk, zaś o godzinie 3 po południu odbędzie się na tych błoniach wycieczka oficerów.

Wieczorem odbędzie się bankiet dla generalicyi, oficerów pułku i zaproszonych delegatów wszystkich pułków stojących załogą we Lwowie.

— **Ślub.** W sobotę, dnia 3 b. m., o godzinie 8 rano w cerkwi parafialnej św. Piotra i Pawła we Lwowie pobożniego żonatego z panny Wandą Repówną.

— **Zbłąkaną dziewczynkę** głuchoniemą, około 5 lat liczącą, ubraną w szarą sukienkę wytartą, spotkano wczoraj błąkającą się w ulicy Trzeciego Maja. Odstawiono ją do policyi, a następnie oddano komisaryatowi.

— **Bal t. zw. „batystowy“** odbędzie się w sobotę, 3 b. m., w sali „Willi gościnnej“ w Brzuchowicach.

— **Małoletni zbrodniarz.** W ulicy Gródeckiej napadł wczoraj jakiś chłopak niespodzianie ucznia cukierniczego Jana Łucyana i pechnął go nożem w rękę. Policja wykryła, iż napastnikiem był kilkunastoletni Tadeusz Hirschen, który nieraz już dopuścił się podobnych ekscesów. Wczoraj po dokonaniu napadu zbiegł z domu matki i znikł bez śladu.

— **Rozprawa karna** przeciw 25 eksecentom, którzy brali udział w rozruchach robotniczych w dniach 29 i 30 kwietnia b. r., odbędzie się w poniedziałek, 5 b. m. Prokuratura Państwa oskarża wszystkich o zbrodnie gwałtu publicznego. Rozprawie, która potrwa 3 dni, przewodniczyć będzie Wiceprezydent sądu krajowego p. Przyłuski.

— **Wyrodną matka.** Dziś nad ranem koło godziny pół do 5 agent policyjny Pacana patrolując w ogrodzie kolejowym, znalazł w krzakach koło zegaru słonecznego nie dające znaków życia niemowlę płci żeńskiej, około 10 dni liczące, zawinięte w poduszece brązowej w niebieskie kropki, w czerwonej chusteczce na głowie. Dziecię zanieśiono do poczekalni kolejowej i zakropione ciepłą herbatą, przyszło do siebie, poczem po nakarmieniu oddano je komisaryatowi dzielnicy II. Śledztwo za łuką wdrożono.

— **Nieostrożna jazda.** Łukasz Traczuk, parobek przedsiębiorcy Biłousa, jechał dziś rano tak nieostrożnie ulicą Leona Sapiehy, że zawa-

dziwszy o słup latarni gazowej, na pół ją przełamał.

— **Przytrzymano** na ul. Łyczakowskiej notowanego złodzieja Wojciecha Płoszysza ze skradzionym miedzianym kociołkiem niewiadomego właściciela.

— **Wycieczkę do Beskidu** urządził w niedzielę, dnia 4 b. m. klub maszynistów w Stryju. W program wycieczki pomiędzy innymi wchodzi: tańce góralskie, zwiedzenie tunelu 2000 m. długości i szczytu Beskidu.

— **Zmarli** w ostatnich dniach: We Lwowie, Ferdynand Kindel, blacharz, w 64 roku życia.

W Skolem, dr. Izidor Diamant, w 47 roku życia.

W Krakowie, Marya z Seydlów Ilmingowa, w 78 roku życia.

— **Utonięcie.** Z Rohatyna donoszą nam: Szesnastoletni Piotr Kikiwa z Czerniowa kąpiąc się w rzece Świerzu, trafił na głębokie miejsce a nie umiejąc pływać, poszedł pod wodę i utonął. W pół godziny później wydobyto już tylko martwe jego zwłoki.

— **Pożar od piorunu.** W Ulanowie w czasie burzy, jaka szalała tam 25 b. m., uderzył piorun w dom Szyji Sttka i wznicił pożar, który zniszczył do zszętu cały dom wraz ze wszystkimi sprzętami domowymi. Szkoda wynosi około 4000 K. i była tylko na 1600 K. ubezpieczoną.

— **Zmiana załogi.** Stacyonowany obecnie w Stanisławowie 1 pułk dragonów odchodzi z dniem 1 sierpnia do Łańcuta, w miejsce zaś jego przychodzi z Czech 14 pułk dragonów księcia Windisch-Grätzta.

— **Koncerty** pod kierownictwem dyr. Jana Galla odbędą się: dnia 3 b. m. w Jaremczu, a 4 b. m. w sali zakładu zdrojowego w Sasowie.

— **W Szczawnicy** bawiło do 25 z. m. rodzin 1412, osób 2037.

— **W przystępie szalu** rzuciła się onegdaj do studni znajdującej się przy gościńcu w Dojazdowie 39-letnia żona muzykanta, Magdalena Lewiak. Lewiakową żyjącą, ale ze złamaną lewą nogą zdołano jeszcze w czas wyciągnąć, poczem przewieziono ją do szpitala św. Łazarza w Krakowie.

— **Z Krakowa** donoszą nam dziś: W wojсковей szkole pływania w parku Krakowskim utonął wczoraj przed południem kapral artylerii. Zwołane w tym tygodniu posiedzenia Rady miejskiej, komisji węglowej i sekcji ekonomicznej Rady miejskiej odbyły się nie mogły z powodu braku wymaganego kompletu.

— **Samobójstwo.** W Schodnicy odebrała sobie onegdaj życie wystrzałem z dubeltówki chora od dłuższego czasu na pomieszczenie zmysłów Teresa Lenhard, żona stolarza.

— **Czapki słomiane dla listonoszów.** Na prośbę służby pocztowej w Wiedniu zezwoliło Ministerstwo handlu listonoszom i roznosiicielom depesz telegraficznych używać w służbie i po za służbą czapek ze słomy albo z imitowanej sierści koniskiej.

— **Ofiara znachorów.** Kilka dni temu w dole z nieczystościami przy rzeźni miejskiej w Łomży jakaś kobieta zakopała dziecko 2-letnie. Na krzyk i płacz dziecka z kancelarii rzeźni wyszedł weterynarz i oczom jego przedstawił się następujący widok: W gnoju i wnętrznościach byłych siedziatko zanurzone po szyję dziecko. Matka uspakajała je i niepozwalając wydostać się z tego kału. Zapytana o przyczynę swego postępowania, objaśniła, że jej tak zrobić poradziła kumoszka, która doskonale leczy wszystkie choroby, a dziecko jej ma suchoty.

— **Kongres** nauczycieli zakładów osób ciemnych obraduje w Wrocławiu.

— **Zabójca ś. p. Wołodkowiczowej.** Małyszew, skazany na ciężkie roboty dożywotnie przez sąd okręgowy odeski, nie wniósł odwołania od wyroku, wskutek czego wyrok ten stał się prawomocnym. Małyszew w tych dniach ma być wysłany na wyspę Sachalin.

— **Stan zdrowia Tolstoja** tak dalece polepszył się, że lekarze pozwolili choremu wstać z łóżka, siedzieć na fotelu, a nawet od czasu do czasu przechadzać się po pokoju. Tolstoj jest jednak tak osłabiony, że nie może chodzić bez pomocy. Jeśli nie zajdzie żadna niespodziewana komplikacja, można mieć nadzieję, że znakomity powieściopisarz przyjdzie zupełnie do zdrowia.

— **Pięćdziesiąt lat w zakładzie dla obłąkanych.** W tych dniach obchodziła w Wiedniu niejaka Katarzyna Szotla pięćdziesięciolecie pobytu w zakładzie obłąkanych. Licząc zaledwie lat 18 nieszcześliwa uległa manii, iż jest cesarową Egiptu, i w wierze tej trwa po dzień dzisiejszy. Zresztą spokojna, posłuszna i fizycznie zupełnie zdrowa może żyć jeszcze długie lata.

Notatki literacko-artystyczne.

Paderewski wyjechał już z majątku swego Kaśni w grybowskiem, udając się za gra-

nie dla przeprowadzenia rokowań z dyrekcjami oper zagranicznych w sprawie wystawienia „Manru”.

Jak donoszą dzienniki wiedeńskie, „Manru” ma być wystawione w najbliższym sezonie w Berlinie pod kierunkiem samego kompozytora.

Teodor Reinach, znany francuski orientalista, ogłosił świeżo drugie, zupełnie przerobione wydanie dzieła, z którym przed laty przeszło 15 wystąpił. Jest to historia Izraelitów od upadku niepodległości, do naszych czasów („Histoire des Israélites depuis la ruine de leur indépendance nationale jusqu'à nos jours”). Autor rozróżnia w po Chrystusowej historii żydów pięć epok. Pierwsza (100—950) obejmuje czasy, w których naród osiadły, złożony z rolników i pasterzy, zamienia się na lud koczowniczy, handlarski. Talmud jest zarazem rezultatem i pokrzepieniem owych twardych dni przełomowych. Drugi okres (950—1200) odznacza się tolerancją wobec Izraelitów, zwłaszcza w Hiszpanii i Francji; na ten czas przypada też rozwój żydowskiej filozofii i nauki, wielki ich wpływ na Europę południowo-zachodnią. Od 1200 do 1500 r. trwa epoka trzecia, epoka prześladowań. W czwartej (1500—1570) następuje ogólny moralny i materialny upadek Izraelitów. Niemasz ich w całej Europie, z wyjątkiem Polski i Hiszpanii. Nieliczne jednostki chronią się do Turcji, Włoch, Holandii i wiodą tam żywot spokojniejszy. Mojżesz Mendelssohn otwiera okres piąty i ostatni (1750—1900). Rewolucja francuska przynajmniej żydowi „prawa człowieka”. Odtąd starają się Izraelici o pogodzenie swych narodowych i religijnych tradycji z pragnieniem postępu, z duchem czasu. Taka jest treść dzieła Reinacha.

Repertuar teatru miejskiego we Lwowie
We czwartek — po cenach zniżonych — „Wróble”, komedia w 3 aktach Labichea.
W piątek nie będzie przedstawienia.
W sobotę po raz pierwszy „Zgrzebna kożuska”, sztuka w 4 aktach K. Karlewica.

1) Młodość Bohdana Zaleskiego.

I.

Niedaleko Stawiszcz i Białocerkwi, w powiecie taraszczańskim, w gubernii kijowskiej leży niewielka nad rzeką Solem wioska Bobaterka. Już sama nazwa tej wioski zda się wskazywać na dostatek, jaki panował w tej urodzajnej pagórkowatej okolicy, gdzie grunt był żyzny i rolne gospodarstwo dawało obfite plony. Tutaj to rozsiadła się szeroko rodzina Prawdziców-Zaleskich, tak liczna, że jak się wyraził Henryk hr. Rzewuński, — Zaleskich śmiało było można nazwać „narodem”. Nie też innego zapewne nie zachęciło cześnika smoleńskiego Wawrzyńca Zaleskiego, mimo jego wyższych zdolności i biegłości w sprawach trybunalskich, ¹⁾ do stałego zamieszkania w tych stronach, jak tylko urodzajna gleba, na której chciał ciągnąć pracą dobijając się powoli fortuny, bo tej, choć z rodu był szlachcicem, nieba nieślakawe mu poskapiły, jak znowu z drugiej strony hojnie krewnych jego obdarowały rozległymi posiadłościami. ²⁾ Bo n. p. bliski jego krewniak Jan Zaleski, pisarz ziemski kijowski za czasów Rzeczypospolitej, a po rozbiore kraju pierwszy marszałek piatyhorski, posiadał tutaj cztery duże wsie. Nie narzekał jednakże na swój los pan Wawrzyniec, a ożeniwszy się w ósmym dziesiątku XVIII. stulecia z Maryą Anną Burkatówną, pochodzącą z zamożnej multańskiej rodziny, posiadającej kilkanaście wiosek na Wołoszczyźnie, zabrał się żywo do pracy na roli wynienionego Jana Zaleskiego w charakterze zarządcy całego majątku. I chociaż wynagrodzenie za pracę było niewielkie, bo Wawrzyniec oprócz domu mieszkalnego w Bobaterce miał pewien udział w ziemi, chociaż część przypadająca na jego żonę dostała się innym w udziale, — to przecież małżonkowie żyli skromnie, ale dostatnio. Niebawem też przyszedł na świat pierwotny syn Eliasza, a po nim jedenaścioro dzieci, przeważnie córek, pomnożyło gałąź Zaleskich, pieczętujących się herbem Prawdzic, ³⁾ aż w końcu

dnia 2 lutego n. st. 1802 roku, w samą uroczystość Najśw. Panny Gromnicznej, zawitało pod strzechę ostatnie dzieciątko, któremu na chrzcie św., odbytym następnego dnia w Stawiszczach, nadano imiona Józefa Bohdana. ⁴⁾ I chociaż matka podniosła się z łoża, choć gospodarstwo szło jak z płatka, wkrótce ją ciężka choroba do łoża przykuła, — biedaczka nie miała już więcej siły podźwignąć się z niemocy, i wycieńczona z sił do ostatka w pół roku ⁵⁾ po wydaniu syna na świat Boży przeniosła się w lepszy kraj, opuszczając na zawsze dzieci i najmłodszego w pieluszkach Bohdana. Nie zaznał tedy pieczęty matczynej i nie ona miała go w płaczu utulać. A jednak pamięć jej zachowała się w sercu dziecięcia, i w wiele lat później uwydatniła swoją moc w trzeciej pieśni wielkiego poematu p. t. „Złota Duma”. A jeszcze później odezwano się echo serdecznego żalu w strofie wiersza p. t. „W dzień gromniczny”:

„Święć się nam w sercach domowa pamiątka!
Ów syn, ó! matko, ledwie przeżegnany,
Twe pogrzebowe gromniczne dzieciątko,
Piastuje lutnię między Chrześciany
Błogosławieństwem twojem buja w Dumie...”

Złożywszy zwłoki żony na cmentarzu w pobliskich Stawiszczach musiał pan Wawrzyniec pomyśleć o dalszych losach tak licznej rodziny. Ożenił się powtórnie nie miał chęci, kto wie zresztą, czy macocha potrafiłaby się dobrze obchodzić z pasierbami, — rozdzielił tedy dzieci pomiędzy krewnych, skąd córki rychło powychodziły z domu, sam zaś opuścił bujną Ukrainę, zdawszy swój obowiązek zarządcy dóbr syna Jana Zaleskiego — Wiktora na najstarszego, natenczas już żonatego Eliasa, i osiadł w dalekiej aż Litwie. To też nie dziw, że małeńki Bohdan, który nie pamiętał swojego ojca i długi czas nie znał go wcale, — nie mógł też zachować dlań synowskiego przywiązania, — w całej bowiem swojej twórczości poetyckiej ani razu o nim nie wspominał choćby słówkiem.

Oddany na wychowanie do siostry ojca Apolonii Kundziczowej, zamieszkałej we wsi Medwedówce, w powiecie kaniowskim, nie zaznał tego ciepła rodzinnego, jakiego pragnie każde dziecko, ciotka bowiem miała jedną nader wielką wadę, która zwłaszcza na nieletnie dzieci źle oddziaływała; — popędliwość jej mianowicie nie znała granic. Dziecko kradnące niekiedy i uparte, jak to zwyczajnie się zdarza, musiało od niej znosić wiele złego, skutkiem czego nie czuło do niej ani krzty miłości lub przywiązania. To też tem więcej, tem boleśniej występowało mu przed oczy jego sieroctwo i choć swojej matki Bohdan nie pamiętał, wiedziony instynktem pierwotnym płakał częstokroć z żalu i zazdrości widząc, jak inne dzieci pieściły się z matkami. Nie dziw tedy, że w liście do siostry Antoniny Linowskiej, pisanym w r. 1826, znajdujemy wyraźną aluzję do „niełudzkiej ciotki” ⁶⁾.

I tylko step daleki kołysał go do snu to dzikim, to senliwym tonem, który był „niby rozbrzęk gdzieś gęśliwy, co nie wiedzieć skąd wynika”, dziecko zaś nie bawiło się z innymi, lecz zadumane patrzyło w dal zieloną trawę i burzanów i w rozwarty błękit ukraińskich nieb, a za dnia i w szary mrok „wiał w górę rozbrzmienia sieroce”. Stąd to wzniecała się w sercu Bohdana iskra miłości ziemi rodzinnej, stąd poszła ta bezgraniczna miłość dla matki-przyrody, która go jedną w bolesnem sieroctwie pocieszyć umiała pojąc duszę niewinną swemi pięknościami, stąd też i później wyrwał się z piersi jego krzyk żalu za tą ziemią, po której „wskróś okolicą jarzącą się słońce boże śpiewaki” roznosiły pieśń przeciągłą:

„Niebo wysokie — iskrzące nademną;
Podemną sine — niezgłębione morze;
I posłanniki — migoczące zorze,
Wiesć roznosiły w otchłaniach tajemną.
Bywało — euda te widzę i słyszę,
I powiernikiem bożym zwię się w pysze”.

Że zaś ciotka Kundziczowa nie myślała nigdy troszczyć się prawdziwie o dziecko, powierzona jej opiece i staraniu, na to najlepszym dowodem oddanie czteroletniego chłopca do szkoły w Kaniowie, w wieku takim, który wcale nie nadeje się do rozpoczęcia choćby elementarnej nauki. Zdolności atoli umysłowe Bohdana rozwijały się już teraz szybko i to w wysokim stopniu, czytania bowiem nauczył się nadzwyczaj prędko, niemal mimowoli, sam, bez nieczyjej pomocy. „Z tych czasów jedno zachował wspomnienie. Raz podczas bytności Tadeusza Czaackiego

¹⁾ Rodzicami chrzestnymi byli brat Bohdana — Eliasza i żona jego Anna. Chrztu św. udzielił ks. Symeon Kwiatkowski, wikary kościoła w Stawiszczach.

²⁾ T. Lenartowicz: „Wspomnienie o Bohdanie Zaleskim”. (Kłosy. 1886. XLII, str. 333.)

³⁾ J. B. Zaleski. Korespondencya. Lwów, 1900, I. str. 13.

go miał właśnie jakąś zabawkę rozłożoną z pestek na ławce. Czaacki — przechodząc koło niego rozrzucił mu żartem owe pestki. Uniesiony gniewem chłopczyk, porywa czapeczkę rzucając ją na poważnego kuratora. Łatwo pojąc zgorzelenie władzy szkolnej, ale Czaacki wcale się tem nie zgorszył, uspokoił zwierzeników i wyjednał przebaczenie dla małego zuchwalca ¹⁾. Nie długo trwał pobyt w parafialnej szkole kaniowskiej, wnet bowiem widzimy Bohdana napowrót u ciotki w Medwedówce. Tymczasem w roku 1809 nastąpić musiała znowu zmiana w jego życiu, tym razem szczęśliwa w nieszcześciu — zmiana na lepsze.

Kiedy bowiem nabawił się od małych psów jakiejś choroby skórnej, nadzwyczajnie uporeczywej i kiedy go ciotka domowymi środkami lekarskimi nie mogła wyprowadzić z tej słabości, musiano go oddać na kurację do wiejskiego znachora. Pobyt zaś małego dziecka w chacie wieśniaczej przez długich ośmnaście miesięcy oddziałał nadzwyczaj dodatnio na rozwój umysłowy Bohdana. Do późnej nawet starości nie mogły wyjść pocie z pamięci wspomnienia z tych lat, — „kilkoro dziewcząt, córek Zuja, śpiewających na wieczornicach, chłopcy, przysłuchujący się owym śpiewom, obrazek, pod którym paliła się lampka” ²⁾ — wszystko to wspominał mile w jesiennych chwilach swego życia. Jak zaś wielkie wrażenie wywierały te piosenki śpiewane przy kołowrotku przez wiejskie dziewczęta, o tem najlepsze może dać wyobrażenie następująca strofa, wyjęta z „Pyłków” Zaleskiego, gdzie wszystkie jego uczucia lat owych wznowione odbiły się jak najdokładniej, zkażąc całą szczerą i wdzięczną przebiegają się dla spracowanej dłoni chłopca:

„Z teorbaniem wyrósł ja. Dniepr, Iwanhora,
Chata gdzieś w gaju starego znachora,
Widzę — och! jakbym pożegnał je wczora;
Śpiewało ptaństwo tam — byle dzień biały;
I znów dziewczęta z majdanu śpiewały;
To znowu męski głos wojennej chwały
W cześć atamanów — mąciły się społem
W pieśń jedną żywą! I pieśń tę połączną —
„Iem”.

Ignął Bohdan do tych rzewnych ukraińskich melodii, Ignęła do nich tęskna dusza dziecięca, co nie miała już ni ojca ni matki, co nie znała rodzinnego ciepła, Ignęła do nich mały chłopczyzna, wsłuchując się w rycerskie dźwięki dum o Iwasiu Konowczenu i Fedorze Bezrodnym, słuchając z drżeniem piosenki o dziewczynie, która zioła warzyła i utruła niemi za to kochankę, że inną poślubiła, a o niej zapominał i słuchał tej pieśni, w której żegnał matkę i siostry młody kozak przed wyjazdem bez powrotu w daleką gdzieś stronę. A smutny ton pieśni, co płynął ku gwiazdom ze znikającej chłopskiej duszy, budził w sercu dziecięcia głęboką zadumę, budził uczucie na ludzką niedolę i tworzył długie szeregi niewyspiewanych akordów, co miały potem rozgłosnem odezwać się echem w poezji stepowego Bojana. Pieśni raz tu zasłyszane utkwiły głęboko w pamięci Zaleskiego, ażeby on mógł z nich kiedyś czerpać barwy do swojej poezji, barwy dotąd niewidziane jeszcze, a lśniące wokół w całej pełni swojej kraszy. Pieśń gmina zasadniczą miała odegrać rolę w twórczości młodego Bohdana.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Stanisław Zdzisławski.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Majoraty w Prusach. W czasopiśmie pruskiego statystycznego biura znajduje się wykaz majoratów w Prusach z końca roku 1899. Według tego wynosi ogólna przestrzeń ziemi, podlegająca prawu majoratów, 2,140 701 ha (w tem 980.471 ha lasu) czyli przeszło 6 procent ogólnego obszaru państwa. Czysty dochód przyjęty do podatku gruntowego wynosi z tych posiadłości 26,315.974 marek.

Rozkład majoratów na pojedyncze prowincje wykazuje znaczne różnice. W Szląsku i w Księstwie Hohenzollern wynosi dział majoratów w stosunku do ogólnej przestrzeni tych krajów 14.13 względnie 16.49 procent, w Brandenburgii 7.75, w Westfalii 7.51, w Szlezewiku-Holsztynie 7.50, w Pomeranii 6.91 i wreszcie w Poznańskim 6.28 procent.

W innych prowincjach wynoszą majoraty mniej niż 6.14 procent, najmniej zaś w Hanowerze i nadreńskiej prowincyi, bo tylko 1.95 względnie 2.62 procent.

W następujących powiatach W. Księstwa Poznańskiego i Prus Zachodnich stanowią majoraty więcej jak piątą część ogólnego obszaru powiatu: w odolanowskim (40.63 procent ogólnego obszaru), krotoszyńskim (27.61 procent), gdzie są roz-

¹⁾ S. Duchński. Bohdan Zaleski. op. cit. str. 242.

²⁾ T. Lenartowicz. Wspomnienie. op. cit. str. 332.

ległe dobra księcia Turn-Taxisa, w szamotulskim (20.29 pre.) i w suskim (Rosenberg 21.99 procent).

Kassel, 1 sierpnia. (Telegram). Towarzystwo „Trebertroknung” wystąpiło do prezesa rady nadzorczej tegoż Towarzystwa Sumpf z pretensją 50 milionów marek.

Wiedeń, 1 sierpnia. — (Kursa giełdy wiedeńskiej). (Losy): a) procentowe: Austriackie zakładu krajowego z obl. pr. z r. 1880 3-pre. 253—, Austr. zakł. kr. z obl. pr. z r. 1889 3-pre. 246.25, Tow. żegl. na Dunaju 100 zł. m. k. 4-pre. 500—, Uregul. Banku hip. po 100 zł. 4-pre. 239.50, Pożyczka serb. prem. po 100 fr. 2-pre. 80—, Turckie oblig. prem. kolej. po 400 fr. 99—, b) bezprocentowe: Budapeszteńskie (Basilica) 5 zł. 16.25, Zakł. kredyt. dla h. i p. po 100 zł. 388.50, Clary 40 zł. m. k. —, Pożyczka m. Insbruku 20 zł. 83—, Losy m. Krakowa 20 zł. 73.50, Pożyczka m. Lublany 20 zł. 60—, Ofen 40 zł. 156—, Palfy 40 zł. m. k. 159—, Czerw. krzyża austr. tow. 10 zł. 48—, Czerw. krzyża węg. tow. 5 zł. 25—, Losy fund. Arekściecia Rudolfa 10 zł. 58—, Salma 40 zł. m. k. 200—, Pożyczka Salzburga 20 zł. 78—, Pożyczka St. Genois 40 zł. m. k. 234—, Losy komunalne m. Wiednia z 1874 r. 388—.

Wiedeń, 1 sierpnia. Cukier (spokojny) 23.75. Spirytus (zwykły) 40.20. Nafci niezmienniona.

Wiedeń, 1 sierpnia. Targ zbożowy. (Kursa w koronach i po 50 klg.) Pszenica na wiosnę — do —. Pszenica na maj-czerwiec — do —. Pszenica na jesień 8.28 do 8.29. Żyto na wiosnę 8.59 do 8.61. Żyto na jesień 7.12 do 7.13. Żyto na wiosnę 7.38 do 7.40. Kukurudza na czerwiec-lipiec — do —. Kukurudza na lipiec-sierpień 5.54 do 5.56. Kukurudza na sierp.-wrzesień — do —. Kukurudza na wrzesień-paźdź. 5.66 do 5.67. Kukurudza na maj-czerwiec 5.45 do 5.46. Owies na wiosnę — do —. Owies na maj-czerwiec — do —. Owies na jesień 5.66 do 5.67. Rzepak na sierpień-wrzesień 14.05 do 14.20. Rzepak wrzesień-październik — do —. Rzepak na stycz.-luty — do —. Olej rzepakowy na wrzesień-grudzień — do —.

Uspokobienie: spokojne. — Pogoda: gorąco.

Budapeszt, 1 sierpnia. Targ zbożowy. (Kursa w koronach i po 50 klg.) Pszenica na maj — do —. Pszenica na kwiecień 8.44 do 8.45. Pszenica na październik 8.08 do 8.09. Żyto na kwiecień — do —. Żyto na październik 6.75 do 6.76. Owies na maj — do —. Owies na październik 6.31 do 6.33. Kukurudza na czerwiec — do —. Kukurudza na lipiec — do —. Kukurudza na sierpień 5.25 do 5.26. Kukurudza na maj (1902) 5.16 do 5.17. Rzepak na sierpień 13.35 do 13.45.

Oferty na pszenicę: mierne. — Chęć kupna: słaba. — Uspokobienie: spokojne. — Pogoda: gorąco.

Berlin, 1 sierpnia. (Wczorajsza giełda wieczorna). Banknoty austriackie (podług obliczenia procentowego) 85.30. Spirytus —

Frankfurt, 1 sierpnia. Austriackie kredyty 198.80, (kurs kwietniowy), Kolej państwowe —, Alpy 170.90, Disconto 177.50, Laura —, Montany —.

Tendencja: spokojna.

Paryż, 1 sierpnia. (Wczorajsza giełda końcowa). Trzyprocentowa renta 101.17. Młaka 27—.

Giełda towarowa. Cukier surowy loco Aussig 23.75 do 23.85, loco Ołomuniec 22.10 do 22.20, loco Berno-Wiedeń 22.10 do 22.20, na październ.-grudzień loco Aussig 22.65 do 22.75, Cukier w kostkach: prima 88.75 do 89—, secunda 88.25 do 88.50. Spirytus kontyngentowany: loco Wiedeń 40.80 do 41.20. Nafci kaukaska: transito Tryest 9.50 do 10—, galicyjska przełoczysta 33.50 do 34—, (Ceny w koronach.)

Targ zbożowy.

Lwów, 1 sierpnia. Pszenica gotowa 7.60 do 7.80, pszenica na termin 6.50, żyto do 7.50, żyto gotowe 6.25 do 6.50, owies obrotowy na termin 5.80 do 6.10, owies na termin 5.90 do 6.50, owies na termin 4.90 do 5.50, jęczmień pastewny 5.25 do 5.75, jęczmień browarniczy 6— do 6.25, rzepak 11.60 do 12—, lnianka — do 7.50, —, groch pastewny 6.50 do 7—, groch do gotowania 7.90 do 9—, wyka — do —, nasienie lniane — do —.

nasienie konopne — do —, bób — do —, bobik 5-75 do 6—, hreczka 7-80 do 8-20, konieczna czerwona galicyjska — do —, biała — do —, szwedzka — do —, tymotka — do —, kukurudza 6— do 6-20, nowa — do —, chmiel stary — do —, nowy za 55 kilo 55— do 60—.

Spirytus loco za 50 litr. gotowy 16-50 do 17—, puritas Tarnopol na termin 15-25 do 15-75, waranty — do —.

OSTATNIA POCZTA

W sprawie ugody czesko-niemieckiej na Morawie, mianowicie w sprawie znanej uchwały komitetu wyborczego Młodoczechów, domagającej się zerwania całej akcji i przedłożenia sprawy klubowi posłów młodoczechów, zabrały głos *Morawska Orlice* i *Politik*. Oba dzienniki występują ostro przeciw wspomnianej uchwale, a w żądaniu zwołania dla tej sprawy klubu posłów Młodoczechów upatrują zapowiedź, że powiedzie się jeszcze akcyję ugodową ocalić i rzecz odrobić. Dzienniki te uderzają zarazem ostro na posła Stranskiego za przeprowadzenie powyższej uchwały.

Dr. Stransky, według doniesienia pism, bawił we wtorek w Wiedniu w przejeździe ze Szwajcaryi i odbył dłuższą konferencję z P. Prezydentem Ministrów dr. Koerberem.

Berneński organ posła dr. Stranskiego donosi z Wiednia: Dowiadujemy się z dobre poinformowanego źródła, że pewna wybitna osobistość z niemieckich kół morawskich stara się skłonić Rząd, aby wpłynął na posłów czeskich z Morawii w ten sposób, by akcyję ugodowej nie zrywano stanowczo, lecz prowadzono ją w dalszym ciągu.

Dzienniki doniosły, jakoby prezes gabinetu węgierskiego p. Kolomann Szell przybył do Wiednia w najbliższym czasie do Wiednia w celu odbycia konferencji z P. Prezydentem Ministrów dr. Koerberem w sprawie niemieckiej taryfy cłowej. Ze strony urzędowej węgierskiej zaprzeczono temu.

Wczoraj zmarł były pruski minister oświaty Robert Bosse, którego rzędy zapisały się tak boleśnie w pamięci ludności polskiej pod berłem pruskim.

Robert Bosse urodzony w r. 1832, odbywał studia prawnicze w Heidelbergu, Halli i Berlinie, poczem wstąpił do pruskiej służby sądowej. Opuściwszy ją piastował przez lat kilka urząd dyrektora kameralnego u hr. Stolberga, poczem wstąpił na powrót do służby rządowej i był kolejno naczelnikiem urzędu sądowego w Uchte, radcą konsystorsalnym, a w r. 1872 radcą rządowym i starszym radcą prezydyalnym w Hanowerze. W r. 1876, powołano go, jako referującego radcę do ministerstwa oświaty i wyznań, a potem do ministerstwa stanu; w r. 1882, objął obowiązki dyrektora oddziału dla spraw gospodarczych, a w październiku r. 1889 urząd podsekretarza stanu w ministerstwie spraw wewnętrznych. Na tem stanowisku brał znaczny udział w wypracowaniu ustaw o ubezpieczeniu robotników.

W r. 1890 został Bosse sekretarzem stanu, a w styczniu 1891 sekretarzem w ministerstwie sprawiedliwości, przyczem objął przewodnictwo w komisji dla wypracowania niemieckiego kodeksu cywilnego. W marcu 1892 król zamianował go ministrem oświaty.

Monachijska *Allg. Ztg.* w komunikacie z Berlina stwierdza, że prawdziwą jest wiadomość o bliskim zjeździe cara Mikołaja z cesarzem Wilhelmem. Spotkanie nastąpi prawdopodobnie w Gdańsku podczas wielkich manewrów floty niemieckiej. Wyciągać z tego zjazdu jakieś wnioski charakteru arepolitycznego, byłoby rzeczą niewłaściwą. Wedle komunikatu, zjazd monarchów będzie miał przeważnie charakter osobisty.

Z Petersburga donoszą, że ślub siostry cara wielkiej księżniczki Olgi z księciem Piotrem Oldenburskim, odbędzie się dnia 7 sierpnia (starego stylu).

Z powodu, że w kołach panslawistycznych w Rosyi rozwinęto ostatnimi czasy żywą agitację za ustanowieniem w Pradze czeskiej konsulatu rosyjskiego, piszą *Pet. Wied.*: Nie jest nam zupełnie jasnym, na co i dla kogo miałby powstać w Pradze konsulat rosyjski. To jedno musi być jasnym dla wszystkich, że nie może być mowy o politycznej reprezentacji Rosyi w stolicy Czech. Charakter austriacko-rosyjskich stosunków z ostatnich czasów usuwa stanowczo wszelki grunt dla jakichkolwiek separatystycznych czesko-rosyjskich kombinacji. Może tedy być tylko mowa o rosyjskim handlowym konsulacie w Pradze, ustanowieniu zaś takiego Rząd

austro-węgierski nie stawia żadnych trudności, a żąda tylko, aby na czele jego stał Rosyjanin. Jeżeli zaś taki konsulat nie przyszedł jeszcze do skutku, dowodzi to tylko, że rosyjskie koła handlowe nie znają jeszcze wcale Czech, że kraj ten z prostej nieświadomości jest im zupełnie obojętny. Naturalnie przagnąć należy, aby położony był jak najrychlej kres tej obojętności.

W dzienniku *Wołyń* czytamy:

„Żytomierski powiatowy komitet trzeźwości ludowej, pragnąc przyciągnąć do bezpłatnych czytelni i bibliotek ludowych także czytelników z pośród Małorusinów, przyjął bardzo życzliwie propozycję firmy wydawniczej „Kiewskaja Starina“, ażeby do katalogu bezpłatnych czytelni ludowych w okręgu żytomierskiego komitetu powiatowego włączyć 15 broszur w języku małoruskim, treści popularno-naukowej.

Ze jednak, zdaniem komitetu powiatowego, rozstrzygnięcie kwestyi tej przechodziło jego kompetencję, zwrócił się więc z prośbą do komitetu gubernialnego, oświadczając się z swojej strony bardzo gorąco za wprowadzeniem książek małoruskich do bezpłatnych czytelni ludowych, ażeby i czytelnik małoruski mógł w nich znaleźć pożyteczną dla siebie lekturę w języku ojczystym.

Wołyński gubernialny komitet trzeźwości, nie chcąc sam wystąpić z inicjatywą w tej sprawie, polecił komitetowi powiatowemu zwrócić się z prośbą do ministerstwa oświaty, co też się stało.

W tych dniach wołyński komitet gubernialny otrzymał od głównego zarządu dochodów niestałych zawiadomienie, że podanie żytomierskiego komitetu powiatowego przesłane zostało wraz z 15 broszurami do departamentu ministerstwa oświaty.

Mamy nadzieję — kończy *Wołyń* — że nowe humanitarne ministerstwo oświaty zapatrywać się będzie bez żadnego uprzedzenia na podanie naszego komitetu, że traktować będzie humanitarniej, niż poprzednie ministerstwa, nieszkodliwą literaturę małoruską, i pozwoli naszemu małoruskiemu czytelnikowi bezpłatnej czytelni używać lektury w zrozumiałym mu ojczystym języku.

Rumuński prezes gabinetu D. Sturdza, podczas obecnego swojego pobytu w Niemczech spotkał się, zwiedzając warstaty króla armat Kruppa w Essen, przypadkowo z następcą tronu greckiego ks. Konstantym. Obaj oglądali z wielkim zajęciem nowe działa, z których można dać 15—20 strzałów w jednej minucie.

Do *Politische Correspondenz* donoszą z Sofii, że tegoroczny kongres macedoński, który ma dokonać wyboru prezydium naczelnego komitetu macedońskiego, odbędzie się w połowie sierpnia, a więc w czasie ostatecznej rozprawy sądowej przeciw byłemu prezesowi tegoż komitetu Sarafowowi i współoskarżonym. Jako kandydata na prezesa wymieniają w pierwszym rzędzie generała w rezerwie Zenczewa i profesora Michailowskiego, który jest obecnie prowizorycznym kierownikiem komitetu. Ze strony rządu poczynione będą odpowiednie zarządzenia przeciw możliwym demonstracyom macedońskim.

W Cetynii odbyła się przed kilku dniami uroczystość położenia kamienia węgielnego pod budowę kościoła katolickiego, pierwszego w tem mieście.

Oficyalna *Agencja Konstancja* zapewnia na podstawie wyjaśnień, udzielonych jej ze strony kompetentnych kół tureckich, że zupełnie nieprawdziwe są doniesienia o krwawem starciu między Turkami i Albańczykami na granicy wilajetu kossowskiego, o licznych aresztowaniach w Konstantynopolu i o deportacyach do Arabii i do Tripolisu. Również nieprawdziwe mają być doniesienia o rzekomych buntach wojsk w Kilkicz, Vodena i Doiran.

W. Porta zarzuca konsulowi serbskiemu w Pristinie, Avramowiczowi, iż rządowi swemu składał fałszywe relacje o zajęciach w Starej Serbii. Wskutek tego Porta domaga się odwołania Avramowicza. Z drugiej strony domaga się ambasador rosyjski, zinnowiew, dymisji mutesaryfa z Pristiny, któremu Serbowie zarzucają tyrańskie traktowanie chrześcijan.

Francuskie ministerstwo spraw wewnętrznych zajmuje się obecnie wypracowaniem regulaminu, według którego ma być przeprowadzona nowa ustawa przeciw kongregacyom. W regulaminie tym będą wyjaśnione niektóre wątpliwości i niedomówienia ustawy. Pomiedzy innemi nie wiadomo dotąd, w jakiej formie ministerstwo będzie przedstawiało izbie posłów wnioski tych kongregacyj o zatwierdzenie, którym rząd nie chce pozwolić na dalszą działalność w kraju. Zdaje się, że większą część kongregacyj czeka na wydanie tego regulaminu i dopiero po jego ogłoszeniu

poweźmie decyzję, czy starać się o zatwierdzenie, lub opuścić kraj z protestem przeciw zadanemu gwałtowi. Niektóre zakony jednak już teraz gotują się do wyjazdu z Francyi i rzekają się prawa podawania o autoryzację. W szczególności *Figaro* donosi, że Jezuiti dobrowolnie opuszczają Francję z dniem 1 października b. r. Szkoły Jezuitów pozostaną jednak nadal pod kierunkiem osób, przez nich upatrzonych.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Kraków, 1 sierpnia. (Tel. pryw.) Pan Namiestnik hr. Piniński przejechał dziś po południu z Wiednia przez Kraków do Lwowa.

Delegat, radca Dworu Laskowski, powrócił wczoraj wieczorem do Krakowa i objął urzędowanie.

Kraków, 1 sierpnia. (Tel. pryw.) Krakowski chór akademicki wrócił wczoraj do Krakowa z wycieczki po zdrojowiskach nasyżych, gdzie w powodzeniu dawał koncerty; szczególnie w Krynicy i Zakopanem koncerty cieszyły się licznym udziałem publiczności.

Kraków, 1 sierpnia. (Tel. pryw.) Ma tu przybyć generał major wojsk angielskich Coleridge, po 8 dniowym pobycie w Warszawie.

Wiedeń, 1 sierpnia. *Wiener Zeitung* ogłasza: P. Prezydent Ministrów jako kierownik Ministerstwa spraw wewnętrznych zamianował lekarza powiatowego dr. Oresta Litwinowicza starszym lekarzem powiatowym w Galicyi.

Wiedeń, 1 sierpnia. Wśród ogromnego udziału osób ze świata uczonego, naczelników władz i inteligencji odbyło się wczoraj złożenie na wieczny spoczynek zwłok prof. dr. Wiederhoffer na ementarzu parafialnym w Hitzing.

Budapeszt, 1 sierpnia. Najj. Pan polecił węgierskiemu marszałkowi Dworu, hr. Ludwikowi Apponyiemu, aby reprezentował Monarchę na pogrzebie Szilagyi.

Berlin, 1 sierpnia. Były pruski minister wyznań Bosse umarł.

Petersburg, 1 sierpnia. (Tel. pryw.) Ministerstwo oświaty zezwoliło, aby w ciągu przyszłego roku szkolnego utworzone zostały na próbę przy niektórych zakładach naukowych szkolne kasy oszczędnościowe na wzór istniejących w Niemczech.

Petersburg, 1 sierpnia. (Tel. pr.) Przy pożarze willi „Koziarki“ stracił w płomieniach życie członek Towarzystwa atletów, Krajewski, brat zmarłego tu niedawno dr. Krajewskiego.

Kijów, 1 sierpnia. Z wtorku na środę wybuchł tu pożar, który zniszczył 19 magazynów kupieckich.

Neapol, 1 sierpnia. Wedle biuletynu wydanego wczoraj wieczorem zwiększają się ciągle u Crispiego nerwowe objawy choroby. Działalność serca jest coraz słabsza, ubytek sił coraz większy.

Neapol, 1 sierpnia. Biuletyn o stanie zdrowia Crispiego, wydany dziś rano powiada, że chory przepędził noc stosunkowo spokojnie; stan jest jednak ciągle groźny.

Rzym, 1 sierpnia. Tutaj, dalej w Velletri, Casino, Rocca di Papa, Portici, Padua zauważano lekkie trzęsienie ziemi, a w Avessano i Lettefrati silne.

Konstantynopol, 1 sierpnia. Międzynarodowa rada sanitarna zarządziła poddawanie lekarskiemu zbadaniu wszystkich odjeżdżających z Konstantynopola oraz dezynfekcyonowanie ich pakunków w porcie konstantynopolitańskim. Policja jednak sprzeciwiła się tym zarządzeniom, twierdząc, że są niemożliwe do przeprowadzenia. W sprawie tej trwają jeszcze pertraktacje między radą a policją.

Konstantynopol, 1 sierpnia. Austro-węgierski ambasador hr. Calice był dziś u sułtana na posłuchaniu. Ambasador zawiadomił sułtana o nadejściu podarunku Najj. Cesarza Franciszka Józefa (dwóch białych rumaków ze stadniny cesarskiej), ofiarowanego sułtanowi.

Kadyx, 1 sierpnia. Obie eskadry niemieckie, niezatrzymując się w żadnym z portów, odpłyną wprost do Niemiec.

Pittsburg, 1 sierpnia. Na wczorajszym zgromadzeniu wydziału zjednoczonych robotników z fabryk stali nie zapadła jeszcze ostateczna uchwała w sprawie strejku.

Wypadki w Chinach.

Shanghai, 1 sierpnia. Tutejsze dzienniki donoszą, że powrót dworu cesarskiego do Pekinu jeszcze nie tak prędko nastąpi. Dekret cesarski, zapowiadający powrót, jest tylko podstępem, zmierzającym do podejścia mocarstw. Zaołani Chińczycy nie chcą pozwolić dworowi powrócić do Pekinu. Urzędnicy chińscy udali się z Pekinu potajemnie do Singanfu.

Podbój Transvaala.

Londyn, 1 sierpnia. W Izbie gmin postawił wczoraj Balfour rezolucję, aby marszałkowi Robertowi wyznaczyć dotację w sumie 10.000 funtów szterlingów. Uzasadniając rezolucję sławił Balfour wielkie zasługi Roberta w południowej Afryce. Dep. Campbell Baunermann popierał rezolucję, natomiast Dillon oświadczył się przeciw niej ganiąc postępowanie Roberta i czyniąc mu z tego przedewszystkiem zarzut, że kazał palić i niszczyć farmy Boerów. Ostatecznie po dłuższej dyskusji rezolucję przyjęto.

Laurenzo Marquez, 1 sierpnia. Oddział Boerów z dwoma działami przekroczył granicę i wszedł na terytorium portugalskie. Boerowie obozują koło miejscowości Gunek. Wyślano już tam 500 żołnierzy portugalskich, a dziś rano wyrusza artylerja. Nadto jest jeszcze w pogotowiu 300 żołnierzy na wypadek, gdyby Boerowie nie chcieli się poddać.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 1go sierpnia 1901. — Giełda poranna (*Vorbörse*). Godzina 10 minut 30. Marki 117-30, Renta majowa 99-05, Węgierska renta koronowa 92-95, Akcyje austriack. Zakładu kredytowego 628—, Akcyje węg. Zakładu kredytowego 638—, Akcyje Anglo-banku 269-50, Akcyje Unionbanku 530—. Akcyje Bankvereinu 439—, Akcyje Länderbanku 403—, Akcyje Kolei państwowych 631—, Lombardy 99-50. Akcyje Kolei Elbethal 481—, Akcyje Fabryki broni ——. Akcyje tytoniowe —, Akcyje Alpiny 417—, Akcyje Rima Muranyi 438—, Akcyje Praskiego Towarzystwa żelaz. —, Losy tureckie 99—, Ruble 253—, 4-prc. Gal. pożyczka kraj. z r. 1893 92—, 4 prc. Listy zastawne Banku kraj. 92—, 56 l. listy Tow. kredytowego ziemskiego 90-90.

Uspособienie: wyczekujące.

Wiedeń, 1 sierpnia 1901. — Giełda południowa (*Mittagsbörse*). Godz. 12 min. 30. Marki 117-30, Renta majowa 99-05, Węgierska renta koronowa 93—, Akcyje austr. Zakładu kredytowego 626—, Akcyje węg. Zakładu kredytowego 636—, Akcyje Anglo-banku 269-50, Akcyje Unionbanku 530—. Akcyje Bankvereinu 436—, Akcyje Länderbanku 402—, Akcyje Kolei państw. 630—, Lombardy 89-50, Akcyje kolei Elbethal 481—, Akcyje Fabryki broni ——. Akcyje tytoniowe —, Akcyje Alpiny 414—, Akcyje Rima Muranyi 438—, Akcyje Praskiego Towarzystwa żel. —, Losy tureckie 99-50, Ruble 253—, 20-Franki —, Tramway —.

Uspособienie: słabe.

Wiedeń, 1 sierpnia 1901. — Zamknięcie giełdy (*Schlusscourse*). Godz. 2 min. 30. Akcyje austriackiego Zakładu kredyt. 627-50, Akcyje węgierskiego Zakładu kredyt. 636—, Akcyje Anglobanku 269-30, Akcyje Unionbanku 530—, Akcyje Länderbanku 401—, Akcyje Bankvereinu 438-50, Akcyje Bodencredit 858—, Akcyje galicyjsk. Banku hipotecznego —, Akcyje Kolei państwowych 631-50, Akcyje Kolei Południowej 89—, Akcyje Tramway A) 230—, Akcyje Tramway B) 226—, Akcyje Kolei Elbethal 484—, Akcyje Kolei Północnej —, Akcyje Kolei Czerniowieckiej —, Akcyje Alpiny 414-50, Akcyje Rima Muranyi 439—, Akcyje Praskiego Towarzystwa żel. 1590—, Akcyje Fabryki broni 265—, Akcyje Tureckie tytoniowe 282—. Obligacje węgierskiej indemnizacji 92-50, Renta majowa 99—, Austriacka Renta koronowa 95-80, Węgierska Renta koron. 92-90, 56 l. Listy Tow. kredytowego ziem. 91-20, 4 prc. Listy Banku krajowego 92—, 4 i pół prc. Listy Banku krajowego 99-60, 4 prc. Listy Banku hipotecznego 89-50, 4 i pół prc. Listy Banku hipotecznego 97-25, 5 prc. Listy Banku hipotecznego 109—, 4-prc. Galic. Obligacje propinacyjne 96-50. — 4-prc. Gal. pożyczka kraj. z r. 1893 92—. Gal. pożyczka miasta Lwowa 87-75, Losy tureckie 99-25, Marki 117-25, Ruble 253 —.

Berlin, 1 sierpnia. — Giełda poranna (*Vorbörse*). Akcyje kredytowe 196-75. Towarzystwo dyskontowe 170-40.

Uspособienie: słabe.

Odpowiedzialny redaktor Adam Krechowicki.

Licytacje.

L. cz. E. 1221/1 (4) [6362 3—3]
Dnia 21. sierpnia 1901 o godz. 8 przed południem odbędzie się w biurze Nr. IV sądu tutejszego licytacja realności objętej wyk. hip. l. 150 ks. gr. gm. kat. Stecowa, z przynależnościami.

Nieruchomość tę oceniono na 454 kor. Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi 303 kor.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta można przejrzeć w sądzie tutejszym w biurze Nr. IV.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Śniatyn, dnia 19. lipca 1901.

L. cz. E. 675/1 (6) [6356 3—3]
Dnia 29. sierpnia 1901 o godz. 10 przed południem odbędzie się w biurze Nr. 9 sądu tutejszego licytacja realności lwh. 203 ks. gr. gm. kat. Brody objętej, pod l. sp. 262 położonej.

Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi 700 kor.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym, w biurze Nr. 8.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Brody, dnia 15. lipca 1901.

L. cz. E. 298/1 (5) [6391 3—3]
Na żądanie p. Dawida Schüssla, kupeca w Żabiu, odbędzie się dnia 26. sierpnia 1901 o godz. 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 3, licytacja realności wyk. hip. l. 818 ks. gr. gm. Żabie, składającej się z par. bud. lkat. 708 (chata) i grunt. lkat. 4482 rola, 4483 rola i 4484/2 łąka.

Nieruchomość ta, wystawiona na licytację, jest oceniona na 640 kor.

Najniższa cena wynosi 426 kor. 67 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 6.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, lub w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Żabie, dnia 15. lipca 1901.

L. cz. E. 623/99 (8) [6358 3—3]
Na żądanie Izaaka Handla, odbędzie się dnia 2. września 1901 o godz. 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 6, licytacja niewydzielonej połowy realności lwh. 181 i całej realności lwh. 212 gm. Romanówka objętych, wraz z przynależnościami.

Nieruchomości, wystawione na licytację, są ocenione na 360 kor., wedle protokołu ocenienia z 24. marca 1900 E. 623/99 (4).

Najniższa cena wynosi za połowę realności lwh. 181 kwotę 66 kor. 66 hal., a za realność lwh. 212 kwotę 173 kor. 32 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 6.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Budzanów, dnia 9. lipca 1901.

L. 2059 [6372 3—3]
OGŁOSZENIE.

W c. k. fabryce tytoniu w Jagielnicy odbędzie się dnia 26. sierpnia b. r. godz. 10 przed południem licytacja za pomocą pisemnych ofert, w celu zabezpieczenia dostawy 250 m³ drzewa opałowego, 1500 m. łąk, 370 m brusów i 11 300 m desek różnych wymiarów na rok 1902. Zapotrzebowanie tych materiałów na rok 1903 może być w przybliżeniu tych samych ilościach przyjęte, co na rok 1902 i będzie dotyczącemu dostawcy po upływie roku 1902 podane.

Blizsze warunki przejrzeć można w c. k. fabryce tytoniu w Jagielnicy.

C. k. fabryka i zakup tytoniu.
Jagielnica, dnia 24. lipca 1901.

L. cz. E. 285/1 (5) [6401 2—2]
Dnia 2. sierpnia 1901 o godz. 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4, odbędzie się licytacja realności lwh. 128 i 2/4 części realności lwh. 158 gm. Nowawies objętych, Sebastjana Kosika własnych.

Nieruchomość lwh. 128, wystawiona na licytację, jest oceniona na 1317 kor. 50 hal., zaś 2/4 lwh. 158 na 419 kor.

Najniższa cena lwh. 128 wynosi 878 kor. 34 hal., zaś 2/4 lwh. 158 kwotę 279 kor. 34 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się niniejszem zatwierdza, i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Głogów, 13. lipca 1901.

L. 38 [6410 2—3]
KONKURS.

Celem oddania w przedsiębiorstwo budowy szkoły w Tłumaczu o ośmnaśtu salach, ogłasza się licytację przez pisemne oferty, które wnosić należy na ręce Przewodniczącego c. k. Rady szkolnej okręgowej w Tłumaczu najpóźniej do godz. 12-tej w południe 31. sierpnia 1901.

Cena wywołania wedle kosztorysu wynosi 107.000 kor.

Do ofert ostemplowanych należy dołączyć 10% ceny wywołania jako wadium, tudzież deklarację, że oferentowi są znane wszelkie warunki dotyczące tej budowy i że oferent zobowiązuje się budowę ściśle wedle tychże wykonać.

Przedsiębiorstwo oddane będzie temu, kto prócz podania najkorzystniejszych warunków, na zaufanie zasługiwać będzie.

Plany, kosztorys i warunki budowy można oglądać co dnia w godzinach urzędowych, w biurze c. k. Rady szkolnej okręgowej.

Z Komitetu budowy szkoły.
Tłumacz, dnia 24. lipca 1901.

L. cz. E. 402/1 (6) [5970 2—3]
Dnia 4. września 1901 o godz. 10 przed południem odbędzie się w biurze Nr. III. w sądzie tutejszym licytacja połowy realności lwh. 18 ks. gr. gm. Daszówka objętej.

Nieruchomość ta jest oceniona na kwotę 2238 kor.

Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi wynosi kwotę 1493 kor.

Warunki licytacyjne i inne odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym, w biurze Nr. III.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania, jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Ustrzyki, dnia 12. lipca 1901.

L. 76.154. [6413 2—3]
OBWIESZCZENIE.

W celu oddania w przedsiębiorstwo budowy konserwacyjnych na gościńcach państwowych w Nowosądeckim okręgu budownictwem w latach 1901 i 1902, odbędzie się dnia 14. sierpnia 1901 w c. k. Starostwie w Nowym Sączu licytacja ofertowa.

Koszta fiskalne budowli wykonać się mające w roku 1901 wynoszą:

1) w sekc. drog. Nowy Sącz 7061 k. 61 h.
2) " " Ciężkowice 7604 " 40 "

Razem 14666 k. 01 h.

Warunki przedsiębiorstwa jako to plany, kosztorysy, wykazy cen jednostkowych oraz ogólne i szczegółowe warunki budowy przewidziane być mogą w godzinach urzędowych w wymienionem c. k. Starostwie, gdzie także w wyżej oznaczonym dniu najpóźniej do godziny 12-tej w południe wnoszone być mają oferty, sporządzone na blankietach urzędowych, których Starostwo bezpłatnie udzieli, a zaopatrzonych marką stemplową na 1 kor. i we wadium wynoszące 5% kwoty fiskalnej z wyrażeniem opustu z cen fiskalnych nie tylko cyframi ale i literami.

Oferent winien na blankiecie na właściwym miejscu podać sekcję drogową i ofiarowany opust czy nadwyżkę cen jednostkowych bez żadnych dopisków, wreszcie położyć datę i podpisać ofertę imieniem i nazwiskiem.

Oferty wnoszone być mogą na każdą sekcję drogową osobno, jeżeliby zaś oferta obejmowała kilka sekcji drogowych, wtedy podać w niej należy opust lub nadwyżkę cen fiskalnych dla każdej sekcji drogowej osobno, albowiem zatwierdzenie ofert nastąpi bezwzględnie według poszczególnionych sekcji drogowych.

Oferty nie sporządzone na blankietach urzędowych, albo zawierające jakiekolwiek dopiski, zostaną oferentowi zaraz przez komisyę przeprowadzającą licytację zwrócone, zaś po terminie licytacji nie będą oferty przyjmowane.

Z c. k. Namiestnictwa.
Lwów, dnia 25. lipca 1901.

G. Zi. E. 491/1 (5) [6357 2—3]
Versteigerungsdiet.

Am 3. September 1901 um 10 Uhr Vormittags findet bei hiesigem Gerichte Zimmer Nr. 5 die Versteigerung des Grundbuchskörpers Nr. 484 und 176 im Mogielnica gelegenen statt.

Das Grundbuchskörper Nr. 484 ist sammt Zubehör auf 6805 Kr. 80 hel. und das Grundbuchskörper Nr. 176 auf 1680 Kr. 80 hel. bewertet.

Das geringste Gebot beträgt bezüglich der ersten Realität 4537 Kr. 20 hel., der zweiten 1120 Kr. 53 hel.

Die Versteigerungsbedingungen und andere diesbezügliche Documente können bei hiesigem Gerichte Zimmer Nr. 5 eingesehen werden.

K. k. Bezirksgericht, Abtheilung I.
Budzanów, am 15. Juli 1901.

L. cz. E. 16/1 (3) [6221 2—3]
Dnia 3. września 1901 o godz. 9 przed południem, odbędzie się w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 8 w Muszynie, licytacja a) 3/6 części realności lwh. 289, b) całej posiadłości gruntowej lwh. 299, c) połowy posiadłości lwh. 292 ks. gr. gm. Muszyna objętych, dłużnika Piotra Kałuckiego własnych.

Nieruchomości powyższe, wystawione na licytację, są ocenione na 1595 kor.

Najniższa oferta wynosi ad a) 379 kor., wadium 65 kor. 50 hal., ad b) 614 kor., wadium 92 kor., ad c) 14 kor., wadium 2 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta może każdy, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 8.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Muszyna, dnia 1. czerwca 1901.

L. cz. E. 281/1 (3) [6174 1—3]
Na żądanie Stowarzyszenia pożyczkowego i oszczęd. Wzajemnej Pomocy w Podgórzu, zastąpionego przez dra Tadeusza Bednarskiego, odbędzie się dnia 3. września 1901 o godz. 10^{1/2} przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4, licytacja 11/20 części realności lwh. 96 i całej realności lwh. 305 ks. gr. gm. kat. Rzeszotary.

Nieruchomości, wystawione na licytację, są ocenione ad I.) na 1145 kor. 10 hal., ad II.) na 685 kor.

Najniższa cena wynosi ad I.) 763 kor. 40 hal., ad II.) 456 kor. 66 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupna, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Wieliczka, dnia 13. czerwca 1901.

L. cz. E. 504/1 (3) [6071]
Na żądanie Henryka i Gołdy Stambergerów w Dobezcach, odbędzie się dnia 3. września 1901 o godz. 10 przed południem, w sądzie tutejszym, w biurze Nr. 2, licytacja połowy realności lwh. 164 ks. gr. gm. Dobezce objętej, dłużnika Piotra Michalika własnej, wraz z przynależnościami.

Nieruchomość, wystawiona na licytację, jest oceniona na 750 kor.

Najniższa cena wynosi 500 kor., poniżej której sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie tutejszym, w biurze Nr. 3.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Dobezce, dnia 27. czerwca 1901.

L. cz. E. 804/00 (10) [6165]
Na żądanie Towarzystwa zaliczkowego w Dynowie, odbędzie się dnia 3. września 1901 o godz. 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 2, licytacja 7/24 części realności lwh. 83 ks. gr. gm. Dynów.

Nieruchomość, wystawiona na licytację, jest oceniona na 245 kor.

Najniższa cena wynosi 126 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 2.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Dynów, dnia 6. lipca 1901.

L. W. kr. 41.536/901.

[6393]

OGŁOSZENIE LICYTACYJNE.

Celem wydzierżawienia dochodów mytniczych na drogach krajowych na rok 1902, ewentualnie po konie roku 1904, przeprowadzone będą we właściwych Wydziałach powiatowych rozprawy licytacyjne.

Terminy tych rozpraw oznaczają poszczególne Wydziały powiatowe w czasie pomiędzy 1. września a 1. października b. r.

Wykaz stacyj mytniczych wystawionych na licytację w r. 1901.

L. p.	Wydział powiatowy	Droga krajowa	Stacya mytnicza	Cena wywołania koron	Uwaga
1.	Brzeżany	Rohatyn-Tarnopol	Kurzany	2610	z domkiem
2.	Chrzanów	Kraków Chełmek	Babice	820	
3.			Chełmek	1320	
4.	Horodenska	Horodenska-Zalucze	Jasionów	1825	z domkiem
5.		Tłumacz-Zaleszczyki	Serafince	1720	z domkiem
6.	Kamionka str.	Lwów-Stojanów	Łany polskie (Łapajówka)	7420	z domkiem i stajenką
7.	Kolbuszowa	Rzeszów-Nadbrzezie	Sokołów	2800	z domkiem
8.	Lwów	Lwów-Stojanów	Żydaticze (Podhski mały)	8330	z domkiem i stajenką
9.	Łańcut	Dynów-Przeworsk-Kańczuga	Jawornik polski	830	z domkiem
10.			Kańczuga	3770	
11.			Annopol	600	z domkiem
12.	Mielec	Dębica-Nadbrzezie	Dąbie	580	
13.			Rzyski	1220	
14.			Tuszów (Malin)	2800	z domkiem
15.	Nisko	Dębica-Nadbrzezie	Gorzyce (Zalesie gorzyckie)	1700	z domkiem
16.			Dębno	3255	z domkiem
17.		Czorsztyn-Chabówka (Zabarnia)	Nowy Targ (za Białym Dunajcem)	6445	
18.	Nowy Targ		Nowy Targ (za Czar-nym Dunajcem)	2350	
19.			Poronin	1640	z domkiem
20.			Szaflary	1910	z domkiem
21.			Olszan	5125	
22.	Przemyśl	Przemyśl-Sanok	Przemyśl (Pratkowce)	6000	
23.	Rohatyn	Rohatyn-Tarnopol	Kutere	2050	z domkiem
24.	Ropczyce	Dębica-Nadbrzezie	Brzeźnica	1320	
25.	Rzeszów	Rzeszów-Nadbrzezie	Jasionka	3100	z domkiem
26.	Tarnobrzeg	Dębica-Nadbrzezie	Miechocin	1980	z domkiem
27.	Tarnopol	Tarnopol-Zbaraż	Szlachcince	4656	z domkiem
28.			Darabów	600	z domkiem
29.	Trembowla	Strusów-Buczacz	Dobropole	1600	z domkiem
30.			Strusów (Warwarynce)	3800	z domkiem
31.			Graboszyce	3250	
32.	Wadowice	Zator-Sucha	Goryczkowce	278	
33.			Skawce	1400	
34.			Bohutyn	1600	
35.		Brzeżany-Złoczów	Rozhadów	1600	
36.	Złoczów		Kudobińce	2000	z domkiem
37.		Zborów-Załoście	Załoście	1800	z domkiem
38.	Zółkiew	Lwów-Stojanów	Pieczychwosty (Nowystaw)	4000	z domkiem

Podając niniejsze ogłoszenie do publicznej wiadomości, Wydział krajowy oznajmia zarazem, że do 1. września b. r., to jest przed terminem wyznaczonym dla licytacji powiatowych, przyjmować będzie oferty na każdą stacyę mytniczą wykazem objętą.

Każda oferta pisemna ma być należycie opieczętowana i zawierać oświadczenie, że oferentowi znane są wszystkie warunki licytacyjne i że wszystkim warunkom dzierżawy w zupełności się poddaje.

Nadto ma oferent podpisać protokół licytacyjny, odnoszący się do dzierżawy, o którą się ubiega, na dowód, że przyjmuje postanowienia w tym protokole zawarte.

Wyjątkowo lub wątpliwej treści zastrzeżenia uwzględnione nie będą.

Na kopercie oferty wymieni podający nazwę stacyi, o której dzierżawę się ubiega.

Równocześnie, powołując się na wniesioną ofertę, ma być oddzielnie pod osobną kopertą należycie opieczętowana i z wymienieniem na niej stacyi mytniczej, złożone wadym licytacyjne, które wynoszą 10% łącznej kwoty wywołania.

Wydział krajowy zastrzega sobie prawo przyjęcia, wedle swego uznania, tylko oferty korzystnej i dającej gwarancję dotrzymania warunków dzierżawy.

Blizszą wiadomość o warunkach licytacyjnych, tudzież formularz na ofertę otrzymać można w Departamencie IV. Wydziału krajowego, lub też w kancelaryach Wydziałów powiatowych.

**Z Rady Wydziału krajowego
Królestwa Galicyi i Lodomerji wraz z Wielkim Księstwem Krakowskim.**
We Lwowie, dnia 19. lipca 1901.

Piotrowski w. r.

L. cz. E. 566/1 (3) [6176 1-3]

Na żądanie Antoniny Jo Nodzyńskiej 20 Kozłowskiej, odbędzie się dnia 3. września 1901 o godz. 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4 w Wieliczce, licytacja realności lwh. 118 ks. gr. gm. kat. Wieliczka objętej, wraz z przynależnościami.

Nieruchomość, wystawiona na licytację, jest ocenioną na 1230 kor., przynależności zaś na 19 kor.

Najniższa cena wynosi 832 kor. 66 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane

będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

Wyznaczenie terminu licytacyjnego należy zanotować na karcie ciężarów wykazu hipotecznego dla wzmiankowanej nieruchomości.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II
Wieliczka dnia 30. czerwca 1901

L. cz. E. 809/00 (5) [5899 1-3]

Na żądanie Towarzystwa zaliczkowego w Dynowie, odbędzie się dnia 3. września 1901 o godz. 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 2, licytacja I.) całej realności lwh. 422, II.) połowy realności lwh. 423, III.) całej realności lwh. 1543 ks. gr. gm. Dynów.

Nieruchomości, wystawione na licytację, są ocenione na 1312 kor. 50 hal.

Najniższa cena wynosi ad I.) 366 kor. 66 hal., ad II.) 16 kor. 66 hal., ad III.) 358 kor. 32 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do

tych nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 2.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II
Dynów, dnia 6. lipca 1901.

L. cz. E. 848/1 (4) [6253 1-3]

Dnia 3. września 1901 o godz. 10 przed południem, odbędzie się w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 14, licytacja realności objętej lwh. 51 ks. gr. gm. kat. Zniesienie, składającej się z trzech domów mieszkalnych, wraz z przynależnościami a to: komórkami, wychodkami, bramą, drzewami i krzewami.

Nieruchomość ta, wystawiona na licytację, jest ocenioną wraz z przynależnościami na 11.636 kor. 30 hal.,

Najniższa cena wynosi 5818 kor. 15 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, niniejszem zatwierdzone i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 14.

C. k. Sąd powiatowy S. II., Oddział IV.
Lwów, dnia 24. czerwca 1901.

L. cz. E. 39/1 (7) [6441 1-3]

Zobowiązana masa rozbiorowa Aleksandra Micewskiego

Na żądanie Ojczyzny Standa we Lwowie, zastąpionego przez adw. dra Ferdynanda Kwiatkowskiego we Lwowie, odbędzie się dnia 7. sierpnia 1901 o godz. 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 13, licytacja majątności Otela lwh. 726 tusad. ks. gr. dla wp. objętej, nie mającej żadnych przynależności gospodarczych.

Nieruchomość, wystawiona na licytację, jest ocenioną na 9506 kor.

Najniższa cena wynosi 6337 kor. 32 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 19.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VII.
Lwów, dnia 22. czerwca 1901.

L. cz. E. 405/1 (4) [6436 1-3]

Dnia 23. sierpnia 1901 o godz. 10 przed południem, w sądzie tutejszym w sali rozpraw Nr. 1, będzie przeprowadzoną licytacją 2/6 części realności lwh. 38 i 2/6 części realności lwh. 319 ks. gr. gm. Płowe.

Uczęści nieruchomości, wystawionych na licytację, są ocenione na 858 kor. 66 hal., przynależności zaś na 98 kor. 33 hal.

Najniższa cena wynosi 637 kor. 98 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 11.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II
Radziechów, dnia 13. lipca 1901.

L. cz. E. 226/00 (13) [6416 1-3]

Na żądanie galic. Towarzystwa kredyt. ziemskiego we Lwowie, odbędzie się dnia 27. sierpnia 1901 o godz. 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 51 w Przemyśle, licytacja dóbr Tuczempy lwh. 908 ks. gr. dla większych posiadłości tutejszego obwodu objętych, Edwarda Micewskiego własnych, wraz z przynależnościami, składającymi się z inwentarza żywego i martwego

Nieruchomość, wystawiona na licytację, jest ocenioną na 376.108 kor. 50 hal., przynależności zaś na 165.643 kor. 50 hal.

Najniższa cena wynosi 361.168 koron, poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia

i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 14.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Przemyśl, dnia 20. lipca 1901.

L. cz. E. 424/1 (4) [6433]

Dnia 19. sierpnia 1901 o godz. 9 przed południem odbędzie się w biurze Nr. 46 sądu tutejszego licytacja 1/4 części realności lwh. 62 ks. gr. gm. kat. Sobniów objętej.

Tę 1/4 część rzeczonoj realności oceniono na 2000 kor.

Najniższa cena niżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi 1333 kor. 34 hal.

Warunki licytacyjne i inne odnoszące do dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym, w biurze Nr. 46.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Jasło, dnia 11. maja 1901.

L. cz. E. 50/1 (7) [6423]

Dnia 26. sierpnia 1901 o godz. 9 przed południem odbędzie się w biurze Nr. 46 sądu tutejszego licytacja realności lwh. 764 ks. gr. gm. kat. Jasło objętej.

Realność tę oceniono na 736 kor.

Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi 490 kor. 67 hal.

Warunki licytacyjne i inne odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta przejrzeć można w biurze Nr. 46.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Jasło, dnia 25. czerwca 1901.

Rozmaite obwieszczenia.

L. cz. A. 212 P. 1308/00 (6) [6069 3-3]

C. k. Sąd powiatowy w Drohobyczu podaje do wiadomości, iż dnia 11. marca 1900 zeszedł ze świata Dawid Silberberg w Jasienicy solnej nie pozostawiający rozporządzenia ostatniej woli.

Ponieważ sąd ten nie ma wiadomości, czy i które osoby mają prawo do spadku jego, przeto wzywa wszystkich, którzyby zamierzali z jakiegobądź tytułu prawnego rościć sobie prawo spadku, by w przeciągu jednego roku od dnia niżej wyrażonego licząc, zgłosili się z prawami swojemi od tego sądu i wykazując swe prawa dziedziczenia, wnieśli oświadczenie się dziedzicem, w przeciwnym bowiem razie spadek, dla którego tymczasem Majer Silberberg ustanowionym został za kuratora spuścizny, przeprowadzonym byłby z tymi i tym przyznany, którzy oświadczyli się dziedzicem i tytuł swego dziedziczenia wykażą, zaś część spadku przyjęta lub jeżeliby się nikt nie oświadczył dziedzicem, cały spadek zostałby przez państwo jako bezdziedziczny zabrany.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Drohobycz, 23. maja 1901.

Ogłoszenie.

Według artykułu II. Ustawy z dnia 8. lipca 1901 dz. u. p. Nr. 86, o podwyższeniu opłaty od wódki i oddaniu części dochodu z tej opłaty funduszom krajowym królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, podlegają z wyjątkami w ustawie wyszczególnionymi wszystkie pędzone płyny wyskokowe znajdujące się w dniu 1. września 1901 w wolnym obrocie na obszarze królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, tudzież te pędzone płyny wyskokowe, które w czasie przed 1. września 1901 wysłano z krajów Korony węgierskiej, Bośni i Hercegowiny do odbiorców w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych, któreto płyny jednak dopiero po 1. września 1901 do tych krajów nadeszły, podatki i dodatkowemu w wymiarze 20 halerzy od każdego stopnia hektolitrowego (litra) alkoholu.

W celu przeprowadzenia tego dodatkowego opodatkowania wydało c. k. Ministerstwo skarbu rozporządzeniem z dnia 13. lipca 1901 dz. u. p. Nr. 105 przedrukowany poniżej regulamin:

Regulamin o poborze dodatkowego podatku od wódki.

I. Przedmiot dodatkowego podatku.

Dodatkowemu podatkowi w wymiarze 20 h. od litra alkoholu podlegają, z wyjątkami poniżej wymienionymi, wszystkie pędzone płyny wyskokowe, znajdujące się 1. września 1901 w wolnym obrocie w królestwach i krajach, reprezentowanych w Radzie państwa, jakoteż te pędzone płyny alkoholowe, które w czasie przed 1. września 1901 wysłano z krajów Korony węgierskiej, Bośni i Hercegowiny do odbiorców w krajach, w których odnośna ustawa ma moc obowiązującą, które jednak dopiero po 1. września 1901 do tych krajów nadeszły.

Do pędzonych płynów alkoholowych, podlegających dodatkowemu podatkowi, należą w szczególności także arak, rum, koniak, esencje wódczane, sztuczne esencje owocowe, złożone z różnych gatunków eteru, alkoholu i innych substancji i eter owocowy, likiery i inne zaprawne wódki, dalej bogate w alkohol towary perfumeryjne, jak woda kolońska, bogate w alkohol tinktury lekarskie i ekstrakty, jakoteż każda mieszanina wina i wódki, której zawartość alkoholu przekracza 15 procent objętości.

Uwolnione od dodatkowego podatku są:

1. Pędzone płyny wyskokowe w posiadaniu przemysłowców, pośredniczących w obrocie pędzonych płynów wyskokowych (trudniących się wyszynkiem, sprzedażą, drobnym handlem i t. d.) w ilościach nie większych niż 10 litrów, w posiadaniu zaś innych gospodarstw domowych w ilościach nie większych niż pięć litrów. Te ilości są także wtedy wolne od dodatkowego podatku, jeżeli u przemysłowca lub w gospodarstwie domowym znajdują się większe zapasy.

2. Wódka, której już na podstawie teraźniejszych przepisów przysługuje uwolnienie od państwowej opłaty od wódki.

II. Oznajmienie.

Kto w dniu 1. września 1901 posiada zapas pędzonych płynów wyskokowych, podlegających dodatkowemu podatkowi, zawierający razem więcej niż dziesięć, względnie więcej niż pięć litrów alkoholu jest obowiązany oznajmić ilość i zawartość alkoholu całego zapasu, jakoteż miejsce i lokale, gdzie ten zapas się przechowuje, w przeciągu czterech dni, licząc od 1. września 1901, zatem najpóźniej dnia 4. września 1901 na piśmie w dwóch egzemplarzach według podanego poniżej formularza temu oddziałowi straży skarbowej, w którego obrębie znajduje się miejsce przechowania pędzonych płynów wyskokowych.

Blankiety na te oznajmienia wydawać się będzie bezpłatnie w każdym oddziale straży skarbowej, jakoteż u organów i w urzędach, które krajowa władza skarbowa oznacza. Jeżeli na podstawie osobnych autonomicznych postanowień, obowiązujących dla poszczególnych krajów, żąda się od zapasów lub od części zapasów, będących przedmiotem oznajmienia, zwrotu opłaty krajowej, zapłaconej według taryfy, wówczas należy nadmienić to w oznajmieniu, podając ilości wódki, od której żąda się zwrotu, jakoteż kwotę do zwrotu przypadającą.

Tych pędzonych płynów wyskokowych, które przed 1. września 1901 wysłano z krajów Korony węgierskiej, Bośni i Hercegowiny, do odbiorców w krajach, gdzie ustawa obowiązuje, które jednak dopiero 1. września 1901 lub później, do tych krajów nadeszły, oznajmiać nie potrzeba.

Jeżeli zapas pędzonych płynów wyskokowych, które ma się oznajmić, nie przekracza w poszczególnym wypadku, bez względu na zawartość alkoholu, pięciu hektolitrow, można zaniechać podawania w oznajmieniu ilości, zawartości i stopni hektolitrowych alkoholu; w tym wypadku musi się jednak w uwadze oznajmienia wyraźnie nadmienić, że ogólny zapas nie przekracza ilości pięciu hektolitrow.

Przy pędzonych płynach wyskokowych w fiaskach zamkniętych w sposób w handlu zwykle używany, dalej przy likierach, to jest pędzonych płynach wyskokowych, zawierających najmniej 10 kilogramów cukru na hektolitr, i przy słodzonych wódkach, to jest pędzonych płynach wyskokowych, zawierających więcej niż jeden kilogram, ale mniej niż 10 kilogramów cukru na hektolitr, wreszcie przy wszystkich, dodatkowemu podatkowi podlegających esencjach, towarach perfumeryjnych, tynkturach lekarskich i ekstraktach, można, bez względu na wielkość zapasu podlegającego oznajmieniu, zaniechać oznajmienia zawartości alkoholu.

Gdyby pędzone płyny wyskokowe, co do których istnieje obowiązek oznajmienia, znajdowały się w pierwszych czterech dniach miesiąca września 1901 w transporcie, a co do nich nie wniesiono jeszcze oznajmienia i nie uiszczono od nich dodatkowego podatku, wówczas obowiązek oznajmienia, względnie uiszczenia dodatkowego podatku, ciąży na odbiorcy towaru, który ma wnieść oznajmienie najpóźniej w przeciągu 48 godzin po nadejściu posyłki.

Jeżeli kto nie wnieśli przepisanego oznajmienia zapasu pędzonych płynów wyskokowych, znajdującego się w dniu 1. września 1901, lub jeżeli kto oznajmi ilość mniejszą, a różnica między ilością oznajmioną a urzędowo zbadaną przekracza 10 procent, podpadnie karze w wysokości czterech do ośmiokrotnej kwoty ukróconego lub na ukrócenie należnego dodatkowego podatku, który zaś poda w oznajmieniu inne nieprawdziwe daty, nie odnoszące się do ilości alkoholu, karany będzie grzywną porządkową od 4 do 200 koron.

Przedsiębiorstwa kolei żelaznych i żegluga parowej (z wyjątkiem morskiej, o ile nie chodzi o swoje parowce, wyposażane ułatwieniami co do ruchu), jakoteż c. k. poczta, obowiązane są o każdej przesyłce pędzonych płynów wyskokowych, którą prze 1. września 1901 przyjęły do transportu celem dostawienia odbiorcy w krajach, w których ustawa ma moc obowiązującą, jednak do tego dnia jej nie oddały, donieść zaraz po nadejściu do stacji oddawczej oddziałowi straży skarbowej, w którego okręgu leży ta stacja. To doniesienie ma zawierać nazwisko nadawcy i odbiorcy, tudzież wagę brutto przesyłki, a stacja oddawcza ma je bezpośrednio przedłożyć.

III. Dopełnienie czynności urzędowej.

Organa skarbowe, u których wnosi się oznajmienia zapasów, mają najpierw sprawdzić oznajmienie co do jego dokładności a następnie przystąpić bezzwłocznie do zbadania zapasów w sposób poniżej wskazany.

Wywód spozriteń, dalej przypadającą kwotę dodatkowego podatku, tudzież urząd percepcyjny, w którym dodatkowy podatek ma się zapłacić, należy podać w obu egzemplarzach oznajmienia.

Jeden egzemplarz oznajmienia zwraca się stronie.

Strona jest obowiązana, tę kwotę dodatkowego podatku, o której zawiadomiono ją w powyższy sposób zapłacić, jeżeli nie uzyskała pozwolenia spłaty w ratach, albo kredytu w przeciągu dni ośmiu w urzędzie percepcyjnym, wymienionym w oznajmieniu. Dla tych krajów, gdzie istnieją samostanne opłaty krajowe, które z dniem 31. sierpnia 1901 będą zniesione, wyda się osobne zarządzenie, czy i o ile ma nastąpić zwrot opłaty krajowej zapłaconej według taryfy, i skompensowanie takich pretensyj zwrotu z dodatkowym podatkiem od wódki.

Badanie oznajmionych zapasów pędzonych płynów wyskokowych należy rozpocząć najpóźniej 2. września 1901.

Co do postępowania przy badaniu zapasów, postanawia się co następuje:

1. Co do oznaczania ilości:

„Gazeta Lwowska“ Nr. 175 z dnia 2 sierpnia 1901.

a) Jeżeli pędzone płyny wyskokowe znajdują się w beczkach, wagonach zbiornikowych, cysternach i t. p. a naczynia te są pełne i urzędownie odcenowane, wówczas oznacza się ilość według znaku cechowniczego.

Jeżeli beczki nie są cechowane, lub tylko w części napełnione, oznaczać należy ich zawartość miarą Matievie'a.

Ilość wódki w beczkach etc. da się także obliczyć, — uwzględniając prawdziwą zawartość alkoholu — przez zbadanie wagi netto i przeliczenie jej przy pomocy przepisanych tabel redukcyjnych na litry.

Jeżeli się rozchodzi o niecechowane wagony zbiornikowe lub rezerwoary, obliczyć należy zawartą w nich ilość pędzonych płynów wyskokowych za pomocą kubicznego obliczenia, lub w inny pewny sposób.

b) Przy fiaskach i naczyniach szklanych oblicza się ilość fiasek i naczyń jednakowej wielkości, następnie bada się pojemność każdego typu fiasek osobno i oblicza się z tych dat ilość płynu.

Przy zamkniętych fiaskach, używanych zwyczajnie w handlu, zadowolić się należy, jeżeli nie ma wzorów fiasek, oznaczeniem ilości w przybliżeniu.

Badanie takie znacznie uprości się, jeżeli strona dostarczy próżnych naczyń na wzór, których pojemność można każdej chwili łatwo zbadać.

c) W rafineryach, które rafinują opodatkowaną wódkę i są w czasie badania zapasów w ruchu, musi się zbadać także ilość wódki, znajdującej się w aparatach rektyfikacyjnych i w stojakach do filtrowania. W tym celu sprawdza się przedewszystkiem, ile litrów wynosi należny dzienny dla każdego stojaka i jakiej ilości wódki użyto pierwotnie do nasycenia węgla. Te dwie ilości razem wzięte dają w przybliżeniu ilość wódki, zawartą w każdym stojaku.

d) Jeżeli strona, obowiązana do uiszczenia dodatkowego podatku, ma pozwolenie używać wódki bez opłaty podatku do wyrabiania likierów, lub innych towarów, zawierających alkohol, celem wywozu za linię cłową, natenczas, zamknawszy zapiski, które się prowadzi na przychód i użycie wódki, spowodowanej bez opłaty podatku, obliczyć należy tę ilość wódki, która, w myśl artykułu II 1. 2. ustawy, ma się wyłączyć z ogólnego zapasu, jako uwolnioną od dodatkowego podatku.

2. Co do oznaczania zawartości alkoholu:

a) Wódkę w beczkach stopniować należy za pomocą 100-dzielnego alkoholometru w sposób przepisany, w którym to celu brać należy z każdej beczki za pomocą lewara lub innego stosownego przyrządu próbkę ze średnich warstw.

Jeżeliby nie było cechowanego alkoholometru, w takim razie należy próbki, wzięte z każdej beczki, wlać każdą z osobna do fiasek dobrze wyczyszczonych i wypłukanych poprzednio wódką z tej samej beczki, opieczetować te fiaski i zbadać zawartość alkoholu w obecności strony u najbliższego organu skarbowego, posiadającego cechowany alkoholometr.

b) Z wódki, przechowanej w rezerwoarach lub innych wielkich naczyniach, brać należy próbki z górnej, średniej i dolnej warstwy w równych ilościach, próbki te dobrze wymieszać, a następnie zbadać ich zawartość alkoholu.

c) Jeżeli wódka znajduje się w fiaskach lub podobnych mniejszych naczyniach i jeżeli w myśl postanowień, podanych poniżej pod lit. e) i l. 3, nie ma się wogóle zaniechać badania rzeczywistej zawartości alkoholu, to w takim razie należy się zadowolić wyrównaniem stopniowaniem.

d) Jeżeli się rozchodzi o pędzone płyny wyskokowe, których alkoholometrem wprost stopniować nie można jak likiery, słodzone wódki etc. i jeżeli nie zaniechano po myśli rozdziału II, ustępu 4 podania zawartości alkoholu, wówczas mają organy skarbowe zbadać tę zawartość alkoholu, którą się ma wziąć za podstawę do uiszczenia dodatkowego podatku w sposób przepisany dla oznaczania alkoholu w likierze (dodatek A, II. B. przepisu wykonawczego do ustawy o opodatkowaniu wódki).

Jeżeli dotyczący organ skarbowy nie ma potrzebnego przyrządu, wówczas należy po protokolarzem skonstatowaniu ilości płynu, próbki z każdego poszczególnego gatunku odesłać pod pieczęcią organu skarbowego i strony do władzy skarbowej pierwszej instancji, która zarządzi zbadanie i stosownie do wyniku wyda dalsze zarządzenie.

Pędzone płyny wyskokowe nie słodzone albo tylko bardzo słodzone, tudzież płyny wyskokowe zaprawione ingrediencyami badać się ma zawsze urzędowym alkoholometrem.

e) Jeżeli nie oznajmia się zawartości alkoholu, ponieważ ogólny zapas w danym wypadku nie przekracza ilości pięciu hektolitrow, lub ponieważ rozchodzi się o pędzone płyny wyskokowe w zamkniętych fiaskach używanych zwykle w handlu, albo o likiery lub słodzone wódki, przyjmować należy zawartość alkoholu:

aa) przy wódcie francuskiej, rumie i araku 65 stopni;

bb) przy koniaku, whisky, wisniówce, wódcie z wyłocznym, sliwownicy, borowiczce i t. zw. naturalnych wódkach 40 stopni;

cc) przy likierach wszelkiego rodzaju i przy słodzonych wódkach 35 stopni 100-dzielnego alkoholometru.

Gdyby co do prawdziwości oznajmionych gatunków wódki nasuwały się wątpliwości, np. wątpliwość, czy wysoko-stopniowych płynów spirytusowych nie oznajmiono jako wódkę naturalną lub spirytus zaprawiony cukrem, albo jako likier, należy te podejrzone płyny wyskokowe w miarę możności poddać wstępnemu badaniu.

Jeżeli podejrzenie okaże się uzasadnione, przystąpić należy do badania rzeczywistej zawartości alkoholu wszystkich dodatkowemu podatkowi podlegających zapasów dotyczącej strony (lit. a—d) i wdrożyć postępowanie dochodowe karne o nieprawdziwe oznajmienie. Za podstawę do obliczenia dodatkowego podatku przyjąć należy w takim wypadku zawartość alkoholu oznaczoną przez rzeczywiste zbadanie.

Zawartość alkoholu podlegających dodatkowemu podatkowi esencji, tynktur lekarskich i ekstraktów policzyć należy w wysokości 70 stopni, zaś towarów perfumeryjnych podlegających dodatkowemu podatkowi w wysokości 90 stopni studzielnego alkoholometru.

f) W tych wypadkach, gdzie zawartość alkoholu oznajmia się, lub gdzie się rozchodzi o pędzone płyny wyskokowe innego rodzaju, aniżeli wyżej podane, należy zaniechać bezpośredniego badania rzeczywistej zawartości alkoholu wówczas gdy strona wykaże ją księgami przemysłowcami, fakturami itp., których prawdziwość nie ulega wątpliwości.

3. We fabrykach likieru nie przedsiębiorze się rzeczywistego badania zapasów pędzonych płynów wyskokowych wówczas, gdy przedsiębiorcy oznajmniają zapasy w ten sposób, że przedkładają najpóźniej dnia 1. września 1901 władzy skarbowej pierwszej instancji szczegółowy, na podstawie inwentary sporządzony wykaz posiadanych w tym dniu pędzonych płynów wyskokowych podlegających dodatkowemu podatkowi, ułożony według grub towarów o jednakowej zawartości alkoholu i zgadzają się na to, ażeby delegat władzy skarbowej pierwszej instancji przekonał się o prawdziwości ewentualnie przez oględziny w przedsiębiorstwie, jakoteż przez wglądnięcie do ksiąg przemysłowych względnie — ile rozchodzi się o podaną zawartość alkoholu, przez zbadanie próbek, które wziąć należy.

Wolno przytem podać procenta alkoholu w cyfrach od 10 do 100 w dół zaokrąglonych, tak, że na przykład wszystkie płyny spirytusowe, których zawartość alkoholu leży w granicach od 50 do włącznie 59 procent, można oznajmić jako zawierające 50 procent alkoholu.

Jeżeli wynik takiego badania nasuwa wątpliwość co do prawdziwości podanej strony, wówczas należy bezwarunkowo przystąpić do rzeczywistego zbadania całego zapasu.

Przypadający dodatkowy podatek ma przypisać władza skarbowej pierwszej instancji.

Władza skarbowej pierwszej instancji może na prośbę przyznać pożyższą ulgę, także pewnym sprzedazom utrzymywanym przez przedsiębiorstwa fabryczne.

IV. Dopełnienie czynności urzędowej co do pędzonych płynów wyskokowych podlegających postępowaniu przechodowemu, jeżeli od nich należy się dodatkowy podatek.

Dodatkowy podatek od tych pędzonych płynów wyskokowych, które przed 1. września 1901 wysłano z krajów Korony węgierskiej, Bośni i Hercegowiny do odbiorców w Królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych, które jednak dopiero w dniu 1. września 1901 lub później do tych krajów nadeszły, przypisze odbiorcy posyłki do zapłaty w przeciągu ośmiu dni urzadz dostawienia równocześnie z wydaniem karty legitymacyjnej (Wzór Nr. III. do §. 5. reskryptu Ministerstwa skarbu z 20. lipca 1899 Dz. u. p. Nr. 128).

Przypisanie następuje w ten sposób, że na końcu karty legitymacyjnej umieszcza się następującą klauzulę:

„Za powyższej wymienioną ilość alkoholu ma (N. N.) w

. zapłacić w c. k. Urzędzie w

dodatkowy podatek w kwocie K h. słowami

w przeciągu ośmiu dni pod rygorem egzekucji“.

Za podstawę do wymiaru ma służyć ilość alkoholu, skonstatowana przez Urząd wysłania, z wyjątkiem gdyby ilość alkoholu sprawdzona przez urząd dostawienia była większa, w

którym to wypadku ma ta ostatnia służyć za podstawę wymiaru. Na dowód zapłaty wystawi się stronie potwierdzenie zapłaty.

V. Płacenie w ratach, względnie kredytowanie dodatkowego podatku.

Kto chce korzystać z dozwolonego ustawą placenia przypadającego do zapłaty dodatkowego podatku w ratach, względnie jeżeli się rozchodzi o fabryki likierów z dozwolonego kredytu, ma najpóźniej do 4. września 1901 prosić o pozwolenie na to na piśmie władzę skarbową pierwszej instancji, w której okręgu znajduje się zapas wódki podlegający podatkowi i zarazem wymienić w podaniu wyraźnie jakich rat żąda, względnie na jaki przeciąg czasu chce fabrykant likierów odroczenia zapłaty.

Rat do sześciu miesięcy, licząc od dnia zapadłości, dozwala władza skarbową pierwszej instancji, a do jednego roku krajowa władza skarbową. Pierwszą ratę musi się uiścić natychmiast po otrzymaniu pozwolenia na zapłacenie ratami.

Gdyby tylko jednej z przyzwolonych rat nie zapłacono punktualnie w dniu zapadłości, wówczas należy całą zalegającą kwotę uiścić od razu, ewentualnie ściągnąć ją drogą egzekucji. Procentów zwłoki nie należy w tym wypadku żądać.

Kredytu dla fabrykantów likierów dozwalać się będzie tylko za zupełnem zabezpieczeniem przypadającego dodatkowego podatku, które to zabezpieczenie ma się złożyć w sposób przepisany w §. 32. przepisu wykonawczego do ustawy o opodatkowaniu wódki.

W dniu, w którym kończy się termin kredytu, musi nastąpić zapłata pokredytowanej kwoty dodatkowego podatku punktualnie w tym urzędzie, w którym dodatkowy podatek jest na przypisie. Jeżeli dzień zapłaty przypada na niedzielę lub święto, to zapłata ma nastąpić w najbliższym dniu powszednim. Jeżeli zapłata nie nastąpi w należytych czasie, należy dodatkowy podatek ściągnąć drogą egzekucji.

VI. Osoby podlegające kontroli.

Osoby wyrabiające wódkę i osoby, które trudnią się handlem, wyszynkiem lub drobną sprzedażą pędzonych płynów wysokowych, podlegają co do dodatkowego podatku urzędowemu dozorowi poczynszu od 1. września 1901 przez zakreślony w artykule II. ustęp 5 ustawy czas 60 dni.

Osoby te są zatem obowiązane co do swych zapasów pędzonych płynów wysokowych, o ile zapasy te ani nie należą do ilości alkoholu zwolnionej od dodatkowego podatku, ani nie stoją pod węzłem państwowego podatku od wódki wykazać się z nabycia lub uiszczenia dodatkowego podatku, względnie podwyższonej kwoty podatku.

Organa skarbowe są według §. 271. ordynacji o cłach i monopolach państwowych uprawnione, ilekroć to uznają za potrzebne, do występu za dnia do tych lokalów, względnie do miejsc wykonywania przemysłu i sprzedaży, w których palone płyny wysokowe się przechowuje lub pozbywa, do czynienia tam poszukiwań, spisowania znajdujących się zapasów pędzonych płynów wysokowych, podlegających dodatkowemu podatkowi, jakoteż do żądania, — z uwzględnieniem terminu oznajmienia i zapłaty, — wykazania się z nabycia lub uiszczenia dodatkowego podatku, względnie podwyższonej opłaty.

Powyżej wymienieni przemysłowcy, obowiązani są bez sprzeciwiania się dozwalać organom skarbowym wstępu do wspomnianych lokalów, na żądanie udzielać im osobiście lub przez służbę potrzebnej pomocy i wykazywać się z nabycia lub uiszczenia dodatkowego podatku, względnie podwyższonej opłaty.

Zaniechanie przepisane wykazania się z nabycia, względnie z uiszczenia dodatkowego podatku, karać się będzie grzywną w wysokości czterech do ośmiokrotnej kwoty dodatkowego podatku, przypadającego od tej ilości alkoholu, co do której nie nastąpiło przepisane wykazanie się.

Kraj Okręg skarbowy :
Okręg podatkowy :

OZNAJMNIENIE

podlegających dodatkowemu podatkowi zapasów pędzonych płynów wysokowych, które podpisany posiada. *)

Nazwisko, charakter posiadacza, jego miejsce zamieszkania, ulica i numer konskrypcyjny	Oznaczenie lokalów, w których pędzone płyny wysokowe przechowuje się	Ilość	Rodzaj i znaki	Numer	Gatunek (nazwa używana w handlu)	Ilość (w litrach)	Zawartość alkoholu według podziałki stożkowego alkoholometru	Stopnie hektolitrów (litry) czystego alkoholu, zawarte w tych ilościach	Uwaga
. dnia 1901.									
(Podpis strony)									

*) W oznajmieniu tem podać należy cały zapas pędzonych płynów wysokowych łącznie z wolną od dodatkowego podatku ilością 5 względnie 10 litrów alkoholu. Gdyby zgłaszany zapas nie przekraczał 5 hektolitrów, wówczas można podać w oznajmieniu ilość tylko w przybliżeniu, nie wymieniając ani zawartości alkoholu, ani stopni hektolitrów.

Z A J A T W I E N I E.

1. Oddano dnia 1901.

2. W myśl dokonanego w dniu urzędowego zbadania.

3. Od zbadanej całej ilości stopni hektolitrów (litrów) alkoholu, przypada po potrąceniu wolnych litrów alkoholu, dodatkowy podatek w kwocie K h słowami Koron halerzy.

Kwotę tę należy uiścić w c. k. Urzędzie w
najpóźniej w przeciągu ośmiu dni.

(ewent. należy tutaj podać pozwolenie do spłacania podatku ratami lub pozwolenia kredytu).
. dnia 1901.

Podpis strony : Podpis organu skarbowego :

Niniejszem zwraca się uwagę na powyższe postanowienia, celem jak najściślejszego zastosowania się do nich. Nadmieniam się przytem, że blankiety na oznajmienia otrzymać można bezpłatnie w najbliższym oddziale straży skarbowej i w najbliższym c. k. urzędzie podatkowym i że tam udziela się także wyjaśnień i bliższych wiadomości co do oznajmień, które ma się wnosić.

Z c. k. krajowej Dyrekcji skarbu.

Lwów, dnia 18. lipca 1901.

Korytowski.

Ч. 79.002/901.

О п о в і щ е н є.

Після артикулу II. закона з дня 8. липня 1901 В. з. д. Ч. 86. о підвищенню оплати від горівки і переданню частини доходу з тої оплати фондам краєвим королівств і країв заступлених в Раді державній підпадають з виїмками в законі блисше означеними додатковому податку вимірі по 20 сот. за кожний гектолітровий степень (літер) алькоголю всі палені плинні алькоголічні знаходячі ся дня 1. вересня 1901 в вільнім обороті на обшарі королівств і країв заступлених в Раді державній, як і ті, котрі в краях угорської корони в Босні і Герцеговині в часі перед 1. вересня 1901 висилає ся до відбирателів в королівствах і краях в Раді державній, котрі однак доперва по 1. вересня 1901 надійшли до сего обшару.

В цілі переведення сего додаткового оподаткування горівки видало ц. к. Міністерство скарбу розпорядженням з дня 13. липня 1901 В. з. д. Ч. 105. слідуєчий регулямін :

Регулямін для додаткового побору податку від горівки.

II. Предмет додаткового податку.

Додатковому податку в мірі по 20 гел. за літер алькоголю підпадають з виїмками понизше наведеними всі палені плинні алькоголічні знаходячі ся дня 1. вересня 1901 в вільнім обороті в королівствах і краях заступлених в Раді державній, як і ті, котрі в краях угорської корони, в Босні і Герцеговині в часі перед 1. вересня 1901 висилає ся до відбирателів в краях, в котрих дотичний закон має обов'язуючу силу, котрі однак доперва по 1. вересня 1901 надійшли до сих країв. До палених плиннів підпадаючих додатковому податку, зачисляє ся також арак, рум, копяк, есенції горівочні, штучні есенції овочеві зложені з різних родів етеру, алькоголю і інших субстанцій, етер овочевий, лікери і інші заправлені горівки, даліше перфуми, містачі в собі більші скількості алькоголю, як вода кольоньска, тинктури лічнічі, містачі в собі більші скількості алькоголю і екстракти, як і всілякі мішанини вина і горівки, котрих зміст алькоголю переносить 15% обшару.

Від додаткового податку суть увільнені :

1. палені плинні алькоголічні в посіданню промисловців, займаючих ся оборотом плиннів алькоголевих (вишинком, продажею, дрібним гандлем і т. д.) в скількостях не більше як десять літрів, а в посіданню інших господарств домових в скількостях не більше як п'ять літрів.

Тоті скількості суть і в тім случаю вільні від додаткового податку, если у промисловця вглядно у голови господарства знаходять ся більші запаси.

3. Горівка, котра на основі дотеперішних постановлень єсть вільною від державної оплати від горівки.

III. Заявленє.

Хто дня 1. вересня 1901 посідає запас палених плиннів алькоголічних, підпадаючих додатковому податку, більший як десять гел. вглядно п'ять літрів алькоголю, єсть обов'язаний в протягу чотирох днів числячи від 1. вересня 1901, то єсть найпізнійше дня 4. вересня 1901, предложити на писемі в двох примірниках, уложених після залученого взірця, відділові сторожі скарбової, в котрому окрузі знаходить ся місце переховання палених плиннів, заявленє що до скількості і змісту алькоголю цілого запасу, як і що до місця і локалів, где єго нереховує ся. Близкості тих заявлень будуть видавати безплатно всі відділи сторожі скарбової а також органи і уряди визначені до того через краєву власть скарбову.

Если що до запасів, становлячих предмет заявлень, або що до їх частин ждає ся на основі автономічних постановлень, обов'язуючих в поодиноких краях, звороту оплати краєвої, заплаченої після тарифи, то потреба тов навести в заявленю і подати скількість горівки, від котрої ждає ся звороту, як також і відповідну квоту ретитуції.

Нема потреби заявляти сих палених плиннів алькоголічних, котрі висилає ся з країв угорської корони, з Босні і Герцеговини перед 1. вересня 1901 до відбирателів в краях, где сей закон обов'язує, котрі однак доперва 1. вересня або пізнійше до сих країв надійдуть.

Если запас палених плиннів алькоголічних, котрий потреба в заявленю подати, не перевищає в поодиноким случаю без огляду на зміст алькоголю скількості п'ять гектолітрів, то можна в заявленю поминути поданє скількості, змісту алькоголю і степенів гектолітрових; в сьм случаю однак потреба в колумні заявлень, признанній на примірник, виразно навести, що цілий запас не переносить п'ять гектолітрів.

Що до палених плиннів алькоголічних в замкнених флашках, яких уживає ся звичайно в торгівлі, даліше що до лікерів т. є. палених плиннів алькоголічних котрі містять в собі що найменше 10 кілограмів цукру на гектолітр, і що до солоджених горівок, т. є. палених плиннів містачих в собі більше як один кілограм, однакже менше як 10 кілограмів цукру на гектолітер, в кінці що до всіх додатковому податку підпадаючих есенцій, перфум, тинктур лічнічих і екстрактів можна без огляду на скількість запасу, підлягаючого заявленю, поминути в заявленю наведене зміст алькоголевого.

Еслиби таких палених плиннів алькоголічних, підпадаючих додатковому оподаткуванню, котрі в перших чотирох днях місяця вересня 1901 знаходять ся в транспорті, не заявлено і не заплачено від них додаткового податку, то в тім случаю єсть відбирателі обов'язаний до їх заявлень вглядно до оплати від них податку додаткового і відбирателі має предложити заявленє що до них в протягу 48 годин, від хвилі, в котрій посылка надійшла.

Если би хто не подав приписаного заявлень запасу палених плиннів алькоголічних, находячого ся дня 1. вересня 1901, даліше наколиб хто в заявленю, подав скількість алькоголю більше як о 10% меншу від скількості найденної урядово, підпадає грошовій карі, в висоті чотирі до осемикратного укороченого, вглядно на укорочене виставленого додаткового податку.

Інші неточности в заявленю не відносячі ся до скількості алькоголю підпадають карі грошовій від 4 до 200 корон.

Предприємства залізної дороги і кораблів парових (з виїмкою тих парових кораблів краєвих на морю, котрим признано улегчення в обороті) як також і ц. к. заведење поштове суть обов'язані, о кожній посылці палених плиннів алькоголічних, котру они перед 1. вересня 1901 прийняли до транспорту, для відбирателів в краях підлягаючих сему законови, котрої однак до того дня не доручили, донести сейчас по пристанню єї до стайції віддачної, тому відділові сторожі скарбової, в котрому окрузі лежить тота стайція.

В тім донесенню належить подати імя надмочого і відбирателя, як і вагу brutto посылки, а стайція віддачна єсть обов'язана се донесене безпосередно вислати.

III. Сповненє чинности урядової.

Скарбові органи, у котрих вносять ся заявлень запасів, суть обов'язані перевіряти заявлень що до їх точности пересмотріти а потому без проволочки приступити до перевірки запасів в способі низше приписаний.

Вслідок перевірки даліше припадаючу квоту до додаткового податку і місце, в котрім єго заплатити ся має, належить навести в обох примірниках заявлень. Один примірник заявлень належить звернути сторожі.

Сторона єсть олов'язана, заплатити квоту додаткового податку подану в позвищій способі до єї відомости в протягу вісьмох днів в місяці заплати означеній в заявленю, если не позволено їй на сплату в rataх або на проволочку. В краях, в котрих побирає ся самостійні оплати краєві, знести ся маючі з днем 31. серпня 1901, означити ся особіми розпорядженнями, чи і о скілько дозволяє ся на зворот оплати краєвої, заплаченої після тарифи і на еквіпензоване таких претенсій до звороту з додатковим податком від горівки.

Провірюване заявлених запасів палених плиннів алькоголічних належить розпочати найпізнійше дня 2. вересня 1901.

О способі провірювання постановляє ся слідуєче :

1. Що до означення скількості :

а) Если палені плинн алькоголічні находять ся в бочках, кесонах, цистернах і т. д. а ті начиня суть повні і урядово оціховані, то знак ціхи есть міродатний.

Если бочки не суть ціховані або лише в части наповнені, то належить їх зміст означити мірилом Матієвича.

Скількість горівки в бочках і т. д. можна також означити провіренем ваги netto і переміню тої ваги на міру в літрах з уважлденнем дійсного змісту алькоголю, уживаючи приписаних таблиць редукційних.

Если кесони або резервоари не суть ціховані, то належить вислідити скількість поміщених в них палених плиннів алькоголічних на підставі кубічного обчислення або в инній певний спосіб.

б) При фляшках і при начиню шклянним обчисляе ся скількість фляшок і начиня однакової величини, а потому висліджуе ся зміст фляшок кожного типу величини, щоби на підставі тих даних обчислити скількість плинну.

Що до фляшок замкнених, уживаних звичайно в торгівлі належит означити скількість плинну в приближеню через оцінку, если нема взірців тих фляшок.

Той вислідок дасть ся дійсно улегчити, если сторона доставить порожні взірці начинь, котрих зміст можна кожного часу легко означити.

в) В рафінериях котрі рафінують оподатковану горівку і котрі в часі провірювання запасів суть в руху, потреба також вислідити скількість горівки, находячої ся в аппаратах ректифікаційних і в стояках для фільтрованя. В тій цілі належить передвсім вислідити, скілько літрів виносить денне наповнене кожного стояка і яку скількість горівки ужито на початку до змоченя пилу углевого. Обі суми разом дають в приближеню зміст алькоголю в кождім стояку.

г) Если сторона підлягаюча додатковому податкови має позволене уживання без оплати горівки до виробу лікеру, або инших товарів містячих алькоголь а призначених до вивозу за лінію цлову, то замкненем рахунків ведених що до побору і ужитя горівки побраної без оплати належить означити тую скількість горівки, котру треба виділити після артикулу II. ч. 2. закона з цілого запасу яко вільну від додаткового податку.

2. Що до означеня змісту алькоголю :

а) Горівку в бочках належить мірити в приписаний спосіб 100-дільним алькогольометром і в тій цілі набирати леваром або иншим надаючим ся до того приладом пробки з середних верств.

Если не було під рукою оціхованого алькогольометру, то належить пробки, набрані з кождої бочки вливати оєбно до фляшок добре вичищених а попередно горівкою з тої самої бочки виполоканих, фляшки запечатати і провірити зміст алькоголю в присутности сторони у найблишого органу скарбового, посідаючого алькогольометер оціхований.

б) З горівки, поміщеної в резервоарах або инших великих начинях належить поєбирати пробки з верств верхних, середних і спідних в рівних скількостях, добре вимішати і потому означити їх зміст алькоголю.

в) Если горівка находить ся в фляшках або в подібних менших начинях а не належить взагалі залишити провірення змісту алькоголю після постановлень наведених низже під буквою д) і ч. 3., то потреба попередити на виривковим провіренем алькогольометром.

г) Если ходит о палені плинни алькоголічні, котрих змісту алькоголю не можна вислідити алькогольометром, як лікери, солоджені горівки і т. д. і если після алькогольометром, як лікери, солоджені горівки і т. д. і если після відділу II. уступ 4. залишено заявленя їх змісту алькоголю, то органи скарбові суть обовязані вислідити зміст алькоголю, котрий приїме ся за підставу до заплати додаткового податку в спосіб приписаний для означеня алькоголю в лікери (Додаток А. II. Б. до припису виконавчого о податку від горівки).

Если орган скарбовий не має під рукою потрібного приладу, то належить по протоколярним ствердженю скількості плинну вислати пробки поодиноких родів по засомотрено печатками органу скарбового і сторони до скарбової власти першої інстанції, котра зарядить привірене а після вислідку постановить дальше що потреба.

В палених плинах алькоголічних несолоджених або дуже слабо солоджених, аро заправлених примішками, належить за веїдги зміст алькоголю провірювати урядовим алькогольометром.

д) Если залишено заявленя змісту алькоголю, понеже в дотичнім случаю цілий запас не переносит скількості пяти гектолітрів, або з причин, що ходит о палені плинни алькоголічні в замкнених фляшках, уживаних звичайно в торгівлі, або о лікери і солоджені горівки, то належить приймати зміст алькоголю.

aa) для горівки французкої, руму і араку в 65 степенях;

bb) для коньяку, віски, вишнівки, треберівки, сливовиці, боровички і так званих горівок природних в 40 степенях;

вв) для веїлякого рода лікерів і горівок солоджених в 35 степенях стодільної скалі алькогольометрової.

Если би що до точности заявленя поодинок родів горівки заходили сумніви, приміром сумнів, що спиритуози о високім степені заявлено яко горівку природну, або спиритуе заправлений цукром яко лікер, то належить підозріні палені плинни алькоголеві піддати після можности попередному роземотрови. Если підозріне омаже ся правдивим, то треба приступити до провірення дійсного змісту алькоголю веїх запасів дотичної сторони підпадаючих додатковому податкови (букви а—г) і з причин неправдивого заявленя розпочати карне поступоване скарбове. За підставу до обчислення додаткового податку належить в тім случаю прийняти зміст алькоголю, стверджений дійстним провіренем.

Зміст алькоголю есенцій, тинктур лічнихих і екстрактів підлягаючих додатковому податкови належить обчисляти в 70 степенях, а перфумових товарів, підпадаючих тому податкови в 90 степенях стодільної скалі алькогольометрової.

е) В тих случаях, в котрих заявляє ся зміст алькоголю, або если ходит о палені плинни алькоголічні иншого рода як роди више наведені, належить тогди залишити безпосередне провірене дійсного змісту алькоголю, если той зміст викаже сторона своїми книжками промисловими, фактурами і т. д., що до котрих правдивости не заходять жадні сумніви.

3. В фабриках лікеру належить тогди залишати дійстне провірене запасів палених плиннів алькоголічних, если підприємці внесуть заявлене запасів в той спосіб, що они препложать найпізнійше дня 1. вересня 1901 скарбовій власти першої інстанції на основі інвентаря докладний виказ знаходячих ся того дня в посіданю підприємця скількості палених плиннів алькоголічних, уложений після груп товарів і рівним змісті алькоголю, і если заявлять, що згадкують ся на тоє, щоби о правдивости поданих дат пересвідчитись оглядинами в підприємстві, як і переглядом книжок промислових через делегата скарбової власти першої інстанції, взглядно провіренем поєбирати маючих ся пробок, если розходить ся о поданий зміст алькоголю. В тім случаю дозволяє ся на наведенє процентів алькоголю в цифрах від десяти до десяти в долину заокруглених, приміром, щоби веї спиритуози, котрих зміст алькоголю виносить 50—59 включно процент заявлено о змісті алькоголю 50 процентовім.

Если наслідок такого провірення насуває сумніви, що до правдивости дат поданих через сторону, то належить безусловно приступити до дійсного провірення веїх запасів.

Припис припадаючого додаткового податку належить до скарбової власти першої інстанції.

Повишене улегченє може признати на просьбу скарбова власт першої інстанції також і для певних місць продажі підприємств фабричних.

IV. Сновненє чинности урядової в поступованю переходовім, що до палених плиннів алькоголевих відпадаючих податкови додатковому.

Додатковий податок від тих палених плиннів алькоголічних, котрі в краях корони угорської, Босни і Герцеговини перед 1. вересня 1901 висилас ся до відбирателів в краях підлягаючих тому законови, котрі однак доперва дня 1. вересня, або пізнійше надійдуть до сих країв приписує уряд достави відбирателєви посилки рівночасно з виданєм карти легітимацийної (взорець ч. 3. до §. 5. рескр. міністерства скарбу з 20. липня 1899 В. з. д. ч. 128.) до заплати в протягу вісьмох днів.

Припис відбуває ся в той спосіб, що на кінци карти легітимацийної заміщає ся слідуячу клявузю :

„Від повисше наведеної скількості алькоголю має (NN)

В заплатити в ц. к.

Уряді в якo додатковий податок від горівки квоту кор. сот. словами кор. сот. в протягу вісьмох днів, під грозьбою егзекуції.

За підставу до виміру належить прийняти скількість алькоголю, стверджену через уряд вислани, хиба що скількість алькоголю, справдженя через уряд достави булаби більшою, в котрім то случаю тую послідну скількість треба прийняти яко підставу виміру.

На доконану заплату виставляє ся стороні посвідченє заплати.

V. Сплата в ратах, взглядно кредитованє додаткового податку.

Хто хоче користати з признаної законом сплати в ратах взглядно если ходит о фабрики лікеру, з дозволеного кредитованя додаткового податку, котрий потреба заплатити, має просити письменно о позволенє на тоє власт скарбову першої інстанції, в котрої окрузі знаходить ся оподаткованю підпадаючий запас горівки найпізнійше до 4. вересня 1901 і заравом в просьбі виразно подати, яких рат ждає, взглядно на який час фабрикант лікеру хоче користати з проволоки.

Рати до 6 місяців, числячи від дня платности позволяє скарбова власт першої інстанції, рати до одного року краєва власт скарбова. — Першу рату треба заплатити сейчас по отриманю позволеня на сплату в ратах.

Еслиби і одной з позволенних рат не заплачено точно в дни платности то належить всю еше залегну квоту заплатити, евентуально стягнути від разу в дорозі егзекуції

Відсоток проволоки в тім случаю не ждаєсь.

Фабрикантам лікеру уділяє ся кредиту тільки по цілковитім забезпеченю припадаючого додаткового податку, а тоє забезпеченє належить дати в спосіб приписаний в §. 32 припису виконавчого о податку від горівки.

В дни, в котрім кінчить ся термін кредиту належить заплатити точно кредитовану квоту додаткового податку, в тім уряді, в котрім той податок приписано. Если день заплати припадає на неділю, або съвято, то належить заплатити в слідуячім дни робочім. Если не заплатити ся в означенім часі, то належить стягнути податок додатковий в дорозі егзекуції.

VI. Особи підлягаючі контролі.

В часі 60 днів, означенім в арт. II. уступ 5. закона, числячи від дня 1. вересня 1901 уважає ся продуцентів горівки і такі особи, котрі займають ся торговлею палених плиннів алькоголічних, їх вишинком і дрібною продажею, що до додаткового податку яко підлягаючих урядовому надзору.

Они суть протє обовязані що до їх запасів палених плиннів алькоголічних виказувати побір, або заплаченє додаткового податку взглядно підвищеної квоти о скілько тоті плинни не належать до скількості алькоголю, увільненої від податку додаткового і о скілько не тяжить на них державний податок від горівки.

Органи скарбові суть після §. 271. ординації цлової і монополів державних управнені входити за дня до місць перехованя, промислу і продажі, в котрих переховують ся, або продають ся палені плинни алькоголічні о скілько узнають они се за потрібне, могут там перегляди переводити, находячі ся запаси палених плиннів алькоголічних підпадаючих податкови додатковому списувати і з уважлденнем термінів заявленя і заплати ждати виказаня побору, або заплаченя додаткового податку взглядно оплати підвищеної.

Више наведені промисловці суть обовязані дозволяти без супротивленя ся вступ органам скарбовим до місць више згаданих, їм на жаданє особито, або через свою службу уділяти жаданої помочи і виказувати набуте, або заплаченє податку додаткового, взглядно підвищеної оплати.

Залишенє приписаного виказаня набутя, взглядно заплаченя податку додаткового підпадає карі в висоті 4 до 8 кротної квоти, що до котрої залишено виказаня.

Край	Округ скарбовий
	Повіт податковий

ЗАЯВЛЕНЄ

тих запасів палених плиннів алькоголічних підпадаючих додатковому податкови, котрі підписаний посідає.*)

Імя, характер посідателя его місце замешканія, уліця і число конскрипційне	Означенє місць перехованя палених плиннів алькоголічних	Скількість	Рід і знак	Числа	Рід (назва звичайна торговельна)	Скількість (літрів)	Зміст алькоголю після 100 дільної скалі алькоголю-метрової	Степені гектолітрої (літрів) чистого алькоголю, місяного ся в тих скількостях	Примітка
		начинь				палених плиннів алькоголічних			
		палених плиннів алькоголічних							
. дня 1901 (Підпис сторони)									

*, В тім заявленю належить подати цілий запас палених плиннів алькоголічних включно зі скількостями 5 взглядно 10 літрів алькоголю, увільненими від додаткового податку.

Если запас, котрий належить заявити не переносить 5 гектолітрів, то можна залишити заявленє змісту алькоголю і степенів гектолітрових, а скількість подати тільки в приближеню.

ПОЛАГОДЖЕНЄ.

1. Віддано дня 1901.

2. Вислідок урядового провірення доконаного дня 1901.

3. Від провіреної цілої скількості гектолітрових степенів (літрів) алькоголю припадає по потрученю вільних від податку літрів алькоголю податок додатковий в квоті корон . . . сот. словами корон бот.

Тоту квоту належить заплатити в ц. к.

. уряді в

найдальше до вісьмох днів

в данім случаю належить навести позволенє сплати в ратах або о кредит. дня 1901.

Підпис сторони : Підпис органу скарбового :

На повисші постановленя звертає ся сим увагу в цілі їх найдокладнійшого виповненя з тою приміткою, що бланкети заявлень буде видавати безплатно найблизший відділ сторожі скарбової і найблизший уряд податковий, як і також уділяти близших пояснень що до маючих ся внести заявлень.

Від ц. к. краєвої Дирекції скарбу.

Львів, дня 18. липня 1901.

Коритовский.

Kundmachung.

Gemäss Artikel II. des Gesetzes vom 8. Juli 1901 R.-G.-Bl. Nr. 86, betreffend die Erhöhung der Brantweinabgabe und die Zuwendung eines Theiles des Ertrages dieser Abgabe an die Landesfonde der im Reichsrathe vertretenen Königreiche und Länder, unterliegen alle am 1. September 1901 im Gebiete der im Reichsrathe vertretenen Königreiche und Länder im freien Verkehre vorhandenen gebrannten geistigen Flüssigkeiten, sowie jene, welche in den Ländern der ungarischen Krone und in Bosnien und der Hercegowina in der Zeit vor dem 1. September 1901 an Empfänger im Geltungsgebiete des Gesetzes versendet werden, jedoch erst nach dem 1. September 1901 in diesem Gebiete einlangen, mit den im Gesetze näher bezeichneten Ausnahmen einer Nachsteuer in Ausmasse von 20 Heller von jedem Hektolitergrade (Liter) Alkohol.

Zur Durchführung dieser Brantweinnachversteuerung hat das k. k. Finanzministerium mit Verordnung vom 13. Juli 1901, R.-G.-Bl. Nr. 105 das nachstehend abgedruckte Regulativ erlassen:

Regulativ für die Einhebung der Nachsteuer.

I. Gegenstand der Nachsteuer.

Der Nachsteuer im Ausmasse von 20 h per Liter Alkohol unterliegen mit den nachstehenden aufgeführten Ausnahmen alle am 1. September 1901 im Geltungsgebiete des Gesetzes im freien Verkehre vorhandenen gebrannten geistigen Flüssigkeiten sowie jene, welche in den Ländern der ungarischen Krone und in Bosnien und der Hercegowina in der Zeit vor dem 1. September 1901 an Empfänger im Geltungsgebiete des Gesetzes versendet werden, jedoch erst nach dem 1. September 1901 in diesem Gebiete einlangen. Zu den der Nachsteuer unterliegenden gebrannten geistigen Flüssigkeiten gehören insbesondere auch Arrak, Rum, Cognac, Brantweinessenzen, die aus verschiedenen Ätherarten, Alkohol und anderen Stoffen zusammengesetzten künstlichen Fruchtessenzen und Fruchttäher, Liqueure und sonstige versetzte Brantweine, ferner alkoholreiche Parfümeriewaren, wie Kölner-Wasser, alkoholreiche Arzneitincturen und Extracte sowie jede Mischung von Wein und Brantwein; deren Alkoholgehalt 15 Volumprocente überschreitet.

Befreit von der Nachsteuer sind:

1. gebrannte geistige Flüssigkeiten im Besitze von Gewerbetreibenden, welche den Verkehr mit gebrannten geistigen Flüssigkeiten (Ausschank, Verschleiss, Kleinhandel u. s. w.) vermitteln, in Mengen von nicht mehr als zehn Liter, im Besitze von anderen Haushaltungsvorständen in Mengen von nicht mehr als fünf Liter Alkohol. Diese Mengen bleiben auch dann von der Nachsteuer frei, wenn bei einem Gewerbetreibenden, beziehungsweise Haushaltungsvorstande grössere Vorräthe vorhanden sind,

2. Brantwein, welchem schon kraft der bisherigen Bestimmungen die Befreiung von der staatlichen Brantweinabgabe zukommt.

II. Anmeldung.

Wer am 1. September 1901 ein Vorrath von der Nachsteuer unterliegenden gebrannten geistigen Flüssigkeiten besitzt, welcher zusammen mehr als zehn, beziehungsweise fünf Liter Alkohol enthält, ist verpflichtet, die Menge und den Alkoholgehalt des gesamten Vorrathes, sowie den Ort und die Räume der Aufbewahrung derselben binnen vier Tagen vom 1. September 1901 an gerechnet, somit spätestens am 4. September 1901 schriftlich in zweifacher Ausfertigung nach dem nachfolgend angeführten Formulare bei jener Finanzwachabtheilung anzumelden, in deren Umkreise sich der Aufbewahrungsort der gebrannten geistigen Flüssigkeiten befindet. Blankette dieser Anmeldungen werden bei jeder Finanzwachabtheilung sowie bei den von den Finanzlandesbehörde zu bezeichnenden Organen und Ämtern unentgeltlich verabfolgt. Sofern für die den Gegenstand der Anmeldung bildenden Vorräthe oder einen Theil derselben auf Grund der für einzelne Länder geltenden besonderen autonomen Bestimmungen die Rückerstattung einer tarifmässig entrichteten Landesaufgabe in Anspruch genommen wird, ist dies in der Anmeldung unter Angabe der Brantweinmenge, für welche die Rückerstattung beansprucht wird, sowie des bezüglichen Restitutionsbetrages anzuführen.

Jene gebrannten geistigen Flüssigkeiten, welche in den Ländern der ungarischen Krone und in Bosnien und der Hercegowina vor dem 1. September 1901 an Empfänger im Geltungsgebiete des Gesetzes versendet werden, jedoch erst am 1. September 1901 oder später in diesem Gebiete einlangen, unterliegen dieser Anmeldung nicht.

Wenn der anzumeldende Vorrath der gebrannten geistigen Flüssigkeiten im einzelnen Falle ohne Rücksicht auf den Alkoholgehalt die Menge von fünf Hektoliter nicht übersteigt, kann in der Anmeldung die Angabe der Menge, des Alkoholgehaltes und der Hektolitergrade unterlassen werden; in diesem Falle muss jedoch in der Anmerkungskolonne der Anmeldung ausdrücklich angegeben werden, dass der Gesamtvorrath die Menge von fünf Hektoliter nicht übersteigt.

Bei gebrannten geistigen Flüssigkeiten in verschlossenen, handelsüblichen Flaschen, ferner bei Liqueuren, das sind gebrannte geistigen Flüssigkeiten, welche mindestens 10 Kilogramm Zucker pro Hektoliter enthalten, und bei versüßten Brantweinen, das sind gebrannte geistige Flüssigkeiten, welche mehr als ein Kilogramm aber weniger als 10 Kilogramm Zucker pro Hektoliter enthalten, endlich bei allen nachsteuerpflichtigen Essenzen, Parfümeriewaren, Arzneitincturen, und Extracten kann ohne Rücksicht auf die Menge des anmeldungspflichtigen Vorrathes die Anmeldung des Alkoholgehaltes unterbleiben.

Sollten sich anmeldungspflichtige gebrannte geistige Flüssigkeiten während der ersten vier Tage des Monats September 1901 auf dem Transporte befinden, ohne dass dieselben bereits angemeldet und von denselben die Nachsteuer entrichtet worden wäre, so obliegt die Anmeldung, beziehungsweise die Entrichtung der Nachsteuer dem Warenempfänger, welcher die Anmeldung längstens 48 Stunden nach erfolgter Ankunft der Sendung zu erstatten hat.

Die Unterlassung der vorgeschriebenen Anmeldung eines am 1. September 1901 vorhandenen Vorrathes an gebrannten geistigen Flüssigkeiten, ferner die Anmeldung einer um mehr als 10 Procent geringeren Alkoholmenge, als der amtlich erhobenen, wird mit dem Vier bis Achtfachen der verkürzten oder der Verkürzung ausgesetzten Nachsteuer bestraft, andere Unrichtigkeiten in der Anmeldung, die sich nicht auf die Alkoholmenge beziehen, werden mit einer Ordnungsstrafe von 4 bis 200 K bestraft.

Die Eisenbahn und Dampfschiffahrtsunternehmen (mit Ausnahme jener zur See, insofern es sich nicht um verkehrsbegünstigte inländische Dampfer handelt), sowie die k. k. Postanstalt sind verpflichtet, jede Sendung von gebrannten geistigen Flüssigkeiten, welche sie vor dem 1. September 1901 zum Transporte an einen Empfänger im Geltungsgebiete des Gesetzes übernommen, aber bis zu diesem Tage nicht abgeliefert haben, sofort nach Einlangen in der Abgabestation der Finanzwachabtheilung, in deren Umkreise diese Station liegt, anzuzeigen. Diese Anzeige hat den Namen des Aufgebers und des Empfängers, sowie die Angabe des Bruttogewichtes der Sendung zu enthalten und ist von der Abgabestation unmittelbar zu erstatten.

III. Beamthandlung.

Den Finanzorganen, bei denen die Vorrathsanmeldungen überreicht werden, obliegt es, vorerst die Anmeldung hinsichtlich ihrer Vollständigkeit zu prüfen, sodann ohne Verzug zur Vorrathserhebung in der unten angeordneten Art zu schreiten.

Der Befund, ferner der entfallende Betrag der Nachsteuer und die Zahlstelle, bei welcher die Nachsteuer zu entrichten ist, sind in beiden Parien der Anmeldung anzugeben. Das eine Pare der Anmeldung ist der Partei zurückzustellen.

Die Partei ist verpflichtet, den ihr auf diese Weise bekanntgegebenen Betrag der Nachsteuer, und zwar soweit nicht eine Ratenbewilligung oder Zufristung vorliegt, binnen acht Tagen bei der in der Erledigung der Anmeldung bezeichneten Zahlstelle zu entrichten. Für jene Länder, in welchen mit 31. August 1901 ausser Kraft zu setzende selbständige Landesaufgaben bestehen, wird durch besondere Anordnungen bestimmt werden, ob und inwieweit eine Restitution der tarifmässig entrichteten Landesaufgabe und die Compensation derartiger Rückerstattungsforderungen mit der Brantweinnachsteuer platzgreift.

Mit der Erhebung der angemeldeten Vorräthe an gebrannten geistigen Flüssigkeiten ist spätestens am 2. September 1901 zu beginnen.

Über der Vorgang bei Erhebung der Vorräthe wird Folgendes bestimmt.

1. Für die Feststellung der Menge:

a) Befinden sich die gebrannten geistigen Flüssigkeiten in Fässern, Caissons, Cisternen etc. und sind diese Behältnisse gefüllt und amtlich geaicht, so bleibt das Aichzeichen massgebend.

Sind die Fässer nicht geaicht oder nur zum Theil gefüllt, so ist deren Inhalt mittelst des Matiewie'schen Fassmessers zu ermitteln.

Bei Brantwein in Fässer etc. lässt sich die Menge auch durch Ermittlung des Nettogewichtes und Umrechnung desselben auf das Litermass mit Berücksichtigung des wahren Alkoholgehaltes unter Benützung der diessfalls vorgeschriebenen Reductionstafeln feststellen.

Handelt es sich um nicht geaichte Caissons oder Reservoirs, so ist die Menge der enthaltenen gebrannten geistigen Flüssigkeiten durch cubische Berechnung oder in einer anderen verlässlichen Weise zu ermitteln.

b) Bei Flaschen und Gläsern wird die Anzahl der Flaschen und Gläser von gleicher Grösse festgestellt, und sodann für jede Grösstentypen der Flascheninhalt ermittelt, um aus diesen Daten die Menge der Flüssigkeit zu berechnen.

Bei verschlossenen, handelsüblichen Flaschen ist sich, wenn keine Musterflaschen vorhanden sind, mit der schätzungsweisen Ermittlung der Menge zu begnügen.

Diese Ermittlung wird sich wesentlich vereinfachen, wenn seitens der Partei leere Musterbehältnisse beigebracht werden, deren Rauminhalt jederzeit leicht ermittelt werden kann.

c) In Brantweinraffinerien, welche versteuerten Brantwein raffinieren und bei der Vorrathserhebung im Betriebe sind, muss auch die Menge des in den Rectificationsapparaten und Filterständen befindlichen Brantweines ermittelt werden. Zu diesem Zwecke wird zunächst ermittelt, wie viele Liter eine Tagesfüllung für je einen Ständer beträgt, und welche Menge Brantwein ursprünglich zur Befeuchtung des Kohlenstaubes verwendet wurde. Diese beiden Beträge zusammengenommen ergeben annähernd den Brantweininhalt je eines Ständers.

d) Sofern die nachsteuerpflichtige Partei sich im Besitze der Bewilligung zur abgabefreien Verwendung von Brantwein zur Herstellung von Liqueur oder sonstigen alkoholhaltigen Waren für die Ausfuhr über die Zolllinie befindet, ist durch Abschluss der über den Empfang und die Verwendung des abgabefrei bezogenen Brantweines zu führenden Aufzeichnungen jene Brantweinmenge festzustellen, welche aus dem gesamten Vorrathe als gemäss Artikel II., Z. 2., des Gesetzes von der Nachsteuer befreit auszuschneiden ist.

2. Für die Ermittlung des Alkoholgehaltes.

a) Brantwein in Fässern ist mittels des 100-theiligen Alkoholometers in der vorgeschriebenen Weise zu gradiren, zu welchem Behufe aus jedem Fasse mittels eines Stechhebers oder eines sonstigen geeigneten Hilfsmittels aus den mittleren Schichten eine Probe zu entnehmen ist.

Sollte ein geaichtes Alkoholometer nicht zur Verfügung stehen, so sind die aus jedem Fasse entnommenen Proben abgesondert in gut gereinigte und vorher mit Brantwein aus demselben Fasse ausgespülte Flaschen zu füllen, diese zu versiegeln und die Erhebung des Alkoholgehaltes unter Zuziehung der Partei bei dem nächsten Finanzorgane, welches im Besitze eines geaichten Alkoholometers ist vorzunehmen.

b) Bei Brantwein in Reservoirs oder in anderen grossen Behältnissen sind die Proben aus der oberen, mittleren und unteren Schichte in gleichen Quantitäten zu entnehmen und gründlich mischen und es ist sodann deren Alkoholgehalt festzustellen.

c) Befindet sich der Brantwein in Flaschen oder dergleichen kleineren Behältnissen und hat die Erhebung des wirklichen Alkoholgehaltes im Sinne der unter sub lit. e und Zahl 3 folgenden Bestimmungen nicht überhaubt zu unterbleiben, so ist sich mit der stichprobeweisen Gradirung zu begnügen.

d) Handelt es sich um gebrannte geistige Flüssigkeiten, welche mit dem Alkoholometer nicht ohne weiters gradirt werden können, wie Liqueure, versüßte Brantweine etc. und ist nicht gemäss Abschnitt II. Absatz 4 die Erklärung des Alkoholgehaltes unterblieben, so ist der der Entrichtung der Nachsteuer zugrunde zu legende Alkoholgehalt von den Finanzorganen in der für die Alkoholbestimmung des Liqueurs vorgeschriebenen Weise (Anlage A. II., B. zur Brantweinsteuervollzugsvorschrift) zu erheben.

Steht dem betreffenden Finanzorgane die erforderliche Vorrichtung nicht zur Verfügung, so sind unter protokollarischer Constatirung der Menge der Flüssigkeit Proben von den einzelnen Gattungen unter dem Siegel des Finanzorganes und der Partei an die Finanzbehörde erster Instanz einzusenden, welche die Untersuchung und nach Massgabe des Befundes das Weitere zu veranlassen hat.

Nicht oder sehr schwach versüßte, dann mit Ingredienzen versetzte gebrannte geistige Flüssigkeiten sind stets mit dem amtlichen Alkoholometer zu prüfen.

e) Unterbleibt die Anmeldung des Alkoholgehaltes, weil der gesamte Vorrath im einzelnen Falle die Menge von fünf Hektoliter nicht übersteigt, oder weil es sich um gebrannte geistige Flüssigkeiten in verschlossenen, handelsüblichen Flaschen oder um Liqueure, oder versüßte Brantweine handelt, so ist der Alkoholgehalt:

aa) bei Franzbrantwein, Rum und Arrak mit 65 Graden,

bb) bei Cognac, Whisky, Kirschbrantwein, Treberbrantwein, Slivovitz, Borowiczka und den sogenannten Naturbrantweinen mit 40 Graden,

cc) bei Liqueuren aller Art und bei versüßten Brantweinen mit 35 Graden, der 100-theiligen Alkoholometerskala anzunehmen.

Sollten gegen die Richtigkeit der Anmeldung der Brantweingattungen Bedenken vorliegen, zum Beispiel das Bedenken, dass hochgradige Spirituosen als Naturbrantwein oder mit Zucker versetzter Spiritus als Liqueur angemeldet wurde, so sind die verdächtigen gebrannten geistigen Flüssigkeiten nach Thunlichkeit einer Vorprüfung zu unterziehen.

Erweist sich der Verdacht als begründet, so ist an die Erhebung des wirklichen Alkoholgehaltes sämtlicher nachsteuerpflichtigen Vorräthe der betreffenden Partei zu schreiten (lit. a—d) und wegen unrichtiger Anmeldung der Gefällsanstand zu erheben.

Der Berechnung der Nachsteuer ist in einem solchen Falle der durch die wirkliche Erhebung constatierte Alkoholgehalt zugrunde zu legen.

Der Alkoholgehalt der nachsteuerpflichtigen Essenzen, Arzneitincturen, und Extracte ist mit 70 Graden, jener der nachsteuerpflichtigen Parfümeriewaren mit 90 Graden der 100-theiligen Alkoholometerskala in Rechnung zu stellen.

f) In jenen Fällen, in welchen der Alkoholgehalt angemeldet wird oder wenn es sich um gebrannte geistige Flüssigkeiten anderer Art als den vorstehend aufgeführten Arten handelt, ist von den unmittelbaren Erhebung des wirklichen Alkoholgehaltes dann abzuweichen, wenn dieser seitens der Partei durch ihre Gewerbücher, Facturen etc. gegen deren Richtigkeit kein Bedenken besteht, nachgewiesen wird.

3. In Liqueurfabriken wird von der wirklichen Erhebung der Vorräthe an gebrannten geistigen Flüssigkeiten dann abgesehen, wenn die Unternehmer die Vorrathsanmeldung in der Weise erstatten, dass sie spätestens am 1. September 1901 der Finanzbehörde erster Instanz auf Grund einer Inwentur eine detaillirte Nachweisung über die am genannten Tage im Besitze des Unternehmers stehenden Mengen an nachsteuerpflichtigen geistigen Flüssigkeiten nach Warengruppen von gleichem Alkoholgehalte vorlegen und sich damit einverstanden erklären, dass die Richtigkeit der gemachten Angaben allenfalls durch Augenschein in der Unternehmung, sowie durch Einsichtnahme in die Gewerbücher seitens eines Abgeordneten der Finanzbehörde erster Instanz beziehungsweise, insoweit es sich um den angegebenen Alkoholgehalt handelt, durch Untersuchung von zu entnehmenden Proben überprüft werde. Hierbei ist gestattet, dass die Alkoholprocente in von zehn zu zehn nach unten abgerundeten Ziffern angegeben werden, so dass zum Beispiel alle Spirituosen deren Alkoholgehalt sich von 50 bis einschliesslich 59 Procent bewegt, mit einem Alkoholgehalte von 50 Procent angemeldet werden können.

Ergibt eine derartige Überprüfung Bedenken gegen die Richtigkeit der Parteiangaben, so ist unbedingt zur wirklichen Erhebung der gesamten Vorräthe zu schreiten.

Die Vorschreibung der entfallenden Nachsteuer obliegt der Finanzbehörde erster Instanz.

Über Ansuchen kann die vorstehende Begünstigung auch für bestimmte Verschleissstatten der Fabriksunternehmen seitens der Finanzbehörde erster Instanz zugestanden werden.

IV. Beamthandlung der dem Übergangsverfahren unterliegenden nachsteuerpflichtigen gebrannten geistigen Flüssigkeiten.

Die Nachsteuer für jene gebrannten geistigen Flüssigkeiten, welche in den Ländern der ungarischen Krone und in Bosnien und der Hercegowina vor dem 1. September 1901 an Empfänger im Geltungsgebiete des Gesetzes versendet werden, jedoch erst am 1. September 1901 oder später in diesem Gebiete einlangen, wird dem Empfänger der Sendung gleichzeitig mit der Ausfolgung des Legitimationsscheines (Muster Nr. III. zu §. 5 des

Obwieszczenie.

W c. k. Dyrekcji poczt i telegrafów we Lwowie zelegają wyszczególnione w niniejszym wykazie przesyłki pocztowe, które ani przez adresatów, ani też przez nadawców nie zostały odebrane.

Posyłki te należy odebrać najpóźniej w ciągu jednego roku licząc od dnia niniejszego ogłoszenia, gdyż w przeciwnym razie zostaną one zniszczone, względnie sprzedane, zaś kwoty uzyskane ze sprzedaży, lub w przesyłkach znalezione, zaliczone zostaną na rachunek Skarbu Państwa.

A. Przesyłki wozowe.

L. p.	N a d a n i a			Nazwisko adresata	Miejsce przeznaczenia	Zawartość
	Nr.	Dzień i rok	Miejsce			
1	890—2	3/6 1901	Kraków 3	M. Hilfer	Kozowa	wzory zboża waga 2 kg.
2	157	/3 "	" 4	P. Feichtinger	Bursztyn	łyżwy wartości 10 Kor
3	418	? "	Stryj	Klinger	Kopczyńce	waga 950 gr cechownicz młotek wa- ga 1 kg.

B. Listy polecane.

1	257	27/1	1901	Lwów 6	Stojowski Miecz.	Złoczów	
2	39	18/2	"	" 7	Feige Brn	Jazłowiec	
3	740	6/4	"	" 1	Hadji Russim Bey	Noworosyjsk	
4	381	20/2	"	" 7	R. Klitscher i Ska	Berlin	
5	505	2/2	"	" 1	Józefa Mańkowska	Lwów	
6	918	18/11	1900	" 7	Helena Kęszycka	Słominki	
7	729	? 1901	Gródek k. L.		Budolf Mosse	Wiedeń	
8	1	27/2	"	Lwów 11	hr. Jadwiga Giżycka		
9	149	26/2	"	Kraków 1	Johann Jaworski	Buczacz	
10	374	1/2	"	"	Chaim Holländer	Piwniczna	
11	148	26/2	"	"	Anna Beil	Kocman	
12	169	31/12	1900	Zaleszczyki	Chrzastowska	Mitije koło Wiżnicy	
13	855	2/3	1901	Stanisławów 1	Joh. Rothberger	Tarnów	gwiazdki wojskowe
14	81	15/3	"	" 1	Tom. Solkowski	Kraków	
15	4	30/3	"	" 2	Allgemeine Volksver- sicherung	Lwów	
16	147	29/2	"	" 1	Jan Gorella	Szczawne	
17	90	25/1	"	Tarnów 1	Sachje Straus	Kobierzyn	
18	359	10/1	"	Brzozów	Aleks. Strawiński	Tłumacz	
19	314	5/3	"	Lwów 1	Stef. hr. Drohojowski	Tamaszowice	
20	303	1/3	"	" 7	H. Klaghaupt	Podhajce	
21	322	5/3	"	" 1	Marie Schwertner	Wiedeń	banknot 20 K
22	311	14/2	"	" 2	L. Löffler	Przemysł	
23	375	23/10	1900	" 6	Amalia Monswit	Berdyczów	
24	598	22/3	1901	" 6	Pawłowicz Pawlenko	Lubny	książki ruskie
25	895	4/3	"	" 5	M. I. Hawryliok	Staro Żywotów	
26	406	24/3	"	Kraków 4	Marya Mieska	Rużany	książki ruskie
27	162	26/3	"	" 1	Józef Rosman	Bukarest	
28	367	14/2	"	" 1	Józef Marchewka	Ołomuniec	
29	489	18/1	"	" 1	Wierzmanowska	Prokocim	
30	490	18/1	"	" 1			
31	147	26/2	"	" 1	Karl Serger	Mielec	
32	657	11/3	"	Stanisławów 1	Jan Graszczuk	Bilcze wolica	
33	395	4/3	"	Bolechów	Olena Bilczuk	Körösmező	
34	71	12/12	1900	Trzebinia	Johann Feliksiuk	Przerów	
35	564	2/4	1901	Drohoicz	Henryk Zipper	Lwów	
36	651	7/4	1900	Buczacz	Ernestyna Piotrowska	Lublin	
37	849	9/4	1901	Kraków 2	Stan Połozynowicz	Bolechów	
38	55	9/2	"	Podhajce	Nasčia Stogryn	Wiedeń	
39	111	21/6	1899	Bukaczowiec	Bilakowski	Lwów	
40	406	29/3	1901	Lwów 5	Hersch Heiser	Sadowa Wisznia	
41	185	14/12	1900	" 1	Teofil Kosiewicz	Rio Claro	
42	635	15/6	"	" 1	Adolf Lenz	Para	
43	349	5/12	"	" 1	Feliks Miłobencki	Kijów	
44	229	14/4	1901	Tarnopol	Francois Prezer	Varsovie	
45	255	29/1	"	Gródek k. L.	Anna Hexel	Czerniowce	
46	334	23/4	"	Tłumacz	Clara Spielvogel	Kołomyja	
47	829	14/4	"	Kraków 2	Artur Bardzki	Warszawa	kartki z wi- dokami
48	157	27/4	"	" 1	Eisinger Zigarren- Geschäft	Wiesbaden	
49	361	15/4	"	Rzeszów	M. Maciuga	Przemysł	książka do nabożeństwa
50	890	10/4	"	Kołomyja	Anna Podbuska	Hruszów	
51	428	18/4	"	Przemysł 2	Derda	Posen	
52	34	6/11	1900	Śniatyn	Aleks. Lorenz	Warszawa	
53	541	17/11	"	Gorlice	M. Jaworska	Ventimille	
54	716	10/4	1901	"	Apolonia Mrozek	Krompach	
55	89	16/3	"	Biała	F. Szczegowski	Bilsko	
56	393	16/4	"	Mościska	Szymon Stańczak	Tarnów	
57	491	23/9	1900	Lwów 2	Eisenbahn-Bau	Rokietnica	
58	454	10/4	1901	Sanok	Moritz Klein	Liseca	
59	219	16/3	1900	Husiatyn	K. Studziński	Kursk	
60	164	19/11	"	Schodnica	Justyna Harasymuk	Kołomyja	
61	276	8/2	"	Rudki	Józefa Rogowska	Borysław	banknot 10 K
62	86	18/2	1901	Wiśnicz	H. L. Rosenfeld	Nowy York	

Lwów, dnia 8. lipca 1901.

L. cz. A. 35/99 (22) [6092 1—3]

C. k. Sąd powiatowy w Busku podaje do wiadomości, że po Irem Tadanierze z Miłatyna nowego zmarłym we Lwowie dnia 11. marca 1899 powstała w spadku, niewyczerpana kodycyłem notaryalnym we Lwowie sporządzonym, a ustanawiającym zapisy na rzecz tegoż rytual. dzieci i żony, część majątku ruchomego złożonego z gotówki i wierzytelności w łącznej kwocie około 1000 K.

Gdy nie jest wiadomemu przysługują prawa do tej spuścizny, wzywa się wszystkich, którzyby z jakiegokolwiek tytułu rościli sobie prawa do spadku, aby donieśli w przeciągu roku, licząc od daty tego edyktu

o swych prawach sądowi, wykazali tytuł prawny do dziedziczenia i złożyli oświadczenia do spadku, gdyż po bezkutecznym upływie zakreślonego czasokresu zostanie przewód spadkowy przeprowadzony tylko z tymi, którzy wykazali tytuł dziedziczenia, oraz wniosą oświadczenia i im też zostanie w miarę wykazania praw przyznany spadek, dla którego ustanawia się kuratorem p. c. k. notaryusza Jana Szumpetera w Busku.

W braku tego, nieobjęta część dziedzictwa względnie całe dziedzictwo c. k. Skarbowi Państwa jako bezdziedziczny spadek.

Busk, dnia 3. lipca 1901.

L. cz. C. 98/1 (2)

[6166]

Przeciw Petrowi Siradczuk Iwana, rolnikowi w Gwoźdźcu starym, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu powiatowego w Gwoźdźcu przez Maryę z Pastuchów 1. śl. Nępyjwoda 2 śl. Palijczik włościankę z Gwoźdźca małego pozw o uznanie praw do spadku po śp. Iwanie Nępyjwodzie.

Na podstawie pozwu wyznacza się audyencyę na dzień 31. sierpnia 1901 o godzinie 10 przed południem.

Celem strzeżenia praw Petra Siradczuka Iwana, ustanawia się pana Eugeniusza Pawłowicza c. k. Notaryusza w Gwoźdźcu, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Petra Siradczuka Iwana w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Gwoździec, dnia 6. lipca 1901.

L. cz. C. I. 261/1 (1)

[6427]

Przeciw Janowi Kostkiewicz, Maryannie Kostkiewicz Waclawowi Morawetz, których obecne miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu powiatowego Oddział I w Złoczowie przez Samuela Auerbacha w Złoczowie pozw o uznanie wierzytelności w kwotach 200 koron tj. 100 zł. i 45 zł. mk. za zadawnione ect. zpn.

Na podstawie pozwu z dnia 28 czerwca 1901 L. cz. C. I. 261/1 (2) wyznaczono audyencyę do ustnej rozprawy procesowej na dzień 26. sierpnia 1901 o godzinie 9½ rano.

Celem strzeżenia praw Jana Kostkiewicza Maryannie Kostkiewicz i Waclawa Morawetz, ustanawia się pana adw. D. Mittelmana w Złoczowie kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie powyższych w rzecznej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni sami w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Złoczów, dnia 28. czerwca 1901.

L. cz. C. I. 266/1 (1)

[6426]

Przeciw Beili Rachel 2 im. Bienenkorb w Złoczowie, której miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu powiatowego Oddział I. w Złoczowie przez Kelmę Bienenkorb i Hindy Bienenkorb w Złoczowie pozw o uznanie wierzytelności w kwocie 60 dukatów za zgłasz i wykreślenie takowej ze stanu biernego ciła hip. l. wyk. 15. gminy Złoczów.

Na podstawie pozwu z dnia 1. lipca 1901 L. cz. C. I. 266/1 (1) wyznaczono audyencyę do ustnej rozprawy procesowej na dzień 26. sierpnia 1901 o godz. 9 przed południem.

Celem strzeżenia praw Beili Rachel 2 im. Bienenkorb, ustanawia się p. adwokata Dr. Eidelberga w Złoczowie kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie powyższą w rzecznej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Złoczów, dnia 15. lipca 1901.

L. cz. C. III. 175/1 (1)

[6353]

Przeciw Zirli Seidel i Jencie Schaffler, których miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu powiatowego w Brodach przez Gminę miasta Brodów pozw 240 kor.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę na dzień 27. sierpnia 1901 godz. 9 rano w Oddziale III.

Celem strzeżenia praw pozwanych, ustanawia się pana dr. Wagnera, adwokata w Brodach, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie niewiadomych pozwanych w rzecznej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Brody, dnia 25. czerwca 1901.

L. cz. C. III. 171/1 (1)

[6351]

Przeciw Beili i Leiserowi Heilpern, których miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu powiatowego w Brodach przez Gminę miasta Brodów pozw 360 kor.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę na dzień 27. sierpnia 1901 godz. 9 rano w Oddziale III.

Celem strzeżenia praw pozwanych ustanawia się pana dr. Grossa adwokata w Brodach kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie niewiadomych pozwanych w rzecznej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Brody, dnia 25. czerwca 1901.

Konkursa.

L. 19.781

[6370 3—3]

Ogłoszenie konkursu.

C. k. Rada szkolna krajowa ogłasza niniejszem konkurs w celu pozyskania odpowiedniej siły nauczycielskiej jako docenta higieny i somatologii w c. k. żeńskim seminarium nauczycielskiem we Lwowie w charakterze nauczyciela pomocniczego.

Obowiązkiem tego nauczyciela jest udzielanie nauki rzeczonych przedmiotów po myśli rozporządzenia ministeryalnego z 12. stycznia 1891 L. 749 na pierwszym i na czwartym roku seminarium, za łącznem wynagrodzeniem rocznem 300 kor.

Wymagany jest dyplom wszech nauk lekarskich, 5 letnia praktyka lekarska, wykazanie się dokładną znajomością przedmiotów wykładu i o ile możności słusznym zdaniem uzdolnienia do pełnienia obowiązków nauczycielskich.

Pierwszeństwo będą mieć kandydaci egzaminem fizykalnym.

Kompetenci winni wnieść podania na ręce c. k. Starostw, w których okręgu mają miejsce zamieszkania, względnie jeżeliby nie pełnili podobne funkcyjne w jakim zakładzie naukowym na ręce Dyrekcji tych zakładów najpóźniej do 15. sierpnia 1901 dołączając metrykę chrztu, świadectwo moralności i dotychczasowego zatrudnienia, dokumenta wykazujące istnienie powyższych wymogów, wreszcie tabelę kwalifikacyjną według przepisów z roku 1891 w języku niemieckim.

Z c. k. Rady szkolnej krajowej.

Lwów, 24. lipca 1901.

L. 1685

[6316 2—3]

K O N K U R S.

Magistrat król. woln. miasta Doliny, na podstawie uchwały Rady gminnej z dnia 17 b. m., rozpisuje niniejszem konkurs na posadę inspektora policji miejskiej z terminem zgłoszenia do końca sierpnia b. r.

Płaca roczna 600 koron. Stabilizacja po roku zadawalającej służby. Trzy pięciolecia po 50 koron. Po 16 latach służby prawo do emerytury.

Kompetenci wykazać mają nieprzekroczony wiek 35 letni i posiadanie kwalifikacji inspektora policji przepisanej rozporządzeniem Wysockiego Wydziału krajowego z dnia 20. maja 1898 l. 25.422 Dz. ust. kr. nr. 88.

Dolina, 25. lipca 1901.

Burmistrz: Misiewicz.

L. 9415

(6411 1—3)

Ogłoszenie konkursu.

Magistrat miasta Przemyśla rozpisuje konkurs na posadę komisarza targowego z płacą roczną 1600 kor., prawem do trzech dodatków pięcioletnich (quinquennii) po 200 koron, dodaniem munduru ewentualnie ryczałtu na umundurowanie, oraz prawem do emerytury w razie stabilizacji.

Kandydaci do tej posady winni wykazać się:

1. świadectwem zdrowia zatwierdzonym przez fizyka rządowego lub miejskiego urzędujących w ich miejscu zamieszkania;

2. dostateczną znajomością przepisów policyjnych, a nadto wiadomościami kwalifikującymi ich do wykonywania nadzoru nad środkami żywności;

3. prawem obywatelstwa austr.;

4. nieskazitelnym charakterem;

5. dokładną znajomością języków krajowych oraz niemieckiego w słowie i piśmie;

6. nieprzekroczonym 40 rokiem życia.

Posada powyższa nadana zostanie prowizorycznie na rok jeden, po upływie którego i po przekonaniu się o uzdolnieniu kandydata, nastąpić będzie mogła stabilizacja.

Podania należyte udokumentowane i ostatecznie wnosić należy do Prezydium Magistratu w Przemyśle do dnia 31 sierpnia 1901 włącznie.

Z Magistratu miasta.

Przemyśl, dnia 25. lipca 1901.

Dr. Fryderyk Smutny,
zastępca burmistrza.

Wyroki prasowe.

Ч. Пр. 154/1 (2) [6440]

ОГОЛОШЕНЕ!

В имени Его Величества Царя!
Ц. к. Суд краевий для справ карних у Львові рішив на підставі §§. 489 і 493 зак. кар. і §. 37. з. п., що зміст артикулу уміщеного в числі 28 часописи: „Свобода“ з дня 25. липня 1901 під написом: „Справоздані з віч і зборів“ в уступах від слів „Руский клуб виступив“ до „правительств в Відні“ і від слів „Сей вихід по-слив“ до „пануючої Полції“ містить в собі знаменну злочину з §. 65 бук. а з. к. і провиня з §. 302 з. к. і прогноту усправедливості єсть заряджена через ц. к. Прокуратора державного конфіскація сеї часописи. В наслідок того рішення зборонене єсть даліше ширене того артикулу а забраний наклад має бути знищений.
Львів, дня 27. липня 1901.

L. cz. Pr. III. 177/1 (2) [6446]

Obwieszczenie.
C. k. Sąd krajowy jako prasowy orzekł na wniosek c. k. Prokuratora Państwa, że zamieszczony w Nr. 206 czasopisma „Naprzód“ z dnia 30. lipca 1901 artykuł pod tytułem: „Policyjna szykana“ w ustępach od „Wyjaśnienie to“ do „szykanowania naszego pisma“ i od „Te bezrozumne“ do „na własnym miejscu“ strona 6, tam 2 i 3, zawiera znamienną występki z §. 300 u. k., że zakazuje się rozszerzania tego artykułu.
C. k. Sąd krajowy jako prasowy.
Kraków, dnia 31. lipca 1901.

Bl. 163. [6084]

Das f. f. Landes- als Pressgericht in Prag hat mit dem Erkenntnis vom 15. Juli 1901, Nr. 201/1, die Weiterverbreitung der Nr. 190 der Zeitschrift: „Pravo lidu“ vom 12. Juli 1901 wegen des Artikels: „Urazka velicestva a praziti soudecove“ und wegen der Stelle „Samozbou“ bis „insulty“ des Artikels: „Kozmny navrh“ nach §§. 300, 491 und 493 St. G. und Art. V. des Gesetzes vom 17. December 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das f. f. Kreis- als Pressgericht in Schrudim hat mit dem Erkenntnis vom 15. Juli 1901, Nr. 13/1, die Weiterverbreitung der Nr. 24 der Zeitschrift: „Samostatne smery“ vom 12. Juli 1901 wegen der Stelle von „Na oskem reakove“ bis „se prochazi“ des Artikels: „Z naseho domacilho stesti“ nach §. 302 St. G. verboten.

Das f. f. Landes- als Pressgericht in Brünn hat mit dem Erkenntnis vom 12. Juli 1901, Nr. 1 48/1, die Weiterverbreitung der nichtperiodischen Druckschrift: „Tagebuch einer Kammerjungfer“, Roman von Octave Mirbeau, Wiener Verlag, Druck von Fr. Winkler und Schindler in Brünn, wegen verschiedener Stellen auf Seite 12, 35, 36, 40, 41, 44, 46, 63, 86, 87, 94, 101, 102, 113, 114, 115, 120, 123, 132, 153, 154, 155, 16, 164, 257, 259, 260, 261, 262, 263, 296, 306, 307, 308, 309, 320 und 353 nach §. 516 St. G. verboten.

Bl. 164. [6109]

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!
Das f. f. Landesgericht Wien als Pressgericht hat auf Antrag der f. f. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des in der Beilage Nummer 1 „Seifenblasen“ zu Nr. 28 der „Floridsdorfer Zeitung“ vom 13. Juli 1901 auf der 2. Seite, Spalte 1, enthaltenen Artikels mit der Aufschrift: „Aus hohen Regionen zur Gänze das Verbrechen nach §. 63 St. G. begründe, und der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausserproben, die von der f. f. Staatsanwaltschaft beschlagnahmte nach §. 489 St. G. auf die Verurteilung und gemäß §. 37 R. G. auf die Vernichtung der jactierten Exemplare erkannt.
Wien, am 16. Juli 1901.

Das f. f. Kreis- als Pressgericht in Gili hat mit dem Erkenntnis vom 15. Juli 1901, Nr. 8/1, die Weiterverbreitung der Nr. 1901 wegen des Artikels: „Ljudska vesetba z calskim mestnem parku“ zur Gänze nach §. 300 St. G. und Artikel V. des Gesetzes vom 17. December 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das f. f. Kreis- als Pressgericht in Stutenberg hat mit dem Erkenntnis vom 16. Juli 1901, Nr. 12/1, die Weiterverbreitung der Nr. 13. Juli 1901 wegen der Stelle von „Konecni nebyli hlouposti“ bis „17. rijna“ des Feuilletonartikels: „Studie o hlouposti lidske“ nach §§. 65 lit. a St. G. gemäß §. 493 St. G. verboten, dagegen betreffs der

Stelle von „Muzeme smeile mluviti“ bis „podporovanu hlouposti narodu“ in demselben Feuilletonartikel unter Abweisung der Anträge der Staatsanwaltschaft der Beschlagnahme aufgehoben.

Das f. f. Kreis- als Pressgericht in Olmütz hat mit dem Erkenntnis vom 16. Juli 1901, Nr. 43/1, die Weiterverbreitung der Nr. 28 der Zeitschrift: „Straz na Hanu“ vom 13. Juli 1901 wegen der Stelle von „Upozornujeme“ bis „prodavati“ des Artikels: „Ceskym mestum na Morave na uvazenu“ nach §. 302 St. G. verboten.

Bl. 165. [6145]

Das f. f. Landes- als Pressgericht in Triest hat mit dem Erkenntnis vom 17. Juli 1901, Nr. IX. 94/1, die Weiterverbreitung der Nummer 189 der Zeitschrift: „Corriere della Sera“ ddo. Mailand vom 12.—13. Juli 1901 nach §. 65 a St. G. verboten.

Das f. f. Landes- als Pressgericht in Triest hat mit dem Erkenntnis vom 17. Juli 1901, Nr. IX. 95/1, die Weiterverbreitung der Nr. 192 der Zeitschrift: „La Tribuna“ Rom, 12. Juli 1901 nach §. 65 a St. G. verboten.

Das f. f. Kreis- als Pressgericht in Leitmeritz hat mit dem Erkenntnis vom 17. Juli 1901, Nr. 69/1, die Weiterverbreitung der Nr. 54 der Zeitschrift: „Anfig-Karibiger Volkszeitung“ vom 13. Juli 1901 wegen der Stelle von „Wien dagegen“ bis „bestrebt ist“ des Artikels: „Unsern Heilgruß der Erlöserkirche“ nach §. 302 St. G. verboten.

Das f. f. Kreis- als Pressgericht in Leitmeritz hat mit dem Erkenntnis vom 17. Juli 1901, Nr. 70/1, die Weiterverbreitung der Nr. 4 der Zeitschrift: „Alldeutsche Wacht“ vom 13. Juli 1901 wegen der Stelle von „Wien dagegen“ bis „bestrebt ist“ des Artikels: „Unsern Heilgruß der Erlöserkirche“ nach §. 302 St. G. verboten.

Das f. f. Kreis- als Pressgericht in Eger hat mit dem Erkenntnis vom 17. Juni 1901, Nr. VIII. 65/1, die Weiterverbreitung der Nummer 55 der Zeitschrift: „Egerer Nachrichten“ vom 13. Jänner 1901 wegen der beanstandeten Stelle von „Herrn Dr. Kofstall“ bis „Ihr Schächer und Bewunderer“ nach §. 303 St. G. verboten.

Das f. f. Kreis- als Pressgericht in Eger hat mit dem Erkenntnis vom 17. Juli 1901, Nr. VIII. 66/1, die Weiterverbreitung der Nummer 55 der Zeitschrift: „Tallman-Rönnigsberger Volkszeitung“ vom 13. Jänner 1901 wegen derselben Stellen wie bei „Egerer Nachrichten“ verboten.

Das f. f. Kreis- als Pressgericht in Eger hat mit dem Erkenntnis vom 17. Juli 1901, Nr. VIII. 67/1, die Weiterverbreitung der Nr. 55 der Zeitschrift: „Neudecker Nachrichten“ vom 13. Jänner 1901 wegen derselben Stellen wie bei „Egerer Nachrichten“ verboten.

Licytacje.

L. cz. E. 1018/00 (3) [6082]

W skutek uchwały z dnia 16. czerwca 1901 l. cz. E. 1018/00 sprzedaż będąc dnia 4. września 1901 o godz. 10 przed południem w Siarach i w Sekowy w drodze publicznej licytacji: 1) kocioł parowy, 2) lokomobila parowa, 3) maszyna parowa, 4) ryg kompletny, 5) maszyna parowa wiertnicza zapsuta, 6) kocioł parowy rozbrany, tudzież 7) lokomobila z fabryki księcia Jana Lichtensteina. Przedmioty te można oglądać dnia 4. września 1901 między godziną 8 a 10 przed południem w Siarach i Sekowy na obszarach dworskich.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IX
Gorlice, dnia 12 lipca 1901.

L. cz. E. XVI. 748/1 (8) [6011]

Dnia 4. września 1901 o godz. 10 przed południem odbędzie się w sali Nr. VI. sądu tutejszego licytacja realności wyk. hip. l. 786 IV. ks. gr. gm. m. Lwowa objętej, pod lk. 779 1/4, w Lwowie położonej l. orj. 11 ul. św. Piotra składającej się z parę grunt. lk. 6333/2 i 6334/2 obecnie pod budowlę przeznaczonych, w łącznej przosiłce 131 sążni i z dwupiętrowego domu mieszkalnego, wraz z przynależnościami.

Nieruchomość, wystawiona na licytację, jest oceniona na 52.000 kor., przynależności zaś na 868 kor. 93 hal, łącznie 52.868 kor. 93 hal.

Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi 26.434 kor. 46 hal.
Warunki licytacyjne i inne odnośne do-

kumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym, w biurze Nr. XVI.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy S. I., Oddział XVI.
Lwów, dnia 22. czerwca 1901.

G. Zl. E. 1177/1 (3) [6068]

Auf Betreiben der Bukowinaer Boden Credit Anstalt, vertreten durch Dr. Moritz Paschke in Czernowitz, findet am 4. September 1901 Vormittags 8 Uhr, bei dem unten bezeichneten Gerichte, Zimmer Nr. VIII, die Versteigerung der Realität a) Grundbuchs Einl. Zahl 149 der Cat. Gem. Bialy Potok und b) Grundbucheinlage Zahl 155 derselben Cat. Gem. statt.

Die zur Versteigerung gelangenden Liegenschaften sind a) auf 2900 Kr., ad b) auf 100 Kr. bewertet.

Das geringste Gebot beträgt ad a) 1933 Kr., ad b) 66 Kr. 66 hal., unter diesem Betrage findet ein Verkauf nicht statt.

Die Versteigerungsbedingungen und die auf die Liegenschaften sich beziehenden Urkunden (Grundbuchs- Hypothekenzug, Casterauszug, Schätzungsprotokolle u. s. w.) können von den Kauflustigen bei dem unten bezeichneten Gerichte, Zimmer Nr. VIII, während der Geschäftsstunden eingesehen werden.

Rechte, welche diese Versteigerung unzulässig machen würden, sind spätestens im anberaumten Versteigerungstermine vor Beginn der Versteigerung bei Gericht anzumelden, widrigens sie in Ansehung der Liegenschaft selbst nicht mehr geltend gemacht werden können.

Von den weiteren Vorkommnissen des Versteigerungsverfahrens werden die Personen, für welche zur Zeit an den Liegenschaften Rechte oder Lasten begründet sind oder im Laufe des Versteigerungsverfahrens begründet werden, in dem Falle nur durch Anschlag bei Gericht in Kenntnis gesetzt, als sie weder im Sprengel des unten bezeichneten Gerichtes wohnen, noch diesem einen am Gerichtsorte wohnhaften Zustellungsbevollmächtigten annehmen.

K. k. Bezirksgericht, Abtheilung V.
Czortków, am 2. Juli 1901.

L. cz. E. 457/1 (5) [6431]

Na żądanie Salamona Franka, zastąpionego przez adw. dra Parwiego, odbędzie się dnia 30. sierpnia 1901 o godz. 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 15 w Brzesku, licytacja realności lwh. 3 i połów realności whl. 38, 50 i 75 ks. gr. gm. kat. Jarosław, wraz z przynależnościami.

Nieruchomości, wystawione na licytację, są ocenione a to realności lwh. 3 wraz z przynależnościami na 4710 kor. 52 hal., połowy realności lwh. 38 na 356 kor. 95 hal., realności lwh. 50 na 404 kor. 32 hal., a lwh. 75 na 152 kor. 92 hal.

Najniższa cena wynosi co do realności lwh. 3 — 140 kor. 34 hal., co do połowy realności lwh. 38 — 237 kor. 96 hal., co do realności lwh. 50 — 269 kor. 52 hal., a co do lwh. 75 — 101 kor. 94 hal., poniżej tych ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 15.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Brzesko, dnia 15. czerwca 1901.

L. cz. E. VIII. 991/1 (4) [6066]

Na żądanie Franciszka Koszatkowskiego w Kołomyi, odbędzie się dnia 4. września 1901 o godz. 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 2 w Kołomyi, licytacja 3/5 części realności lwh. 321 i całych realności whl. 195 i 475 ks. gr. gm. Werbiaż wyżny.

Nieruchomości, wystawione na licytację, są ocenione a) lwh. 195 na 1090 kor., b) lwh. 475 na 860 kor., c) 3/5 części lwh. 321 na 771 kor. 12 hal., przynależności zaś tej ostatniej realności na 18 kor. 16 hal.

Najniższa cena wynosi ad a) 726 kor. 68 hal., ad b) 573 kor. 34 hal., ad c) 526 kor. 18 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, niniejszem zatwierdzone, i odnoszące się do tych nierucho-

mości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 2.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VIII.
Kołomyja, 5. lipca 1901.

L. cz. E. 273/1 (6) [6140 1—3]

Dnia 4. września 1901 o godz. 11 przed południem odbędzie się w sądzie tutejszym w biurze Nr. III. licytacja połowy realności lwh. 163 ks. gr. gm. kat. Stefkowa objętej.

Nieruchomość ta jest ocenioną na 2900 koron.

Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi 1933 kor. 34 hal.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta można przejrzeć w sądzie tutejszym, w biurze Nr. III.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Ustrzyki, dnia 19. lipca 1901.

L. cz. E. 797/98 (32) [5971 1—3]

Na żądanie Hermmana Reicha w Wadowicach, odbędzie się dnia 5. września 1901 o godz. 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4 w Wieliczce, licytacja realności lwh. 119 gm. Wieliczka, wraz z przynależnościami.

Nieruchomość, wystawiona na licytację, jest oceniona na 10011 kor. 72 hal.

Najniższa cena wynosi 5005 kor. 86 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Wieliczka, dnia 3. czerwca 1901.

L. cz. E. VIII. 360/1 (5) [6217 1—2]

Na żądanie Josla Thau, odbędzie się dnia 4. września 1901 o godz. 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 2, licytacja realności lwh. 6 ks. gr. gm. Kołomyja II. dzieln. objętej.

Nieruchomość, wystawiona na licytację, jest oceniona na 1530 kor. 50 hal.

Najniższa cena wynosi 765 kor. 25 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 2.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

Wyznaczenie terminu licytacyjnego należy zanotować na karcie ciężarów wykazu hipotecznego dla wzmiankowanej nieruchomości.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VIII
Kołomyja, 4. lipca 1901.

Poleca się handel win Ludwika Stadtmüllera we Lwowie.

Po cenach redakcyjnych

ogłoszenia do wszystkich bez wyjątku dzienników lwowskich, krakowskich, warszawskich, wiedeńskich, czeskich, francuskich etc. czasopism fachowych, miejscowych, zamiejscowych i zagranicznych. Zamówienia na klisze i rysunki do ogłoszeń, prenumeratę na wszelkie pisma przyjmuje

Ajencya dzienników i ogłoszeń Sokółowskiego
we Lwowie, pasaż Hausmana 9.
Kosztyorys gratis.

Drobne ogłoszenia

od wyrazu petitem 1 1/2 centa, dużym petitem 2 centy.

Nagrobki kamienne, piękne, duże i tanie, ul. Łyczakowska 1. 103, Szczudłowski.

Uniform urzędnika skarbowego XI. klasy w nowym stanie do zbycia, (wiadomość Biuro Ekonomatu Dyrekcyi skarbu).

5 pokoi na I. piętrze

z kuchnią, przedpokojem, wodociągiem, pralnią i stajnią od 1 września do wynajęcia. — Trzy pokoje z kuchnią na parterze zaraz do wynajęcia, ulica Zyblikiewicza 1. 37.

Kawy najlepsze gatunki o smaku czystym i aromatycznym po ct. 90, 96, zł. 1, zł. 1.04 i 1.08 za pół kilogr.

poleca
handel herbaty i kawy

Edmunda Riedla, Lwów.

Miniatury pastelowe

wykonuje S. Grzywiński. Lwów, ulica Łyczakowska 1. 140. Cena od 6 zł. wyżej. (Do wykonania fotografia tylko na papierze albumowym)

ROWERY

z najlepszych fabryk o oryginalnych markach, z gwar. 3letnią. Sprzedaż także na raty z 10 pre.

podwyżka. Wymiana używanych rowerów na nowe. Części składowe na składzie. Warsztat mechaniczny. Na żądanie cenniki. Ceny umiarkowane. Rzetelne wykonanie naprawy tak rowerów jak i maszyn do szycia. — Poleca się łaskawym względem P. T. Publiczności **S. WAGNER**, mechanik, Lwów, ul. Wałowa 51 (róg Podwala).

L. 10846

Ogłoszenie.

Dyrekcya galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego wypowiada niniejszem na podstawie §. 63 statutu p. Mojżeszowi Sperberowi kapitał 7470 zł 64 ct., czyli 14 941 K. 28 h., listami zastawnymi, pochodzący z większej sumy 8000 zł., na hipotece dóbr Krzywobród kułaczkowiecki whl. 277 urzędu hipotecznego c. k. Sądu obwodowego w Kołomyi objętych, w powiecie kołomyjskim położonych, intabulowany, z tego Towarzystwa wypożyczony z dniem 31 grudnia 1901 jeszcze pozostały.

Dyrekcya galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego wzywa więc p. Mojżesza Sperbera, jako właściciela tych dóbr, ażeby wypowiedziany kapitał w przeciągu sześciu miesięcy do kasy galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego złożył pod rygorem egzekucyi, a mianowicie przymusowej sprzedaży rzeczonych dóbr.

We Lwowie, dnia 19 lipca 1901.

J

Wiek XIX. w obrazach historycznych

Cena zeszytu 25 ct.

Całe dzieło zawiera popularną historię XIX wieku bogato ilustrowaną i obejmuje 10 zeszytów dwuarkuszowych. — Można nabywać zeszytami po 25 ct., lub od razu całe dzieło po cenie 2 zł.

Ekspedycya w biurze dzienników

St. Sokółowskiego, pasaż Hausmana 1. 9.

C. k. austriackie koleje państw.

L. 26.852/VI.

OGŁOSZENIE

Rozszerzenie zakresu działania miejskiego biura sprzedaży biletów kolejowych w lokalu ajencyi dzienników St. J. Sokółowskiego we Lwowie, pasaż Hausmana 9.

Z dniem 15. maja b. r. rozszerzono zakres działania miejskiego biura sprzedaży biletów kolejowych (Ajencya dzienników St. J. Sokółowskiego we Lwowie, pasaż Hausmana 1. 9.) tak, że odtąd oprócz biletów do stacji, położonych w Galicyi i na Bukowinie, sprzedawać będzie to biuro także bilety do stacji austriackich, węgierskich i zagranicznych kolei o ile takie bezpośrednio bilety i przy kasach kolejowych na głównym dworcu wydawane bywają.

Ze względu na przeniesienie całej ekspedycyi osobowej do prowizorycznego dworca, uprasza się P. T. Publiczność, aby dla własnej wygody zechciała zaopatrywać się w bilety jazdy w wyż wspomnianej ajencyi dzienników Sokółowskiego, Pasaż Hausmana 9, lub też w biurze informacyjnym c. k. kolei państwowych.

Lwów, w maju 1901.

C. k. Dyrekcya kolei państwowych.

Z drukarni Wł. Łozińskiego, ul. Czarnieckiego 1. 12. Telefon Nr. 527.

K. k. österr. Staatsbahnen.

Zl. 26.852/VI.

KUNDMACHUNG.

Erweiterung des Wirkungskreises der städtischen Fahrkartenausgabestelle in der Zeitungsagentie des St. J. Sokółowski in Lemberg, Passage Hausmann Nr. 9.

Mit Gültigkeit vom 15. Mai 1. J. wird der Wirkungskreis der städtischen Fahrkartenausgabestelle (Zeitungsagentie des St. J. Sokółowski Lemberg, Passage Hausmann Nr. 9.) dahin erweitert, das dieses Bureau nunmehr ausser den Fahrkarten nach denjenigen Stationen der österreichischen, ungarischen und ausländischen Bahnen ausgeben wird, nach welchen directe Fahrkarten an den Cassen am Centralbahnhofe erhältlich sind.

Mit Rücksicht auf die erfolgte Übertragung des gesamten Personenexpedites in den Provisorischen Bahnhof, wird das P. T. Publicum eingeladen, zur eigenen Bequemlichkeit die Fahrkarten in dieser Verkaufsstelle, Passage Hausmann Nr. 9 oder im Auskunftsbureau der k. k. Staatsbahnen zu lösen.

Lemberg, im Mai 1901.

K. k. Staatsbahn - Direction.

(Zarządca Wł. J. Weber).

Ц. к. австрийскі залізниці державні.

Ч. 26.852/VI.

ОПОВІЩЕНЬ.

Розширення круга ділання мійського бюро продажі білетів залізничних в локалі аґенції часописей Ст. І. Соколовського у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9.

З днем 15. мая с. р. розширає ся круг ділання мійського бюро продажі білетів залізничних (Аґенція часописей Ст. І. Соколовського у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9) в той спосіб, що крім білетів до стаций в Галичині і на Буковині, буде се бюро продавати також білети до стаций залізниць австрійських, угорських і заграничних о скілько такі безпосередні білети продає ся в касах на головнім двірці.

З огляду на перенесеня цілої експедиції особової до провизоричного двірця, упрасхає ся П. Т. Публику, щоби зволила для власної вигоди, купувати білети їзди у вище згаданой аґенції, або в бюрі інформаційнім ц. к. залізниць державних ул. Крашківських ч. 5.

Львів, в маю 1901.

Ц. к. Дирекція залізниць державних

Papier fabryki papieru J. Fialkowskich.

Wyłączne zastępstwo na Galicyę i Bukowinę.

Пługi jedno i wieloskibowe
z fabryki

BRACI EBERHARD w ULM.

Grabiarki poprawne Hollingwortha, patentowane siewniki uniwersalne i do nawozów sztucznych, walce i wszelkie maszyny rolnicze z fabryki Towarzystwa Akc. przedtem Th. Flöther w Gassen

dostarcza

Bank rolniczy we Lwowie.

„NEKTAR“

Skład w Wiedniu, VI., Webgasse 28.

Towarzystwo dla handlu i składów herbaty
Braci K. i C. Popow w Moskwie.

C. i k. nadworną dostawcy Austro-Węgier.

Dostawcy dworu cesarsko-rosyjskiego.

Nadwornych dostawców Ich królewskich Mości, króla: Grecyi, Szwecyi i Norwegii, Belgii i Rumunii.

Złoty medal, w roku 1892.

Grand Prix w r. 1900, najwyższe odznaczenie na wystawach powszechnych w Paryżu.

Grand Prix

najwyższe odznaczenie na wystawie w Antwerpii 1894 r.

Złoty medal

najwyższe odznaczenie na wystawie w Sztokholmie 1897 r.

CENNIK.

Ceny w koronach za jedną paczkę rosyjsk. wagi (1 funt ros. = 410 gram.)

Waga paczki w funt. ros.	Nr. 0	1	2	3	3/4	4	5	6	7	8	herbata z Ceylonu
1/1	15 20	11. —	10. —	9. —	8.26	7.60	6.70	5.80	5.20	4.30	6.70
1/2	7.60	5 50	5. —	4.50	4.10	3.80	3.35	2.90	2.60	2.15	3.35
1/4	3.80	2 75	2. —	1.75	2.05	1.90	1.70	1.45	1.30	1.10	1.70
1/8	—	—	—	—	1.05	— .95	— .85	— .75	— .65	— .55	— .85

Przy odbiorze za 20 koron, transport i opakowanie bezpłatnie.

OKO PROROKA

znakomita powieść

Władysława Lubicza

456 stronnie druku. (Biblioteka Macierzy Polskiej.)

Do nabycia w Ekspedycyi Wydawnictwa Macierzy Polskiej, Lwów, Pasaż Hausmana 9. Cena 50 ct., z przesyłką 60 ct.